

Λ Κ Θ Λ Θ Υ Θ Ι Λ

ΒΙΟΣ, ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ, ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ,
ΕΓΚΩΜΙΑ Κ' ΟΛΥΜΑΤΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΙΣΜΑΤΙΚΟΥ
ΘΕΙΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

Ν Ι Κ Ε Λ Λ Θ Υ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Του εξ Ανατολής και εν Βουνέοις ἀθλήσαντος
ἐν ἔτει 720,

Οὗ ἡ χαριτόβρυτος Ἁγία Κάρα φυλάσσεται ἐν τῇ Ἱερᾷ Πατριαρχικῇ καὶ
Σταυροπηγιακῇ Μονῇ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις
εἰς τὰς Ὀφρας τῆς νήσου Ἄνδρου.
Ἐορταζομένου τῆς 9 Μαΐου

Ἐκδίδεται μερίμνῃ τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ Δωροθέου Θεμελεῖ,
Καθητομένου τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς
Ἁγίου Νικολάου Ἄνδρου

Ἀθῆναι ΒΓ'

ἄκολουθία

βίος, παρακλητικός κανών, χαιρετισμοί

ἑγκώμια καὶ θαύματα

τοῦ ἁγίου ἐναόζου καὶ ἰαματικοῦ

ὁσιομάρτυρος

Ν Ι Κ Ο Λ Α Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ

« Τὰ μὲν καλῶς τραφέντα φθόνου μὴ μέτεχέτω, τὰ δὲ
ἀίνοϋθέντα διορθώσεως ὑπὸ τῶν δυνατοτέρων τυγχανέτω »

(Διοδ. Σικελ.)

ΜΝΗΜΟΕΥΝΟΝ
 ΤΩΝ ΕΝ ΜΑΚΑΡΙΑ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΩΝ
 ΠΡΟΚΛΙΤΩΧΩΝ ΗΜΩΝ ΚΛΗΗΘΥΜΕΝΩΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΩΝ,
 ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ
 ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΤΑΥΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
 ΕΙΣ ΤΑΣ ΩΡΑΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΗΜΩΝ
 ΕΥΛΑΒΩΣ

† ΑΡΧΙΜ. ΔΩΡΟΘΕΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ
 ΚΛΗΗΘΥΜΕΝΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ Α' ΕΚΠΟΘΕΩΣ

Παρηλθεν δεκαετία και πλέον ἀφ' οἷου ἠξιώθημεν ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ και εἰσῆλθομεν ὡς δόκιμος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ προστάτου τῶν ναυτικῶν μας Ἁγίου Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ, εὐρισκομένην εἰς τὴν θεοφρούρητον νῆσον Ἄνδρον.

Ἄμα τῆ εἰσοδῶ μας διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς τῆς μετανοίας μας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀξιολόγων εἰκόνων, ἱερῶν λειψάνων και προσκυνημάτων ποὺ ἠσπασθημεν, ἐθαυμάσαμεν και τὴν ἐπίδος καλλιτεχνικῆς ἀρτυρᾶς λάρνακος εὐρισκομένην χαριτόβρυτον Ἁγίαν και θαυματουργὸν Κάραν τοῦ ἐν μάρτυσι θαυμαστοῦ και Ὁσιομάρτυρος τοῦ Νέου τοῦ ἐν Βουνέοις.

Ἡ εὐωδία δὲ τὴν ὁποίαν εἰσεπνεύσαμεν τὴν ἱερὰν οἰκίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν προσκυνήσαμεν ταύτην, και τὴν ὁποίαν πολλάκις αἰσθανόμεθα κατὰ τὰ εἶη τῆς ἐγκαταβιώσεώς μας εἰς τὴν σεβασμίαν Μονὴν, μᾶς ἔδωκεν και μᾶς δίδει δύναμιν και ἐνίσχυσιν διὰ τοὺς πνευματικούς μας ἀιῶνας εἰς τὸν πρόσκαιρον τοῦτον κόσμον· εἶναι σὰν νὰ μᾶς λέγει ὁ Ὁσιομάρτυς, ὅτι εὐρίσκομαι πάντοτε κοντὰ σας θερμότητος πρεσβεύτης και βοήθους εἰς τὰς ἀνάγκας σας.

Ἡ Ζῶσα αὐτῆ παρουσία τοῦ Ἁγίου μας ἀνάμεσά μας, καιποὶ παρηλθον πολλές ἐκατοντάδες χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ μαρτυρίου του, μᾶς ἔκαμε νὰ ἐρευνήσωμεν περὶ τῆς ζωῆς, τοῦ μαρτυρίου, και τῆς δράσεως του· πολλάκις δὲ εἰς τυχεύσας κατὰ καιροὺς εἰς ἡμᾶς ἀσθενείας και θλίψεις ψυχικᾶς, παρακαλοῦντες τοῦτον ἐτύχαμεν τῆς βοήθειάς του, μιὰ ποὺ ἡ παρουσία τῆς Ἁγίας Κάρας τὸν κατέστησεν δευτέρον προστάτην και βοήθον τῆς Μονῆς μας μετὰ τὸν θαυματουργὸν Μέλαν Ἱεράρχην τῶν Μυρέων Νικόλαον.

Πολλάκις δὲ ὅπως προαναφέραμεν, τόσον ἡμεῖς ὅσον και πολλοὶ ἐκ τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν μας, καταφεύδαμεν εἰς τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου και πρὸ τῆς Ἁγίας Κάρας, τῶν ἱερῶν του λειψάνων και θαυματουργῶν εἰκόνων του ἐφέλλαμεν παρακλητικὸν κανόνα, χρησιμοποιοῦντες ὠρισμένας ἐκ τῶν ᾠδῶν τοῦ κανόνος τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας του, ἢ τὸν κανόνα τῆς θεοτόκου.

Μετέβημεν δε μετὰ τῆς χαριτοβρύτου Ἁγίας Κάρας, διαδοχικῶς κατὰ τὰ σωτήρια εἶη 1972 εἰς Βούνενα Θεσσαλίας τόπων ἱερὸν τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου ἔνθα εὐρίσκειται ὁ τάφος και τὸ δένδρον εἰς τὸ ὁποῖον ἐδέθη και ἐλοίχευθη ὁ Ἁγιος, ἐκ τοῦ κορμοῦ τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν ἱερὰν εἴησιον μνήμην του ῥέει ὕδρον τι ἐρυθρὸν σὰν αἷμα, τὸ 1975 εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Ρούφ, και τὸ 1976 εἰς τὴν νῆσον Σαλαμίνα ἔνθα εὐρίσκειται ναὸς τοῦ ἸΒ' αἰῶνος ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ὁσιομάρτυρα.

Κατὰ τὰς μεταβάσεις μας ταύτας μετὰ τῆς χαριτοβρύτου Κάρας πολλὰ και παράδοξα θαύματα ἐπέτελέσθησαν διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου πρὸς τὸν φιλεύσπλαχτον Κύριον.

ἤρχισαν δὲ πολλοὶ ἐκ τῶν προσκυνητῶν νὰ μᾶς ζητοῦν τὸν βίον του, νὰ μᾶς ἱράβουν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν και νὰ ζητοῦν τὸν παρακλητικὸν του κανόνα και τὰ θαύματά του.

Ὅλα αὐτὰ εἶπαν ἀφορμὴ ὥστε νὰ φρονίσωμεν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν μετᾶλην αὐτῆν ἔλλειψιν, ἀπὸ τὴν ὑμολογίαν τοῦ Ἁγίου μας, και νὰ ἀπευθυνθῶμεν εἰς τὸν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ἀσκούμενον π. Γεράσιμον Μικραϊναννίην διὰ τὴν σύνταξιν ταύτης.

Ὅχι μόνον δὲ παρακλητικὸν κανόνα και χαιρέτισμούς εἰς τὸν Ὁσιομάρτυρα, ἀλλὰ και ἔκώμια ἐφρονίσσαμεν και ἐποίηθησαν εἰς τὸν Ἁγιον, ἵνα πάντα ταῦτα φάλλωνται εἰς πᾶσαν θλίψιν ψυχῆς και ἀσθένειαν σωματικῆν παρὰ τῶν εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων και πιστῶν

Χριστιανῶν.

Ἐπίσης, συνεκεντρώθησαν παρ' ἡμῶν καὶ ὠρισμένα ἐκ τῶν τελευταίων ὑπερφυῶν θαυμάτων Του καὶ τὰ παραδίδομεν καὶ αὐτὰ εἰς χεῖρας τῶν πιστῶν, ἵνα ἴνωρῖσουν ἐκ τῆς ἀνατνώσεως τῶν τῆν δύναμιν τῶν πρεσβειῶν τοῦ θαυματουργοῦ Ἄγιου μας.

Νῦν προβαίνομεν εἰς τῆν ἔκδοσιν τῶν ὑμνολογημάτων τούτων τοῦ Ἄγιου, μετ' τῆν εὐχὴν, ὅπως οἱ εὐσεβεῖς πιστοὶ καὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἐπικαλοῦνται τῆν βοήθειαν τοῦ Ἄγιου, φάλλοντες τὸν παρακλητικὸν κανόνα, τοῦλάχιστον, εἰς τοὺς οἴκους τῶν συχνῶς, καὶ εἰδικῶς ὅπως οἱ ἐν ἀσθενείαις εὐρίσκουν ἀνακούφισιν καὶ παρατηρίαν εἰς τὸν Ὁσιομάρτυρα.

Πιστεύομεν δὲ, ὅτι ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ θὰ δεχθοῦν τῆν παροῦσαν ἔκδοσιν μετὰ πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως καὶ θὰ φάλλουν τὰς ἱεράς ταύτας ἀκολουθίας, ὃ δὲ Ἄγιος εἰσακούων τὰς προσευχὰς τῶν καὶ παρακλησεις τῶν, θὰ πρεσβεύῃ εἰς τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τῆν ἡμετέραν σωτηρίαν παθόντα Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ θὰ χαρίζη τῆν ἴασιν εἰς τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος εὐρισκομένους καὶ θὰ σκέπη πάντας ἡμᾶς τοὺς τιμῶντας αὐτόν. Ὁμοῦ δὲ θὰ πρεσβεύῃ μετ' τὸν συνώνυμόν Του Μείλαν Νικόλαον τῶν Μυρέων ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως ὅλων τῶν ναυτιλλομένων μας καὶ θὰ συμπλέῃ μετ' αὐτῶν.

Ἐτραφον ἐν τῷ κελλίῳ ἡμῶν τῆν ἔκτῃν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1894, ἑορτῆν τοῦ ἱεράρχου τῶν Μυρέων Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ, πολιούχου καὶ ἐφόρου τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς.

† Ἄρχιμ. Δωρόθεος Θεμελῆς

Καθητούμενος

ΠΡΟΛΟΓΟΜΕΝΑ Β' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ξανίληθείσης τῆς Α' ἐκδόσεως, προβαίνομεν χάριτι θεία εἰς τὴν Β' ἐκδοσιν τοῦ ἡμετέρου πονήματος ἀφοροῦντος τὸν Ὁσιομάρτυρα Ἅγιον Νικόλαον τὸν Νέον τὸν ἐξ Ἀνατολῆς καὶ ἐν Βουνέοις Ἀθλήσαντα τὸν Ἰαμαϊκόν, τὸν ἐξαίρετον χάριν λαβόντα παρὰ τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ τοῦ ἴσθαι τὰς δερματικὰς καὶ ἀλλεργικὰς νόσους καὶ τὴν κεφαλοπονίαν, πού ὡς Ἰωσήδον τυγχάνη τοῖς πᾶσι, ἢ χαριτόβρυτος Κάρα τοῦ βρῦουσα ἰάσεις καὶ εὐωδιάζουσα φυλάσσειται ἀπὸ αἰώνων εἰς τὴν παλαίφατον καὶ ἱστορικὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις εἰς τὴν νῆσον Ἄνδρον.

Θεωρήσαμεν ἀπαραίτητον εἰς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν νὰ συμπεριλάβωμεν τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Ἀκολουθίαν, ἢ ὁποῖα τυγχάνη ποίημα τοῦ ἐναρείου ἐν Ἱερομονάχοις Ἀκακίου τοῦ ἐν Διακρούσει, καθὼς καὶ τὸ δημῶδες συναξάριον, πρὸς ἐξυμνήσειν πάντων τῶν φιλακολούθων καὶ φιλαίων εὐσεβῶν προσκυνητῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἡμῶν καὶ ἰδιαίτερος τῶν Τιμώντων τὴν μνήμην αὐτοῦ. Ἐρανίσθημεν ταῦτα ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τῆς ἐκ Βενετίας ἐκδόσεως τοῦ ἔτους 1791, ἥτις ἐνεκρίθη καὶ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 22αν Μαρτίου 1960 μετ' ὑποθέτου ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 2961/59 – Διεκπ. 262.

Ἡ πάντιμος Κάρα τοῦ ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Νικολάου ἔτυχε λαμπρᾶς καὶ μετ' ἀποδοχῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τὸν θεοσεβῆ λαό μας, ὅστις τιμᾶ καὶ εὐλαβεῖται τὸν Ἅγιον, εἰς πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος ὅπου μετέβημεν κατόπιν εὐσεβοῦς ἐπιθυμίας καὶ θερμῆς παρακλήσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἶθε καὶ αὕτη ἢ ἐκδοσις νὰ πρὸς ὄφελος φυχικὸν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ λατρεῖαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καὶ δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ὑμνολογομένου Ἁγίου.

Ὑψωσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ βγ'

† Καθητούμενος Ἀρχιμ. Δωρόθεος Θεμελιῆς

Ἄρτυροσκέπαστος θαυματουργὸς Ἐκὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐν Βουνέοις (16ος αἰών).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ ΚΛΠ.

Ἐν Ἐφορευτικῇ τῇ 10ῃ Δεκεμβρίου 1976

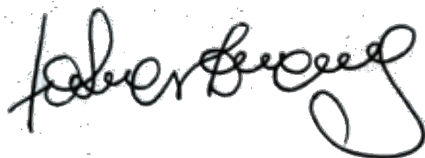
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 1584.

Πρὸς
τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἄ θ ῆ ν α ς

Εὐλαβῶς ὑποβάλλομεν δύο ἀντίγραφα Παρακλητικοῦ
Κανόνοσ εἰς τὸν Ἅγιον Ὁσιομάρτυρα ΝΙΚΟΛΑΟΝ τὸν ἐν Βουνένοις
τῆς Θεσσαλίας καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως περιβάλῃτε τοῦτον διὰ
τῆς ἡμετέρας ἐγκρίσεως.-

Ἡ ἀκολουθία αὕτη τοῦ Ἱεροῦ Κανόνοσ εἶναι κτίσμα
τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Μοναχοῦ Γερασίου Μικραγιαννανίτου, ὕμνο-
γράφου τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.-

Ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ ἀδελφός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (Τ.Τ. 140)

ΑΡΙΘ. { ΠΡΩΤ. 6142/76
 ΔΙΕΚΤ. 740

ΑΘΗΝΑΙ ΤΗ 3^η Μαΐου 1976
 Θ Ε Μ Α :

Πρὸς
 τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
 Σέρου - Τήνου κλπ κ. Δωρόθεον

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1584/10-12-1976 ὑμετέρου ἐγγράφου Ἱ. Ἀκολουθίαν Παρακλητικοῦ Κανόνας εἰς τὸν Ὅσιο-μάρτυρα Νικόλαον τὸν ἐν Βουνένοις, ποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ὁσιοῦ Μοναχοῦ Γερασίου Μικραγιαννανίτου, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν εἰσηγήσιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. Χρυσοστόμου, ὡς Προέδρου τῆς Συν. Ἐπιτροπῆς Θεολογίας, Συνοδικῆ ἀπόφασι, ἐγκρίνομεν ταύτην ὡς καλῶς ἔχουσαν, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶν πρὸς τε τὰ ὄντα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλλητε ἡμῖν πέντε ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομένης ἀνωτέρω Ἱερᾶς Ἀκολουθίας διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνόδ. Ἐπιτροπῆς Θεολογίας.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.-

Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν, Ἱερομόναχος, Ἐπίσκοπος

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Θεολογίας
 Παρ' ἡμῖν

Ο ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ο ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ ΑΜΕΡΟΣΙΟΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
 ΝΙΚΟΛΑΟΥ
 ΤΟΥ ΝΕΟΥ,

Τῷ ἁγίῳ Ἀνατολῆς, καὶ ἐν τοῖς Βενετοῖς,
 ἀσκήσαντος, καὶ ἀθλήσαντος.

ΠΑΡΑ ΑΚΑΚΙΟΥ ΓΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Τῷ διακρίσει πρῶτον μὲν σωπεθεῖσα, ἢ μᾶλλον
 εἰπεῖν ἐρανοθεῖσα.

Δύπερον δὲ ὑφὲρ ἑτέρω σωπεθεῖσα, καὶ διορ-
 θαθεῖσα παρὰ τῷ ταπανῶ ἐν Γερομονάχοις

ΓΩΣΗΦ, καὶ Ἀρχιμανδρίτου τῆς
 Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ ἐκ
 Φερνάς τῆς ἀρχαίων.

Ἀξιώσει καὶ Σερμῆ ἐπιμελεία τῷ Τιμιωτάτῃ καὶ Λογιωτάτῃ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τῷ τῷ Μακαρίτῃ Ἀλεξίῳ τῷ ἐκ Κώμης κλητῷ
 τῆς ἀρχαίων.

Ἐν ἣ διατελεῖ Πάσηςτος καὶ Γερός Ναός αὐτῷ
 τῷ Οσίομάρτυρῳ Θαυματουργῷ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

αψα. ΕΝΕΤΙΗΣΙ. 1791.

Παρά Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ τῷ ἁγίῳ Ἰωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

Ἰσῶμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν στίχῃρὰ
προσόμοια.

Ἦχος πλ.δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν, καὶ
πρὸς τὴν ἀνω ζωὴν, μεταθεῖς τὴν
διάνοιαν, λοισμῶ θεόφρονι, καὶ
φυχῆ μετὰλόφρονι. Τῆς εὐτελείας καὶ
ταπεινότητος, τῶν ὀρωμένων κατὰπε-
φρόνηκας· καὶ τὰ ἀόρατα, ὡς σοφὸς
ἐπόθησας, τὸ τοῦ Χριστοῦ, πάθος ἐκ-
μιμούμενος, μάρτυς Νικόλαε. (δὶς)

Μᾶσαν τῶν ἐχθρῶν τὴν ἐφοδον,
καὶ διωκτῶν τὰς ὀρμάς, κατα-
λύσας τῆ χάριτι, τὸν τῆς νίκης
στέφανον, ἀνεδύσω πανόλβιε. Τῆς ἀκη-
ραίου ἀταλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου

καταξιούμενος· θείας ἐλλάμφεως, ἐν-
θα νῦν τενόμενος ἀμαρτιῶν, αἴησαι τὴν
ἄφεςιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Πλήρης τενναίου φρονήματος, σὺ
τὴν πλευρὰν λοιχευθεῖς, καὶ τὴν
κάραν τεμνόμενος, ὡς πρῶτος
τὴν ἀσκησιν, ὦ πολὺλα Νικόλαε. Ἄν-
δρειοτάτῃ Ἰνώμῃ ὑπέφερες, τὴν εἰς αἰ-
ῶνας ἀποκειμένην σοι· δόξαν θεώμε-
νος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν καὶ προ-
ορῶν, τὴν δαιωνίζουσαν μακαριοτήτα.

Δόξα... Ἦχος πλ.β'.

Κξέλαμψε σήμερον ἢ ἐνδοξος μνή-
μη σου, Ὁσιομάρτυς Νικόλαε-
συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρ-
τους, πρὸς αἴνεσιν καὶ δόξαν Χριστοῦ
τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν καὶ προστρέχο-

ντες τῆ σοφῶ τῶν λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν· καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτήρα Χριστόν, ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, καὶ σὲ κατὰ χρέος μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν... **Τῆς Ἐορτῆς.**

Ἐἰς τὸν Στίχον.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χομέν σε πολλῶν, δοῦρα χαρισμάτων, θεράπον τοῦ Κυρίου, πληροῖς τὰρ τὰς αἰήσεις, τῶν πείθει προστρέχόντων σοι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Κάλλος τῶν ἀθλητῶν, εὐπρέπεια Ὁσίων· Χριστιανῶν ὁ φύλαξ, προσδέχου τὰς αἰτήσεις, τῶν πόθῳ εὐφρομούντων σε.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει.

Αεὐτε τῶν εὐσεβῶν, τὰ πλῆθῃ συνελθόντα, ἐν ὑμνοῖς ἔκωμιων, Νικόλαον τὸν νέον, πιστῶς ἀνευφρήσωμεν.

Δόξα...

Μανένδοξε Τριάς, ἔλεησον καὶ σῶσον, τοὺς πείθει τε καὶ πόθῳ, λατρεύοντας οἰκίστημον, θεοσπεπῶς τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον**

Χαῖρε ἢ τὴν χαράν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς προμήτορος.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ὡς τῶν αἰχμαλώτων

Στῶν νοσούντων ὁ ἄμισθος ἰατρός, καὶ τῶν ἐν κινδύνοις ἀπροσμάχητος βοηθός, θλιβομένων τε θερμὸς ὑπερασπιστής, καὶ τῶν ἐν παντοίαις ἀνάγκαις ὑπέρμαχος, Ὁσιομάρτυς ἐξ ἑώας Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

Μετὰ Τὸν Προοιμιακὸν σίχολοιοῦμεν τὴν ἀ' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σίχ. # καὶ φάλλομεν τῆς Τυχούσης ἑορτῆς Γ' καὶ τοῦ Ἄγιου ε'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταῦμάτων

Εὐτε πιστοὶ συνελθόντες, ὕμνοις τιμήσωμεν Νικόλαον τὸν Νέον, τὸν ἀσκήσει μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ ἀθλήσει τὸν πτερινιστῆν, καταβαλόντα διάβολον· καὶ συμπολιτῆν ὀφθέντα μάρτυσι νῦν, καὶ ἀπέλοις ἰσοστάσιον.

Ες ἀκαθαίρετον πύρρον, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ προσβολαῖς, ἀναφανέντα ὄντως, ὀρθοδόξων τε σθένος, τεῖχος καὶ βεβαίαν, σκέπην ἡμῶν, τὸν Νικόλαον μέλψωμεν· ἵνα πρεσβεύῃ Κυρίῳ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν Τιμώντων νῦν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Εὗτα πᾶσα Ἑλλάς τε, χαῖρε καὶ χόρευε, καὶ τῶν Βουνένων τόπος, Νικολάου τοῦ Νέου· ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ἐκλάφαντος νῦν,

καὶ πηλᾶζοντος θαύματα, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει εἰλικρινεῖ, καὶ Χριστὸν ἀίνως δοξάζουσιν.

Πυρακτωθεὶς τῆ ἀλάτῃ, τοῦ Παντοκράτορος· Νικόλαε Τρισμάκαρ ἡδονὰς τοῦ σαρκίου, κατέσβεσας ἐμφρόνως, δρόσω σοφίᾳ, πόνων τῶν τῆς ἀσκήσεως, καὶ τῆς ἀθλήσεως στέφει ὡραισθείς, τῶν Ἀπέλων συνευφραίνῃ χοροῖς.

Εἰπλῆν χαρὰν ἐσχηκότες, τῆ ἀναστάσει Χριστοῦ, καὶ τῆ σεωπῆ ἀθλήσει, τοῦ σοφοῦ Νικολάου· διπλοῦς οὖν καὶ τοὺς ὕμνους προσάτωμεν νῦν, καὶ θερμῶς ἀνακράζωμεν. Σῶσον ἡμᾶς πανάγιε Βασιλεῦ, Νικολάου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'.

Εὐτε ἔφα πλῆθῃ καὶ ἐσπέρια, δεῦτε καὶ τοῖς δέμμασι τῶν εὐφρημιῶν ἀναδύσωμεν, τὸν Ὅσι-

ον και μάρτυρα Νικόλαον, τὸν ἐν Βου-
νένοις ἀθλήσαντα, και τὴν πλευρὰν
λοίχευθέντα ὡς ὁ Δεσποτικῆς Ἰησοῦς, ὑ-
πὲρ οὗ προθύμως και τὴν κεφαλὴν ἀ-
πέμψθη. Διὸ παρ' αὐτὸ συναλλάσσεται
και ἱκετηρίαν ποιεῖται ὑπὲρ ὑμῶν, τῶν
ἐν πίστει ὑμνούτων αὐτοῦ τὴν ἀθλήσιν.

Και νῦν... **Τῆς Ἐορτῆς**

**Ἐξοδος· Τὸ Φῶς ἱλαρόν, Τὸ Προκείμενον Τῆς
ἡμέρας και τὰ ἀναλίσματα.**

**Προφήτειας Ἡσαίου Τὸ ἀνάλυσμα.
Κεφ. ΜΤ' 9 - 14**

Τάδε λέγει Κύριος, πάντα τὰ ἔθνη
συνήχθησαν ἅμα, και συνα-
χθῆσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν·
τίς ἀναπέλει ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ
ἀρχῆς, τίς ἀκουσά ποιήσει ὑμῖν; ἀτα-
λείωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, και δι-
καιωθήσασαν, και εἰπάσασαν ἀλθῆ·
ἴνεσθέ μοι μάρτυρες, και εἶώ μάρτυς
Κύριος ὁ θεός, και ὁ παῖς ὃν ἐξε-
λεξάμην, ἵνα ἴνωτε και πιστεύσητέ μοι
και συνῆτε ὅτι εἶώ εἶμι. Ἐμπροσθέν
μου οὐκ ἔβεντο ἄλλος θεός, και μετ'
ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ θεός, και
οὐκ ἔσται πᾶρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ
ἀνήπειλα και ἔσωσα, ὠνειδισα, και
οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλοτριος· ὑμεῖς ἐμοὶ
μάρτυρες, και εἶώ Κύριος ὁ θεός· ὅτι
ἀπ' ἀρχῆς εἶώ εἶμι, και οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ
τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω,
και τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτως λέγει
Κύριος ὁ θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ
Ἅγιος Ἰσραήλ.

**Σοφίας Σολομώντος Τὸ ἀνάλυσμα.
Κεφ. Γ' 1 - 9**

Ικαίων φυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ,
και οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσα-
νος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀ-
φρόνων τεθάναι, και ἐλοίσθη κά-
κωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, και ἢ ἀφ' ἡμῶν
πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἶσιν ἐν εἰρήνῃ·
και τὰρ ἐν ὄφει ἀνθρώπων ἐὰν κολα-
σθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας
πλήρης, και ὀλίγα παιδευθέντες,
μεῖζαλα εὐερίεθῆσονται· ὅτι ὁ θεός
ἐπέειρασεν αὐτούς, και εὗρεν αὐτοὺς
ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευ-
τήριῳ ἔδοκίμασεν αὐτοὺς και ὡς ὀλο-
κάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐ-
τούς· και ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν
ἀναλάμψουσι, και ὡς σπινθήρες ἐν
καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔ-
θνη και κρατήσουσι λαῶν, και βασι-
λεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας·
οἱ πεποισθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀ-
λήθειαν· και οἱ πιστοὶ ἐν ἀπάσῃ
προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις και
ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, και ἐπι-
σκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**Σοφίας Σολομώντος Τὸ ἀνάλυσμα.
Κεφ. Ε' 15**

Ικαίοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, και
ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, και ἢ
φρονίς αὐτῶν παρὰ ὕψις·
Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασίλειον τῆς
εὐπρεπείας, και τὸ διάδημα τοῦ κάλ-
λους, ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῆ δεξιᾷ
αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, και τῷ βρα-
χίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν, λήφεται πα-
νοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, και ὀπλο-

ποιήσει τὴν κρίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν, ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνωόκριτον· λήφεται ἄσπινδα ἀκαταμάχητον ὁσιότηα· ὄξυνεῖ δὲ ἀποτόμον ὄρητὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλουῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ριφίσονται χάλαζαι· ἀνακίησει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν τὴν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραΐα περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων ἡμῶν· ἐνώπισασθε οἱ κρατούντες, πλῆθους, καὶ ἰταυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· οἳ ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λίπην.

Ἰδιόμελα.
Ἦχος α'.

σιε καὶ μάρτυς Νικόλαε· σὺ τοῦ ἁμυχάνου κάλλους τοῦ Χριστοῦ ἐφιεμένος, ρέουσαν δόξαν, καὶ ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος κατέφρονήσας, διὸ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει ὑπερεκλάμφας, ὡς ἥλιος λάμπων παρίστασαι τῷ Χριστῷ, καὶ διηνεκῶς αὐτῷ πρεσβεύεις, τοῦ σωθῆναι τὰς

ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

ὴν στένην καὶ τεθλιμμένην τρίβον διοδεύσας, κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Δεσποτοῦ, παμμάκαρ Νικόλαε· καὶ νησείαις καὶ κακουχίαις, τὴν σάρκα κατὰμαράνας ὑπερφυῶς, τὸν δυσμενῆ τῶν ψυχῶν κατέρραξας· καὶ νῦν μετ' Ἀπέλων εὐφραίνῃ ἀοιδίμε· τὸν Σωτήρα δυσωπῶν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Ἦχος Γ'.

ὡς μὴ θαυμάσωμεν τοὺς ἀσκητικούς σου καὶ μαρτυρικούς πότους πανσεβάσμιε; Σὺ τὰρ ἐξ ἑώας ἐν Βουνένοις ἐλθὼν, ὡς κρίνον ἀσκητῶν καὶ ἀθλητῶν, ὡς ἐν λειμῶνι ἐξήνθησας· καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἔκκλησίαν, πνοαῖς βασάνων ποιικίλων, τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι εὐωδίασας· διὸ καὶ ἡμεῖς ὡς θερμὸν προσῆλθῃν σε κεκτῆμενοι, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, ἵνα πρεσβεύης Χριστῷ, ὅπως ἴλεως ἵένῃται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ'.

τὴν ἱαμάτων κεκτῆμενος, ἅτε Νικόλαε, τὰς ἰάσεις ἐκάσποτε τοῖς δεομένοις παρέχεις, ὡς ἀπείρων δωρεῶν ἀξιοθής, παρὰ τῆς ἀνάου πητῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ· οὗ καὶ τῶν παθμημάτων κοινωνὸς ἵεόμενος, ἀσκηταῖς καὶ μάρτυσι συτχορεύεις αἰώνια· οἶδε τὰρ δοξάζειν τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας, καὶ τὰ

βραβεῖα παρέχειν, τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ
ἠθλοκόσιν· ὡς ἔχων οὖν παρησῖαν
μεῖσθην πρὸς αὐτόν, παρέβευε ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

 Τίθει Ὁσίων καὶ Μαρτύρων, τὴν
ἐνδοξον ἄθλοσιν Νικολάου τοῦ
Νέου ἐθαύμασαν, καταπλα-
τέντα τὴν ἀκλινῆ καρτερίαν αὐτοῦ. Χο-
ροί τε Ἀγγέλων ἐπεκρότησαν ἐξαισίως,
καὶ παραλαβόντες τὴν ἀοιδίμον τοῦ
Μάρτυρος ψυχὴν, μοναῖς αἰωνιζού-
σαις χαρμωδῶς ἐντέθεικασιν· ἢ καὶ
λαμπρῶς παριστάμενη τῷ Τρισκελίῳ
τῆς Τριάδος φωτὶ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
πρεσβεύει τοῦ λυτρωθῆναι, ἐπαρείας
τοῦ ἀλάστορος.

Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς.

Αἱ συνήθεις Ἐὐχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως κ.λ.π.

Ἐἰς τὸν Στίχον.

Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν
ἀλθῶς.

 αἰροις ἀσκητικούς ἀλθῶς,
μαρτυρικούς τε ὑποστάς πόνους
ἅπτε, Νικόλαε ἐν Βουνένοις, οἷα
ἀδάμας σιῆρόν, πρὸς τὰς παρατάξεις
ἐνδυσάμενον· ἐχθρῶν τῶν ἀθέων, θύ-
ειν εἰδῶλοις περὶ τῶν σε, καὶ περιω-
μένων, σοῦ τὸν πύργον τῆς πίστεως,

βάλλειν τάχιστα, προσκυνεῖν τε τὰ ξό-
ανα· σὺ δὲ ἐνδυναμούμενος, δυνάμει
τοῦ Πνεύματος ἕσχυνας τοῦτους ἐμ-
φρόνως, ὁμολογῶν τῆς πίστεως· Χριστοῦ
τοῦ Σωτήρος, δι' ἧς εὔρες σωτηρίαν καὶ
μέτα ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ
κεδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

 αἰροις τῶν μοναστῶν καλλονή,
καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ φαιδρὸν
ἀταλλίαμα, ἢ Γλῶσσα ἢ ὄξυτάτη,
ὁ διαυτῆς ὀφθαλμός, ἐν Βουνένων
τόπῳ ὡς περ ἥλιος· λαμπρῶς ἀπα-
στράφας, ἐνθέοις μάκαρ χαρίσμασι,
καθωράσας τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι,
ἀπαθεία τε καὶ πολλῆ ὀσιότητι· χαί-
ροις σῦλε τῆς πίστεως, καὶ τεῖχος
ἀκράδαντον, κῆρυξ Τριάδος τῆς θείας,
Πατὴρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος· ἦν νῦν
ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι
τὸ μέτα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐν τῇ τῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάσασεν ὁ Κύριος.

 αἰροις ὡς νικητῆς τῶν παθῶν,
καὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστω-
νύμου πληρώματος, ὡς λύκων
ἠτριωμένων, ἐφορμησάντων ἐν σοί, ἐν
Βουνένοις μάκαρ ἠσυχάζοντι· ἐν οἷς
καὶ τὸ μέλι τῆς ἀρετῆς ἐρταζόμενος,
ἐπιστηρίζων τοὺς σὺν σοὶ οὖς εἰλίχνα-
νες, καὶ βοῶν αὐτοῖς, μέτα θάρρους
ἀντίστητε· μὴ ὄλως δειλανδρίσωμεν,
πρὸς πίστιν τὴν ἐνθεον, ἀλλὰ τὸ σῶμα
προδόντες, ψυχὰς Κυρίως προσάξω-
μεν· παρ' οὗ ἢ εἰρήνη, καὶ ἢ ἀφεις
σφαλμάτων καὶ μέτα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν φιλεόρτων τὸ σύστημα, δευτε-
 πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν καὶ
 πανηγυρίσωμεν. Ἰδοὺ τὰρ ἐξέ-
 λαμψεν ἡ φαιδρά, καὶ πάμφωτος μνή-
 μη, τοῦ ἐξ ἑώας ἐν μάρτυσι Νικολάου.
 ὃς ἐν ἀσκήσει τὴν σάρκα νεκρώσας, τῷ
 μαρτυρικῷ στέφει κεκόσμηται· διὸ καὶ ἡ
 σορὸς τῶν θείων λειψάνων αὐτοῦ, ἀ-
 φθόνως πηλάζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰά-
 ματα, τοῖς προσιοῦσι μετὰ πόθου καὶ
 πιστῶς ἐορτάζουσι, τὴν ἔνδοξον αὐτοῦ
 ἄθλησιν, οὗ ταῖς πρεσβείαις Χριστῆ,
 ἐλέησον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ
 Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ως τῶν αἰχμαλώτων.

Ως τῶν νοσοῦντων ὁ ἄμισθος
 ἰατρός, καὶ τῶν ἐν κινδύνοις
 ἀπροσμάχητος βοήθος, θλιβο-
 μένων τε θερμὸς ὑπερασπιστής, καὶ τῶν
 ἐν παντοίαις ἀνάγκαις ὑπέρμαχος,
 Ὁσιομάρτυς ἐξ ἑώας Νικόλαε· πρέ-
 σβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις.

Μετὰ τὸν Ἐξάβαλλον τὸ, θεὸς Κύριος.
Ἀπολυτικίον πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τοῦ
Ἁΐου καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.
Μετὰ τὴν ἀΐτιχολοίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁΐου.

Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Κν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, τὴν ὑπέρ-
φωτον μνήμην, τιμήσωμεν πιστοί,
Νικολάου τοῦ νέου, καθεῖλε
τὰρ στερρότατα, τῶν βαρβάρων τὸ φρύ-
αγμα, δυναμούμενος τῆ τοῦ Δεσποτοῦ
ἰσχυί· ὑπὲρ οὗ ἀθλῶν, τὴν κεφαλὴν
ἀπέμῃθη, δι' ὃ καὶ δεδόξασται.

Δόξα... τὸ αὐτὸ, Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ ἰτιχολοίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κσίσις καὶ Μάρτυσι συνεπατάλλη
σοφέ, ἐκχέας τὸ αἷμά σου, ὑπὲρ
Χριστοῦ τοῦ θεοῦ· Νικόλαε ἐν-
δοξε, χάριν οὖν ἰαμάτων, ἢ σορὸς σῶν
λειψάνων, βρῦει τοῖς προσιουσί, εὐλα-

βεία καὶ πίστει· καὶ πόθῳ τὴν σὴν μνή-
μην πανηγυρίζουσιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος Γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Κπέλων τάγματα, μάκαρ ἐθαύμα-
σαν, τὴν καρτερίαν σου, ἐν τῆ ἀ-
θλήσει σου· τὸ σὸν τὰρ Νικόλαε
σεπτόν, σῶμα λότηχῃ ἔρωθῃ· σαρατι-
μοὺς ὑπὲρνεκας, μασιζόμενος ἔφηρες,
χαίρων τε ὑπέμεινας, κεφαλῆς τὴν ἀ-
φαίρεσιν, διὸ τῷ Χριστῷ συμβασιλεύης,
ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύων.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου καὶ τὸ
Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· καὶ ὡσεὶ

κεδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πλῆθυνθήσεται.

Σίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
ἐν αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἔειπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς.
Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...

Ζῆει ἐν τῷ Ὁρθρῶ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου.

Ὁ Ν' Φαλμός, καὶ

Δόξα... Ἦχος β'.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις ἔβλεπμον, ἐξάλειφον τὰ πλῆθη, τῶν ἐμῶν ἔκκλησιῶν.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς θεοτόκου, πρεσβείαις ἔβλεπμον, ἐξάλειφον τὰ πλῆθη, τῶν ἐμῶν ἔκκλησιῶν.

Ἐλέησόν με ὁ θεός...

καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. β'.

 σιομάρτυς Νικόλαε, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ ἰεναιότατε· σὺ ἐκ τῆς ἐφάσ ὀρμώμενος, ταῖς τῶν σῶν θαυμάτων ἀκτίσιν, ὡς ἥλιος κατὰ φωτίζεις τὰ πέρατα καὶ τοὺς ἐν νόσοις κατακειμένους λυτροῦσαι, ταῖς πρὸς Χριστὸν ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Ὁ ἱερεύς: Σῶσον ὁ θεὸς κ.λ.π.

Οἱ Κανόνες

Τῆς Ἑορτῆς εἰς # καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ῥοδῆ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

 μέτοχον ὄντα με, σοφίας πάσης καὶ χάριτος· καὶ νοῦν καὶ διανοίαν ὅλως ἀδόκιμον, παιδαγωγῆσον, ὑμνεῖν σε τὸν φωσφόρον, Νικόλαον μάρτυρα τὸν παναοιδιμον.

 ολύνας τὸ σῶμά μου, καὶ τὴν ψυχὴν ὁ πανάθλιος, προσφύτω σοι Ἄγιε, καθικελεύων σε, τῆς πρεσβείας σου, σωφρόνησον καὶ σῶσον, πασῶν με λυτρούμενος τῶν περιστάσεων.

 εῷδῃ κατέλιπες, ὡς νουνεχῆς παναοιδιμε, στρατείαν τὴν πρόσκαιρον ἀποσεισάμενος, καὶ αἰώνιον, κατέλαβες στρατείαν, αἰεὶ εὐφραϊνόμενος σὺν τοῖς συνάθλοις σου.

 λησθεῖς ἀταπῆσεως, θείας Τρισμάκαρ Νικόλαε, βασάνους ὑπέμεινας καρτερικώτατα· καὶ ἀσκητικοῖς ἠπλαϊσμένος πόνοις, Χριστῷ προσενήνεξαι θυμα πανάριστον.

Δόξα...

 ριάδα ἀμέριστον, ὑμνολοποῦντες δοξάζομεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν, ἱκετεύοντες, αὐτῆν ἡμῖν πταισμάτων, ἀφεςιν δωρησασθαι δι' ἀταθόητα.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον.**

 ἦν μόνην ἀμόλυτον, ὁ ρυπαρὸς καὶ πανάσωτος, εἶπ' ὑπερύμνητε, ὑμνεῖν οὐ σθένω σε, ἀλλὰ δέο-

μαι, τὰς φρένας φώτισόν μου, καὶ κά-
θαρὸν ἄσπιλε, ἵνα δοξάζω σε.

Καταβασίαι. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ ᾚ.

Τοὺς σοὺς ὑμνολοῦτος θεοτόκε.

Δοξάζει τὴν μνήμην σου παμ-
μάκαρ, ὁ κτίστης τῶν ὅλων καὶ
θεός, σὺ τὰρ αὐτὸν ἐδόξασας,
τενναίοις ἀγωνίσμασιν· ὅθεν ἀξίως εἴ-
ληφας, τὰς ἀμοιβὰς τῶν καμάτων σου.

Μητῶν σε ὁ ἐξ ἑώας ἀρχων, ἐν ὄ-
ρει Βουνένων ἀκριβῶς, ὡς εἶδέ
σε ἐκλάμπωντα, ἐνδον δρυῶν
πανόλβιε· πολλῆς χαρᾶς ἐμπώπλα-
ται, καὶ τὴν ὑτίαν ἀπέλαβεν.

Δσκήσει στένην τρίβον οὐδέουσα,
πρὸς πλάτος οὐδέουσις νῦν σοφέ,
τοῦ οὐρανοῦ ἡθόμενος, Χριστῶ
συνὼν τῷ κτίστῃ σου· ὑπὲρ οὗ καὶ τὴν
κάραν σου, ὑπὸ βαρβάρων ἀφῆρησαι.

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ἐξάδει,
λαμπρῶς τὰ θαυμάσια τὰ σά,
θαυματουργε Νικόλαε, καὶ σοῦ
τὴν μνήμην ἐνδοξε, φαιδρῶς πανῆτ-
ρίζουσι, Χριστὸν ὑμνοῦντα τὸν Κύριον.

Δόξα...

Ἄκτιστος φύσις καὶ οὐσία, ἡ
πανυπερούσιος Τριάς, καὶ βα-
σιλεία μόνιμος, καὶ ὄντως ἀδιά-
δοχος, ζωῆς τῆς αἰωνίου σου, τοὺς σὲ
ὑμνοῦντας ἀξίωσον.

Καὶ νῦν... θεοτοκίον.

Εσί με θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, δι'
οἶκτον ἀμέτρητον Ἄνθ, κλαπέντα
βρώσει πρότερον, ἀπάτη τῆ τοῦ
ὄφεις, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ἀφθαρτον,
πάλιν ζωὴν εἰσοικίζει με.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τοῦ σταυροῦ τῆ δυνάμει καθο-
πλισθείς, ἀπειλὰς τῶν βαρβά-
ρων μὴ πτοηθείς, προθύμως δι-
ήνυσας, τὸν αἰῶνα μακάριε· εὐτολμία
ἐλέξας αὐτῶν τὴν δυσέβειαν, καὶ σο-
φῶς ἐκδιδάξας τοῦ λόγου τὴν σάρ-
κωσιν· ὅθεν τοὺς στεφάνους, παρ' αὐ-
τοῦ ἐκομίσω, ἀξίους τῶν πόνων σου
καὶ ἰδρωτῶν σου Ἄνθ, Ὁσιομάρτυς Νι-
κόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἀφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς
εορτάζουσι πόθῳ τὴν αἴαν μνήμην
σου.

Δόξα...

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ ἑώας ἠστράφεν ὡς ἑωσφόρος,
ὁ Χριστοῦ ἀπῆλιος, καὶ μέγας
ὄντως ἀθλητῆς. Ὁσιομάρτυς Νι-
κόλαος, ὃς ἐν Βουνέοις ἀσκήσας ἐνή-
θλησεν.

Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ησσορός τῶν σῶν λειψάνων, ἀθλοφόρε Νικόλαε, πᾶσι τοῖς νοσοῦσι, ῥῶσιν τε καὶ σθένος χαρίζεται· καὶ διασώζει παντοίας περιστάσεως, τοὺς κραυιάζοντάς, δόξα Χριστέ τῆ δυνάμει σου.

Εύμπασα ἡ θεῖα Πάλια, νέε Μάρτυς Νικόλαε, καὶ Ἑλλάς τε πᾶσα, μέταν σε προστάτην ἐπλουτίσαν· καὶ ἐορτάζουσι πάντες εὐφραίνόμενοι, καὶ κραυιάζουσι, δόξα Χριστέ τῆ δυνάμει σου.

Μναρ ὠφθης ἀθλοφόρε, ἀσθενοῦντί τῷ ἀρχοντί, φήσας δραμῶν τᾶχει, ὅρει τῶν Βουνένων, εὐρήσεις με, παρὰ πηλὴν ἐν δρυσί, καὶ λήψῃ ἴασιν, τῆς δεινῆς ἀσθενείας, ὦ θαῦμα παραδόξον.

Πσπαζόμεθα ἐν πίστει, σὴν εἰκόνα Νικόλαε· δρύας τε πηλὴν τε, χῶρον τῶν Βουνένων ὃν ἤρδευσας, μαρτυρικῶ σου παμμάκαρ θείῳ αἵματι, καὶ κραυιάζομεν, δόξα Χριστέ τῆ δυνάμει σου.

Δόξα...

Τρισι τοῖς χαρακτῆρσιν, ἀνυμνῶ τῆν θεοῖητα, τὸν Πατέρα μέλω, ἅμα τῷ Υἱῷ σὺν τῷ Πνεύματι· μίαν οὐσίαν καὶ δόξαν ἓνα Κύριον, τὸν ὑμνούμενον ὑπὸ πασῶν τῶν δυνάμεων.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον.**

Εοῖοκον ὡς τεκοῦσαν, σὲ θεὸν μετὰ σώματος, ἀνυμνολοτοῦμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἴρεσιν· ἐν ἑαυτῷ τὰρ ὁ λόγος ἐξ αἱμάτων σου,

σάρκα ἐμφυχον, ζωοπλαστίσας ἐπέφανε.

ᾠδὴ ε΄.

Ἐξέσι τὰ σύμπαντα.

Μαρίσῃς ὑπέρμαχοι, πάσῃς δ' Ἑλλάδος ὠφθῆτε, Νικόλαε μάρτυς τοῦ Κυρίου· σὺν Ναουδίῳ καὶ Τρητορίῳ σοφῶ, ἅμα Χριστοφόρῳ καὶ λοιποῖς, ὑμῖν συναθλήσασιν, ἀπῆλῶ φρονήματι.

Μιχαήλ, Ἀκίνδυne, Θεόδωρε, Πατκράτιε, Αἰμιλιανέ, καὶ Παντολέων· σὺν Ἀρμοδίῳ, καὶ Ἰωάννῃ σοφῶ, ἅμα Δημητρίῳ τῷ κλεινῶ, ἀφῆσιν ἀπῆσασθε, τοῖς ὑμᾶς ἐορτάζουσι.

Εὐδὲν σε ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀτάπῃς ἔνδοξε, οὐ λόγῃ, οὐ βέλος, οὐδὲ ξίφος· ἀλλ' οὐδὲ θάνατος βιαιότατος, ταῦτα πάντα ἡδιστα ἡτοῦ, ἵνα τοῖς συνάθλοις σου, στήχορεύῃς αἰώνια.

Ευντόνωσ ἀράμενος, Σταυρὸν τὸν σὸν πανόλβιε, Χριστῷ τῷ θεῷ κατῆκολούθεις· καὶ τοῦτου δὲ μιμητῆς ἴετονας, καὶ τῶν παθῆμάτων κοινωνός, ὅθεν τῆς λαμπροῖητος, ἀπολαύεις πανάριστέ.

Δόξα...

Τριάς ὁμοούσιε, μονὰς ἡ Τρισυπόστατος, ῥῦσαι με παντοίας ἐπηρείας· τοῦ ἀλλοτρίου καὶ καθοδηῖσον, Τρίβον εἰς εὐθειαν τοῦ ποιεῖν, τὰ εὐαρεστοῦντά σοι ὅπως τύχως ἀφέσεως.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον.**

Πρὸς σέ μου ἦν ἄπασαν, ἔλπιδα
κόρη ἴθιμι, πρὸς τοὺς οἰκτιρ-
μοὺς καταφεύω· βλάβης δαι-
μόνων δείξον ἀμέτοχον, ἦν καταπο-
θεϊσάν μου ψυχὴν καὶ ἔξασθενήσα-
σαν, ἥδονων ἐπικλίσειςιν.

ᾠδὴ ς'.

Ἐβόσσε προτύπων.

Ἄνώνυμος τοῦ ἐν Μύροις Νικό-
λαε ἱέτονας, καὶ θαυμάτων, καὶ
ἐκεῖνον ἀφθόνως μετέληφας· ἐκ
κινδύνων σόζων, τοὺς ἐν πίστει θερμῆ
σοι προστρέχοντας.

Θαῦμα πρὸς λεωρὸν ὄντα Μά-
καρ ἰάτρευσας, παραχρημα,
καθαρίσας ἦν ψυχὴν σὺν τῷ
σώματι· ὃς σπουδῆ σὸν οἶκον, ἀνε-
δείματο μάρτυς Νικόλαε.

Ἐκ ἄξιον ὧ παμμάκαρ σιῶν σὰ
τεράστια, ἀλλ' εἰς δόξαν, τοῦ
Κυρίου λαμπρῶς διηγήσασθαι·
ἵνα ἀνυμνήται, ὑπὸ πάντων πιστῶς καὶ
δοξάζηται.

Ἡ αἴλη τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ
λαμπρυνόμενος, τῶν εἰδώλων, τὸ
λοφῶδες πανσόφως διέλυσας·
τῶν βαρβάρων θράσος, ἐκνικήσας εἰς
τέλος μακάριε.

Δόξα...

Τρισάκτινον τρισυπόστατον μίαν
θεοῦτα τὸν Πατέρα, σὺν γιῶ τε
καὶ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον· εὐσεβῶς

κἠρῦτῶ, ἐν τὰ τρία θεὸν ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον.**

ὑρανώσας ἰωθεῖσαν ἦν φύσιν
πανάμωμε, τῶν ἀνθρώπων, καὶ
φθαρεῖσαν, αὐτὴν ἐκαινούρη-
σας· διὰ τοῦτο πόθῳ, ἀσιήτοις φωναῖς
σε ἱεραίρομεν.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐξ ἑώας σήμερον ἀναφανέντα, ὡς
ἀστέρα πάμφωτον, καὶ τῆς Ἑλ-
λάδος εἰς δυσμὰς, ὑπὲρ Χρι-
στοῦ ἐναθλήσαντά, σε ἀνυμνοῦμεν τὸν
Νέον Νικόλαον.

Ἔτερον.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζήτων.

Τὰ ἄνω ζήτων, τῶν κατὰ κατε-
φρόνησας, καὶ κόσμον λιπῶν
θεῶ ἠκολούθησας. Ἐξ ἑώας ἄ-
ριστέ, ἐν Βουνέοις παρώκηνσας, ἐν οἷς
θύμα ἱερόμενος, Χριστῷ προσενήνεξαι
Νικόλαε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Προδρόμου τὰς τριβους διὰ
ζήλου μάκαρ ἔσχηκώς, καὶ ἦν
φωνὴν αὐτοῦ ἔνδον τῆς σῆς πε-
ριφέρων καρδίας, ἦν φάσκουσαν,
μέτανοεῖτε· ἀπάρας τῆς σῆς πατρίδος,
ὑπερόπτης ἱερόμενος νεοῦτος, κόσμου,
πλοῦτου καὶ ρεύσεως δόξης, οἷα τις
ἀεὶς ὑπόπτερος ἴπτασαι ἐν Βουνέοις
τῆς θεῆας. Κακεὶ τῆς διὰ Χριστόν

ποθουμένοις σοι ἡσυχίας Τυχών, οὐ μόνον ὑπερβαλλούσῃ ἀσκήσει Τῆν σὴν φυχήν κατέκαλυνας, ἀλλὰ καὶ μαρτυρικῶς στέφει, κατὰ τοὺς πάλαι ἐνδόξους Μάρτυρας, κατέκοσμήθης αἰμίμνηστέ· καὶ εὐώδεις θυμα ἰερόμενος, Χριστῶς προσενήνεξαι Νικόλαε.

Συναξάριον

Τῆ θ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μαΐου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ νέου, τοῦ ἐξ Ἁνατολῆς καὶ ἐν Βουνέοις τῆς Θεσσαλίας ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος τοῦ ἱαματικῶ.

Στίχοι.

Γόνε Ἀσίας Ἑλλάδος κλέος
Πολλὰς ὑποστάς Νικόλαε βασάνους,
Χαίρων ἀνῆλθες ἐν πόλει μάκαρ τάχος.
Ἄμψ' ἐνάτη Νικόλαον ἔξον ἴπθην αἰεραν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαίου.

Στίχοι.

Ὅς ἄσπορον προεῖδεν υἱομηρίαν,
Πρισθεὶς ἀναρχον εἶδεν υἱοπατρίαν.
Ἡσαίας δ' ὁρώων μέλλοντ' ἐνάτη χειρὶ
Ἐπίσθη

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα μνήμη τοῦ ἁγίου Μεταλομάρτυρος Χριστοφόρου.

Στίχοι

Τὸν Χριστοφόρον οἶδά σε Χριστοφόρος,
Χριστῶς τυθέντα τῶ θεῷ διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, αἱ ἁγίαι μάρτυρες

Καλλινίκη καὶ Ἀκυλίνα, αἱ διὰ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου πιστεύσασαι τῶ Χριστῶ, σούβλαις ἀπὸ ποδῶν ἕως ὠμῶν διαπαρεῖσαι τελειοῦνται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ.

Ταῖς τοῦ σοῦ ἀθλοφόρου Νικολάου Χριστέ καὶ πάντων τῶν ἁγίων παρεμβείαις, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ᾠδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μληρωθῆσαν αἰσχύνῃς οἱ παράνομοι, οἱ ἀπιστοῦντες Χριστῶ καὶ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πιστεύομεν εἰς σὲ φιλόανθρωπε, οἷ δέδωκας, τὸν ἀθλοφόρον ἄσασιν, ἱατρῆον τοῖς νοσοῦσι.

Μὺν ἐξέλαμψεν ἡ χάρις τῶν θαυμάτων σου, μάρτυς ἀπῆλθε, ὡς περ ἀστὴρ φωταυτίης· καὶ παύει νοσήματα, ταῖς ἰκεσίαις σου, καὶ δαιμόνια, ἀποδιώκει ἁγίε τῆ ἀφῆ τῶν ὄων λειψάνων.

Πῦσαι ἁγίε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἐπιβουλής τε ἐχθρῶν, καὶ νοσημάτων πολλῶν· λιταῖς εὐπροσδέκτοις σου καὶ ἀποσόβησον, σμῆνος ἄθεον, Ἄταρηνων πανένδοξε, ἵνα πόθῳ σε ὑμνώμεν.

Μὺφροσύνας τῆν χαρμόσυνον τεραίρομεν, μνήμην σου ἐνδοξε, καὶ προσκυνοῦμεν σεπίως, σορὸν

Τῶν λειψάνων σου, συμφώνως φάλλοντες, ὑπερύμνητε, ὁ Τῶν πατέρων Κύριος, καὶ θεὸς εὐλοῦτός ἐστι.

Δόξα...

Προσκυνήσωμεν συμφώνως οἱ θεόφρονες, Τριάδα ἀναρχον, ἕνα θεὸν τοῦ παντός, αὐτὴν δοῦμαίζοντες ἀδιαμέριστον, προαιώνιον, καὶ ποιῆτην τῆς κρίσεως, εὐσεβῶς ὁμολοτοῦντες.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον.**

Ποιέτακται τῷ τόκῳ σου πανάχραντε, ὡς ποιῆτη καὶ θεῷ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ κατὰ χθόνια καὶ ἀνυμνοῦσιν αὐτόν, ὃν ἰκέτευε, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, παρασχεῖν τοῖς σέ τιμῶσι.

ᾠδὴ #1.

Παιδας εὐαεῖς.

Τίς σε κατ' ἄξιαν εὐφραμήσει, Νικόλαε νικηφόρε παναοιδίμε; τίς δὲ ἀριθμήσει σου τὰ λαμπρὰ παλαίσματα· καὶ τὸ θαυμάτων μέγεθος τῶν σῶν πανένδοξε; Ἀλλὰ πόθῳ τιμῶμεν καὶ πίστει, τὸν δοξάσαντά σε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κτῆς σὺ πρὸς οὐρανοὺς ἀνέπιπες, Νικόλαε τῶν μαρτύρων ἐκαλλώπισμα, καὶ ἀπάτην ἄπασαν, τῶν δαιμόνων ἐφύτες· καὶ τῶν εἰδώλων ἅτιε τῆν ματαιοῦσιν, διήλειξας στερῶς καὶ νῦν κράζεις, σὲ ὑπερυ-

ψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβης ἐν αἵμασιν οἰκείοις, ὡς ἄρμασι στέφανίτα παμμακάριστε, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια βέβηκας σκηνώματα· παρὰ Χριστοῦ ἐπάξια τέρρα ληφόμενος, καὶ νῦν σὺν τοῖς ἀπέλοις κραυγάζεις, σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βλεων τενέσθαι στέφφορε, τὸν μόνον παμβασιλέα καθικέτευε, τοῖς τῆν σὴν πανίερων, μνήμην εορτάζουσιν· ἀμπλακημάτων ἄφεσιν, τοῦτοιοις αἰτούμενος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔρτα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα...

Τρισὶν ὑποστάσεσιν ὑμνοῦμεν, ἕνα θεὸν τοῦ παντός τὸν ὑπερούσιον, ὃν Ἀπέλων τάματα, εὐλαβῶς δοξάζουσιν· ἐν τρισαίτοις ἄσμασι καὶ μελωδήμασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον.**

Θθαῦμα θαυμάτων πῶς ὁ πάσης, ἐπέκεινα κίσεως θεὸς ἡμῶν, κίττειται καὶ πλάπεται, ἐκ τῆς θεομήτορος· καὶ καινουρτεῖ θελήματι, καὶ ἀναπλάπεται με, δι' ἄμετρον αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν, καὶ διὰ θανάτου, παρέχει τῆν ζωὴν μου.

ᾠδὴ #2.

Ἄσπας τῆνέης.

Ὁρενε Ἑλλάς, ἰδίως δὲ Βούνενα
καὶ ἡ ὑφήλιος, πανητυριζέτω δέ,
Χριστοῦ τὸ πλήρωμα τὴν παν-
ένδοξον, τοῦ Νικολάου ἄθλησιν, καὶ
ἐκβοάτω θερμῶς· χαίροις μάκαρ, ἁ-
σκητῶν ἀλλάϊσμα, καὶ μαρτύρων φαι-
δρὸν ἀταλλίαμα.

Ἄλλατε λαοί, καὶ ἔσατε ἅπαν-
τες ὡς ὁ Προφήτης βοᾷ, ὁ θεός,
δοξάζεται, ἐν τοῖς αἰίοις αὐτοῦ
ἐκάστοτε, καὶ τοὺς αὐτοῦ θεράποντας
στέφει ἐν χάριτι· καὶ δαιμόνων, λύει
μηχανήματα, καὶ βροτοὺς διασώζει ὡς
εὐσωλαίχνος.

Ἐύμασι τῶν σῶν, αἱμάτων
μακάριε, πλάνην κατέσβεσας,
τῶν εἰδώλων ἅπασαν, καὶ Ἑκ-
κλησίας Χριστοῦ τὸ πλήρωμα, ὡς νι-
κητῆς πανάριστος, ἅπαν ἐφαιδρυνας·
διὰ τοῦτο, πόθῳ σε ἱεραίρομεν, καὶ ὑ-
μνοῦμεν συμφώνως τὴν μνήμην σου.

Ἄέχου εὐμενῶς, Νικόλαε ἐνδοξε
νίκης φερώνυμε, ὕμνους τοὺς δε
Ἄγιε, οὓς ἐκ χειλέων ἀνάτων
φέρομεν, καὶ τὴν σεωπὴν σου ἄθλησιν
πανητυρίζομεν· ἐκβοῶντες, σεῦσον ἕξε-
λοῦ ἡμᾶς, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ
θλίψεων.

Δόξα...

Ἐἵτε οἱ πιστοί, Τριάδα ἀμέριστον
ὑμολογῆσωμεν, ἀναρχον αἰδίου,
οὐσίαν μίαν καὶ κυριοπῆτα, τὴν
τοῦ παντός δεσπόζουσαν καὶ διὰ ἕ-
λεος· συγχωροῦσαν, τοῖς βροτοῖς τὰ
πταίσματα, καὶ παρέχουσαν δόξαν ἁ-

θάνατον.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον.**

Ὅπισον ἀνῆ, τῆς φυχῆς μου τὰ
ὄμματα φῶς ἡ κυήσασα, μὴ κα-
ταλαβέτω με, τῆς ἁμαρτίας σκο-
τος τὸν δείλαιον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ
με τῆς ἀποπνώσεως· ἀλλ' αὐτῆ με, σῶ-
σον καὶ κυβέρνησον, πρὸς λιμένα τοῦ
θεοῦ θελήματος.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος δ'. Ἐσεφάνη ὁ Σωτήρ.

Ἰὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ, τὸ
αἷμά σου ἐξέχεας, Νικόλαε ἱε-
ρναϊόφρον, καὶ τὴν ὄφρυν τοῦ δυ-
σμενοῦς, ἀνδρείως ἔταπεινώσας, διὰ
τοῦτο σε πάντες, φαιδρῶς ἐορτάζομεν.

Ἐτέρον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστέροις.

Ἦων φιλεόρτων τὸ σπῆφος, φαι-
δρῶς πανητυριζέτω, τὴν μνήμην
τοῦ πανενδόξου, Τρισμάκαρος
Νικολάου, ὃς αἱματὶ μαρτυρίου, τὴν
Ἑκκλησίαν φαιδρύνει.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς ἁίλους

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν Προσόμοια
τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄.

ᾠ Τοῦ παραδόξου θαύματος .

Τοῦ παραδόξου θαύματος, νέος, ἄσπρ φαινός, τῆ Ἑλλάδι ἐξέλαμψεν, ἐξ ἕως ἄδυτος, καταλάμπων τὰ πέρατα. Ὁ θεῖος ὄντως μάρτυς Νικόλαος, καὶ διασώζει τοὺς κινδυνεύοντας· λύει νοσήματα, καὶ δαιμόνων φάλαγγας ἀποσοβεῖ, καὶ πάθῃ δυσίατα, Χριστοῦ τῆ χάριτι.

Αίροις Ἀπέλων ἐβάμιλλε, καὶ ἀθλητῶν καλλονή, Προφῆτῶν Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων σύσκηνε, Ὀρθοδόξων ἀλλάισμα· χερῶν προστάτα, καὶ πνεομένων τροφεῦ, τῶν ἀσθενούντων ἀκέστορ ἄριστε· πάντων ὑπέρμαχε, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε, καὶ εὐσεβῶς, μνήμην ἐκτελούντων σου, μάρτυς Νικόλαε.

Πάντες πιστεῖ συνδράμωμεν, τῆ τῶν λειψάνων σορῶ, Νικολάου τοῦ μάρτυρος, φαιδρῶς ἐορτάζοντες, καὶ Χριστὸν ἱκετεύσωμεν· τὸν κτίστην πάντων, θεὸν καὶ Κύριον, ὅπως πρεσβεΐαις τοῦ ἀθλοφόρου αὐτοῦ·

πάντας λυτρώσῃται, ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ διαιωνίζοντος, ὡς ὑπεράταθος.

Σιομάρτυς Νικόλαε, περιουσία θερμῆ, τῆς Χριστοῦ ἀταπῆσεως, σαρκὸς κατέπαπσας, τὸ χαμαίζηλον φρόνημα· καὶ τὴν ψυχὴν σου, ἀρετῶν κάλλεσι καταλαμπύρνας θεοιδέστατα· πλάνην διήλειξας, δυσεβούντων Ἄπτε, ὑφ' ὧν τὸ ζῆν, μάκαρ ἀφαιρούμενος, χορεύεις ἄλῃκτα.

Δόξα... Ἦχος α΄.

Τῶνα διπλοῦν ἠγωνίσω, Ἄπτε Νικόλαε· τὸν δρόμον τέλεκας τῆς ἀσκήσεως καὶ ἀθλήσεως διὸ ἐν ὑφίστοις σὺν Ἀπέλοις χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφῶς τὰ ἄνω Βασιλεία· ἀλλὰ πρέσβευε καὶ ὑπὲρ ἡμῶν παμμακάριστε, τῶν πιστῶς ἐορταζόντων, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μετ' ἄλλῃ.
Καὶ Ἀπόλυσις.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος

ᾠδῆ Γ' καὶ δ'.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει ἐν τῇ μνήμῃ
τοῦ Μεταλομάρτυρος Δημητρίου.

Τὸ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἔειπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς.
Ταῦτά ἐντέλλομαι ὑμῖν...

Μεταλυνάρια.

Ἐἰς τὸν Ἅγιον Νέον Νικόλαον.

Αεὐτε εὐφρανήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν
ἐκ τῆς ἑώας, ἐξαστράφαντα ἀ-
θλητῆν· φύλακα καὶ ρύστην,
Χριστιανῶν ἀπάντων, Νικόλαον τὸν
Νέον, Χριστοῦ τὸν μάρτυρα.

Χαίροις θεῖα πάλας πάσης φρου-
ρός, χαίροις τῆς Ἑλλάδος πο-
λιούχος καὶ ἀρωγός, χαίροις ὁ
Βουνένων, τὸν τόπον ἀπιάσας, τοῖς
ρεῖθροις σῶν αἱμάτων, μάκαρ Νικό-
λαε.

Κύλαπτε τοὺς δούλους σου
ἀθλητῆν, τοὺς ἀθροισμένους τῷ
σεωτῷ σου, μάρτυς ναῶ, καὶ
ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἅγιαν μνήμην, ἐκ
πάσης ἐπιπείρας, σοφὴ καὶ θλίψεως.

Μετάν σε προστάτην καὶ βοηθόν,
κεκτῆμεθα μάρτυς, πεπρωκότες
ἐν πειρασμοῖς, ρῦσαι οὖν παμ-
μάκαρ, ἡμᾶς λοιμοῦ λιμοῦ τε, ὁρμῆς
παιδῶν τῆς ἅγας, θεῖε Νικόλαε.

Ἐἰς τὸν Ἅγιασμόν.

Καὶς πρεσβείαις τοῦ ἐνδόξου
 ἀθλοφόρου Νικολάου, Χριστέ
 διαβύλαξον, τοὺς σοὺς ἱκέτας,
 ἐκ παντοίας θλίψεως.

Ἔτερον.

Ἐσορῶ τῶν σῶν λειψάνων προ-
 σιοῦσι, μετὰ πόθου παμμάκαρ
 Νικόλαε, δώρησαι ῥῶσιν ψυχῆς
 τε καὶ σώματος.

Εὐλόησον Πάτερ.

Οὗτος ὁ περιφανὴς καὶ ἀπῆπιος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης νέος Νικόλαος, κατήλειτο ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς, ἀπὸ τὸνεῖς εὐτενεῖς καὶ εὐσεβεῖς τεννηθεῖς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν ἐφαίνετο εὐτενέστερος καὶ θαυμασιώτατος.

Ἐπειδὴ ἀπὸ ἀπαλῆς τῆς ἡλικίας, ἦτον κατὰ πολλὰ συνέτος καὶ φρόνιμος, καὶ δὲν συναναστρέφετο μὲ νέους ἀτάκτους, διὰ τὰ τελεῶ καὶ τὰ εὐτραπελίζηται, λέγων αἰσχρολογίας καὶ φλυαρίας κατὰ τὴν τῶν νέων συνήθειαν· ἀλλὰ ἥπαστα τὰ συναναστρέφεται μὲ φρονίμους ἀνθρώπους καὶ ἱερονίας, διὰ τὰ ἀκούη καὶ τὰ συνομιλῆ ψυχωφελῆ καὶ χρήσιμα λόγια. Ὅταν δὲ ἐνηλικιωθῆ τὸν κατέτραφαν εἰς τὸ στρατιωτικόν, διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ εὐτολμίαν τοῦ· καὶ τῶ ὄντι ἐπαρόκοπτεν εἰς τὰ στρατιωτικὰ εἰς τοσοῦτον, ὥστε πολλάκις ἀνδραγαθήσας κατέστη εἰς πάντας ὀνομαστός καὶ περίφημος.

Ἀκούσας λοιπὸν ὁ βασιλεὺς τοῦ καιροῦ ἐκείνου τὴν καλὴν αὐτοῦ φήμην, καὶ πληροφορηθεὶς ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων ὅτι ὁ Νικόλαος ἦτον καὶ οὐ μόνον εἰς τὸ λέγειν ἐπιπῆδειος καὶ σύμβουλος ἄξιος, ὅπου ἄλλος ὡς αὐτὸς δὲν εὐρίσκετο, τὸν ἐμῆνυσε καὶ ἦλθεν εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτιον, καὶ συνομιλήσας ἐχάρη πολλά, βλέπων ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἦτον μὲ νοῦν καὶ μὲ φρόνησιν καὶ κρίσιν ἱκανήν· ὅθεν, τὸν ἔδωκε καὶ ἀξίωμα Δουκός, δούς εἰς αὐτὸν ἐπαρχίαν καὶ τὰ τὸν ὑποτάσσωνται στρατιώται, ὡς ἔπαρεπεν· ὁ δὲ Νικόλαος ἀφ' οὗ ἔλαβε τὴν ἀξίαν, καὶ ἔτινεν ἡμεῶν,

δὲν ἔπαυε καθ' ἐκάστην ἡμέραν νὰ τυμνάζῃ τοὺς στρατιώτας τοῦ, νὰ τοὺς ἐρμηνεύῃ τοῦ πολέμου τὰ ἐπιήθεια, ἐπειδὴ αὐτὰ ἔκαμαν χρεία εἰς τὸ ἄξιωμα ὅπου εὐρίσκειτο· περισσότερο ὅμως τοὺς ἐνουθέτει καὶ τοὺς ἐδίδασκεν, αὐτοὺς δηλαδὴ, τὰ ἔργα τῆς χριστιανικῆς πολιτείας καὶ τάξεως, πῶς νὰ προσεύχωνται καὶ νὰ προσκαλῶσι τὸν Δεσπότην Χριστὸν, διὰ νὰ τοὺς δίδῃ δύναμιν κατ' ἐχθρῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ πολλαῖς φοραῖς τοὺς ἐδιηκέτο ἀνδραγαθίας καὶ ἰστορίας καὶ τρόπαια τῶν παλαιῶν ἀνδρείων, τίνι τρόπῳ ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκησαν, πῶς φρούρια πολλὰ καὶ πόλεις ἐκυρίευσαν, ἀλλὰ τὸ περισσότερο ἀπὸ ὅλα καὶ χρησιμώτερον, τοὺς ἐνουθέτει νὰ ἔχουν τὸν φόβον τοῦ θεοῦ εἰς τὴν ἐνθύμῳσιν αὐτῶν ἀνεξάλειπτον, νὰ μὴν ἀδικήσουν τινὰ πτωχὸν ἢ πλούσιον πώποτε· διὰ τοῦτο κανεῖς τῶν στρατιωτῶν τοῦ εἰς ὅσους τόπους ἐπῆταιναν, οὐτε εἶπε κανεῖς πώποτε, ὅτι οἱ στρατιῶται τοῦ Νικολάου τὸν ἠδίκησαν, ἢ παραμικρὸν τὸν ἐζημίωσαν.

Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, κατὰ τὸν ὄϊσον δηλονότι αἰῶνα, περὶ τὰ εἴη 720, ἀπεστάτησε τὸ μέρος τῆς θεπάλιας καὶ δὲν ἠθέλαν νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὸν τότε βασιλεύοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει Λεόντα τὸν Ἰσαυρον, τὸν εἰκονομάχον, ὅπου ὤριζε τὴν Ἀνατολήν, ἀλλὰ ἐπῆταιναν εἰς τὰ σύνορα τῆς Μακεδονίας, καὶ ἐλεηλατοῦσαν, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους αἰχμαλωτίσαν, διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐβίβηλε διατάγματα, εἰς τὴν Ἀνατολήν ὅλην, καὶ ἦλθον οἱ τοπάρχαι μὲ στρατεύματα, ἕνας τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ θαυμαστός Νικόλαος μὲ τοὺς ὑπηκόους τοῦ, ὅστις ἐπῆπεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, καὶ συγκροτήσας πόλεμον τοὺς ἐνίκησε, καὶ ὑπέταξε τοὺς Θεσσαλονικεῖς, οἵπινες ὑπεσχέθησαν νὰ δίδωσι τὸν διατεταμένον φόρον, ὡς καὶ πρότερον.

Ἐπειτὰ μισεῦντες ἀπὸ ἐκεῖ, ἐπῆταν ἕως τὴν Λάρισαν, ἥτις ἦτον τότε φρούριον δυνατὸν καὶ εὐμορφον, καλλωπισμένον καὶ μὲ πύργους δυνατοὺς φυλαττόμενον· ὅθεν καὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ τὸ ὑποτάξουν, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτοὶ ἐνίκηθησαν. Διότι ἐβλαίνοντες οἱ Λαρισαῖοι, ἐπολέμουν ἀνδρείως καὶ πολλοὺς ἐκ τοῦ στρατεύματος ἐβόνεον· βλέπων λοιπὸν ὁ Νικόλαος ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι καταπονοῦνται, καὶ οἱ ἐχθροὶ τοὺς ἔχουν τὰ νικητήρια, ἐσυλλοίσθη εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ λέγων, ἴδου οἱ ἀνθρωποὶ μας ἐνίκηθησαν, καὶ ἂν πῶσω καὶ εἶω νὰ θανατωθῶ εἰς τὸν πόλεμον ἀδικα, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰάλανες ἔπαθον, τί θέλει με ὠφελήσει ἢ πρόσκαιρος τιμὴ τοῦ Δουκὸς καὶ τὸ φθαρτὸν ἄξιωμα; Κάλλιον εἶναι νὰ ζῶ ἰδιώτης, πᾶρεξ νὰ ὀρίζω τόσους στρατιώτας, καὶ νὰ λάβω ἄτιμον θάνατον· ποίαν τιμὴν ἔχει πλέον τὸ κορμί μου, ἢ ποίαν ὠφέλειαν εὐρίσκει ἢ ψυχὴ μου, ὅταν ἀφανισθῇ ἢ ζωὴ μου ἄκαιρα; Κάλλιον εἶναι τὸ λοιπὸν νὰ ὑπάτω νὰ ἡσυχάσω εἰς ἕνα τόπον ἔρημον, νὰ κλαίω τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἴσως οὕτω τύχω παρὰ θεοῦ συγχωρήσεως τὴν ὥρα τῆς κρίσεως· ταῦτα καθ' ἑαυτὸν διαλογιζόμενος, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ ἐπῆπεν εἰς τὴν Βουνένην (Βούνενος, ὄρος τῆς Θεσσαλίας καλούμενος Ὀθρυς), ὅπου ἦτον μετὰ δάσος, καὶ κελλία μέσα εἰς τὸν λόφον, καὶ ἐκατοικοῦσαν ἀναχωρηταὶ καὶ ἀσκηταὶ ἐνάρετοι, τοὺς ὁποίους ἀφοῦ εἶδε ἐχάρη κατὰ πολλὰ,

καὶ εὐχαριστήσας τὸν Κύριον ὅπου τὸν ἐφώτισε καὶ τὸν ὠδήησε νὰ ὑπάτῃ εἰς τοιοῦτον τόπον ψυχοσωτήριον. Ἐμεινεν ἐκεῖ συναγωνιζόμενος μετ' αὐτῶν, καὶ τὴν κατὰ θεὸν ἀρετὴν ἐργαζόμενος· βλέποντες δὲ ἐκεῖνοι οἱ θαυμάσιοι ἀσκηταὶ τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πρόθυμον, πῶς ἐκοπιάζε περισσω εἰς τὴν ἀσκησιν μὲ νηστείαν, προσευχὴν καὶ ἀγρυπνίαν ὀλονύκτιον, τὸν ἀτάπουσαν κατὰ θεόν, καὶ πολλάκις συνομιλοῦντες μετ' αὐτοῦ, τὸν παρακινούσαν εἰς περισσοτέρα προκοπὴν ἀρετῆς, διηπτόμενοι εἰς αὐτὸν ψυχωφελῆ διηγήματα. Ταύτας τὰς νουθεσίας ἐκεῖνος καθ' ἐκάστην ἀκούων, ἐσπουδαζεν εἰς τὸν αἰῶνα τῆς μοναδικῆς πολιτείας, ὅταν ἐδύνατο· καὶ ὅλοι τοὺς τὸν ἐθαύμαζαν, φιλοτιμούμενοι νὰ μὴ τοὺς ὑπερέρῃσῃ εἰς τὴν ἀσκησιν τοιοῦτος νέος. Βλέποντας δὲ ὁ πονηρὸς διάβολος τὴν κατὰ θεὸν αὐτῶν πολιτείαν, τὴν θαυμασίαν καὶ ἀξιώπαινον, δὲν ἐδυνήθη νὰ ὑποφέρῃ ἕως τέλους ὁ τρισκατάρατος, καθὼς ἔχει συνήθειαν πάντοτε νὰ ἐμποδίζῃ τὸ καλὸν ὡς μισόκαλος, καὶ νὰ πειράζῃ τοὺς ἐναρέτους ὁ δόλιος. Ἐξῆλθε λοιπὸν τοὺς ἀθέους Ἄβαρας, καὶ ἐλεηλάτουν τὰ μέρη τῆς Δύσεως· καὶ πατῶντας φρούρια καὶ χώρας, καὶ πολλοὺς αἰχμαλωτίσαντας, ἦλθον καὶ εἰς τὴν Λάρισαν, καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὴν ἐπήραν καὶ ἐκυρίευσαν ὅλα τὰ περὶχωρα· ἀπὸ τῆς Δημοπριάδα, ἦθον τὸν Βόλον, ἕως τὰ Φάρσαλα καὶ εἰς τὴν Ἐλασσῶνα καὶ τὰ περὶχωρα· καὶ τόσον τοὺς ἔταπεινῶσαν, ὥστε καὶ εἰς τὴν πόσιν τοὺς ἐδυνάστευαν, νὰ ἀρνηθοῦν τὸν Δεσποτὴν Χριστὸν, τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν, νὰ προσκυνήσουν δὲ ἄλλα ἄχρηστα εἰδῶλα, καὶ πολλοὺς ἐθανάτωσαν ὅπου δὲν ἠθέλησαν νὰ προδώσουν τὴν εὐσέβειαν, ἀλλὰ ὑπέμειναν διαφόρους τιμωρίας καὶ κολαστήρια μύρια, διὰ τὴν ἀτάπων τοῦ Γλυκυτάτου Χριστοῦ οἱ φιλόχριστοι· καὶ οὕτω μὲ τὴν πρόσκαιρον κάκωσιν ἐκληρονόμησαν αἰώνιον εὐφροσύνην καὶ ἄρρητον ἀγαλλίασιν εἰς τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ τὴν οὐράνιον.

Ὅταν δὲ ταῦτα εἰπόντο, ἦθον ὁ ἅγιος Νικόλαος εἰς τὴν σκῆπν τῆς Βουνένης μὲ τοὺς συντρόφους του καὶ ἀσκήτεον· τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα· Γρηγόριος, Ἀρμόδιος, Ἰωάννης, Δημοπριος, Μιχαήλ, Ἀκίνδυνος, Θεόδωρος, Παῖκράτιος, Χριστόφορος, Παντολέων, Αἰμιλιανὸς καὶ Ναουῦδιος, οἵτινες καθὼς ἠύχοντο μίαν νύκτα, ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου καὶ λέγει τοὺς, εἰποιμασθήτε καὶ στέκεσθε στερεοί, ὅτι εἰς ὀλίγας ἡμέρας μέλλετε νὰ μαρτυρήσῃτε, διὰ νὰ λάβῃτε τὰ βραβεῖα καὶ τοὺς στέφανους τῆς ἀθλήσεως, νὰ κληρονομήσῃτε Βασιλείαν οὐράνιον· ταῦτα εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἀφανὴς ἐγένετο, οἱ δὲ, ἀκούσαντες τὰ χαρμόσυνα εὐαγγέλια ἐχάρησαν καὶ ἠγωνίζοντο περισσοτέρον, εἰς νηστείας καὶ προσευχὰς σχολάζοντες, διὰ νὰ τένωσιν ἄξιοι τῆς αἰωνίου μακαριότητος· καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς ἔμαθον οἱ αἰμοβόροι κύνες ἐκεῖνοι Βάρβαροι Ἄβαραι, ὅτι εἰς τὸ βουνὸν τῆς Βουνένης ἐκατοικοῦσαν ἀσκηταί, νηστεύοντες καὶ προσκυνούντες ἡμέραν καὶ νύκτα ἀκαταπαύστως τὸν Κύριον· λοιπὸν ἄρματώθησαν καὶ ἐπήσαν νὰ τοὺς φονεύσωσιν· ὁ δὲ ἅγιος Νικόλαος ἐνουθετεῖ τοὺς ἀδελφούς καὶ συνασκήτας του καὶ τοὺς ἐσυμβούλευε οὕτω λέγοντας· μὴ φοβηθῶμεν, ἀδελφοί, τὸν πρόσκαιρον θάνατον μήτε ποσῶς

δειλιάσωμεν, ὅτι ἴωρα ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ δεῖξωμεν τὴν ἀνδρεία μας, νὰ κληρονομήσωμεν διὰ μικρὰν καὶ ὀλίγην παιδευσιν, παντοῖα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀνάπαυσιν αἰωνίζουσαν. Αὐτὰ καὶ ἕτερα λείοντος τοῦ Ἄγιου πρὸς στερῶσιν τῶν ἀδελφῶν, ἔβησαν καὶ ἐκεῖνοι οἱ αἰμοβόροι ὡς θηρία ἀήμερα καὶ λαβόντες τοὺς αἵτους ἐπιμωροῦσαν αὐτοὺς ἀνηλεῶς καὶ ἀσπλαχνα, μὲ σπρέβλας, ραβδισμοὺς καὶ μὲ ἄλλα διάφορα κολαστήρια. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ μακάριοι ὑπέμειναν ἀνδρειωμένα καὶ ἰενναϊοτάτα, ὅσας βασάνους τοὺς ἔκαμναν, καὶ δὲν ἐπρόδωσαν τὴν εὐσέβειαν· ὅθεν οἱ βάρβαροι τοὺς ἀπεκεφάλισαν καὶ τοὺς ἐπροξένησαν τὸν προσωρινὸν θάνατον, ἀθάνατον ζωὴν καὶ βασιλείαν οὐράνιον.

Τὸν δὲ ἅγιον Νικόλαον ἰδόντες εἰς τοιαύτην ἡλικίαν ὠραιοτάτην, καὶ ἰωρῖσαντες τὴν φρόνησιν καὶ ἀνδρείαν του, δὲν τὸν ἐπειράζαν παντελῶς· ἀλλὰ μὲ λόγια, ῥαδιουρήας καὶ κολακείας, τὸν ἐπρότρεπον εἰς τὴν ἀσέβειαν, ἐλπίζοντες οἱ ἀνόητοι καὶ παράφρονες νὰ τὸν φέρουν εἰς τὸ μιαιώτατον φρόνημά των· ἀλλὰ ματαίως οἱ μάταιοι ἐπροσπάθησαν καὶ ἀνοήτως ἐσκέφθησαν· διότι παντελῶς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν παρασαλεύσουν ἀπὸ τὴν εὐσέβειαν, ἀλλὰ τοὺς ἀπεκρίνετο φρόνιμα εἰς τὰς κολακείας, τὰς ὁποίας τοῦ ἔλειον, λέγων:

«Ἐγὼ δὲν εἶμαι μωρὸν παιδίον νὰ τελασθῶ ἀίνωστα, νὰ ἀρνηθῶ τὸν ἀληθινὸν θεόν, τὸν πλάστῃν καὶ εὐερίτῃ μου, καὶ νὰ προσκυνήσω εἰδῶλα κουφὰ καὶ ἀναίσθητα· ἀλλὰ καθὼς ἔξ ἀρχῆς ἤμουν εὐσεβῆς Χριστιανός, καὶ Ὁρθόδοξος, οὕτω καὶ ἕως οὔ νὰ παραδώσω τὴν ψυχὴν μου εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον ὡς θεὸν ἀληθινὸν καὶ Σωτήρα μου προσκυνῶ, λατρεύω καὶ σέβομαι, ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι, καὶ ἔαν ὁ ἐχθρὸς τοῦ Ἰησοῦ μου μὲ βιάσῃ νὰ τὸν ἀρνηθῶ, διὰ τὴν ἀτάπειν του ἔχω μετὰ τὴν προθυμίαν, νὰ χύσω καὶ αὐτὸ τὸ αἷμά μου· τοὺς δὲ ἰδικοὺς σας θεοὺς καταφρονῶ καὶ ἀτιμάζω ὡς ἀψύχους πέτρας καὶ ξύλα ἀναίσθητα, καὶ ἄλλην τινὰ ὕλην καταφρονεμένην καὶ ἀχρηστον». Τότε οἱ ἀνίχριστοι βάρβαροι ἀκούοντες τὰς κατὰ τῶν θεῶν αὐτῶν ὕβρεις καὶ κατῆτορίας, πολλὰ ἐθυμώθησαν καὶ τὸν ἔδειραν ἀνελεημόνητα. Μετ' ὀλίγον πάλιν τὸν ἐκολάκευαν λέγοντες· «Νικόλαε μὴ χάσης τοιαύτην ἀνδρείαν καὶ ὠραιότητά ματαίως καὶ ἀνωφέλευτα, διότι ὁ Χριστὸς σου δὲν θέλει σὲ δώσει οὐδεμίαν βοήθειαν, μόνον κάμε αὐτὸ ὅπου σὲ λέτομεν καὶ ἴνου συσκοινωνὸς μας καὶ ὁμόφρων μὲ ἡμᾶς, διὰ νὰ μὴ στερηθῆς τὴν ἰλυκυτάτην ταύτην ζωὴν, μὲ πολλὰ καὶ πάνδεινα κολαστήρια, τὰ ὁποῖα θέλεις λάβει σήμερον ἀπὸ ἡμᾶς, ἔαν καταφρονήσης τοὺς λόγους μας». Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἄγιος· «αὐτὸ ὅπου φοβερίζετε νὰ μὲ κάμετε, ἐπιθυμῶ πολλὰ καὶ ὀρέομαι, διότι ἔαν μὲ χωρήσῃτε ἀπὸ ταύτην τὴν ματαίαν καὶ πρόσκαιρον ζωὴν, μοῦ προξενεῖτε ζωὴν ἀτελεσίτητον καὶ βασιλείαν οὐράνιον, ὅπου θὰ συνδοξάζομαι μὲ τὸν Χριστὸν μου πάντοτε, ἀπολαύων χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν ἄρρητον εἰς τὸν Παράδεισον πάντοτε». Ὅταν λοιπὸν ἐνώρισαν ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ τὸν μετασαλεύσουν ἀπὸ τὴν σταθερὰν πίστιν του, ἀπεφάσισαν νὰ τοῦ δώσουν σκληρὸν καὶ ἐπώδυνον θάνατον.

διὸ πρῶτον μὲν τὸν ἔδειραν ἀνελεήμονα, ἕως οὗ ἐκοκκίνησεν ἡ τῆ ἀπὸ τοῦ ἁγίου αἷμα του, δύο καὶ τρεῖς φοραῖς ἀλλάξαντες τοὺς μασιζόντας, ἀλλ' ὁ ἅγιος ἐκαρτέρει ἰενναίως, τοιαῦτα εὐχόμενος· «ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον»· καὶ τόσον ὑπέμεινε τῆν μασιπῶσιν, ὥστε παραδόξως ἐφαίνετο ὅτι ἔπασχεν ἄλλος κατὰ ἀλήθειαν. Ἐπειτὰ δὲ δέσαντες αὐτὸν εἰς δένδρον τὸν ἑτόξευαν, καὶ λαβόντες τὸ ἰδικὸν του κονίᾳρι τὸν ἐλόιχευαν, καὶ ἄλλας πολλὰς τιμωρίας τοῦ ἔκαμναν καὶ διάφορα βάσανα, λείοντες ἐν ταῦτῳ εἰς αὐτὸν νὰ ἀρνηθῆ τὸν Χριστὸν καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὰ εἰδῶλα, οὗτος δὲ ἀφόβως τοὺς ἀπεκρίνετο καὶ ὑβρίζεν αὐτοὺς λέγων· «θηριοδίνωμοι καὶ ἀπάνθρωποι, οἵπινες μόνον σχῆμα ἀνθρώπου ἔχετε, ἀλλὰ παντάπασιν δὲν μετέχετε ἀνθρωπίνου νοός, μὴν ἔχετε ἔλπιδα τινὰ ὅτι με ταῦτα τὰ βάσανα θέλετέ με χωρίσει ἀπὸ τῆν ἀτάπων τοῦ Χριστοῦ μου. Διότι ὅσα κακὰ με κάμετε, τόσα σέβανα μου πλέκετε· ὁ δὲ Χριστὸς παραστέκεται βοηθὸς μου καὶ μοῦ ἐλαφρύνει τῆν παιδευσιν· ὅθεν οὔτε πόνον, οὔτε βάσανόν τινα αἰσθάνομαι»· ταῦτα ἀκούοντες οἱ βάρβαροι ἀπελωπίσθησαν, ἐνοήσαντες δὲ ὅτι δὲν θέλουν δυνηθῆ νὰ μεταβάλωσι τῆν ἰνώμην του, ἀν τοῦ ἐπιβάλλουν καὶ ἕτερα μύρια κολαστήρια, ἔκοφαν τῆν ἁγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν εἰς τὰς ἑννεὰ τοῦ Μαΐου μηνός· καὶ ἡ μὲν μακαρία του φυγῆ δλόφωτος ἀνήλθεν εἰς οὐράνια σκηνώματα, ἔχουσα τοὺς φωτεινοὺς ἀπῆλους συνευφραينوμένους αὐτῆ καὶ συμφάλλοντας· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ καὶ πανσεβάσμιον λείψανον ἔμεινεν εἰς τὸ βουνὸν ἐκεῖνο ἅταφον καὶ ἀνεπιμέλητον· μετὰ τῆν χάριν ὅμως τοῦ μεταλοδώρου καὶ παντοδυνάμου θεοῦ ἐφυλάχθη ἀπὸ θείους ἀπῆλους τόσους χρόνους ἀβλαβὸν καὶ ἀκέραιον, ἕως οἴου ὁ θεὸς ὁ πάντας τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας καὶ μὴ ἀρνούμενους τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα ἀξίως τιμῶν, με τρόπον θαυμάσιον ἐφανέρωσε τὸν πολῦτιμον τοῦτον θησαυρόν· διότι ὅσοι εἰς τῆν ἡμῶν τὸν ἐδόξασαν, καὶ διὰ τὸ πανάγιον αὐτοῦ καὶ ὑπερύμνητον ὄνομα ἠγωνίσθησαν, τοὺς ἔλιμψε καὶ αὐτὸς ὁ Πανάταθος, καὶ τοὺς ἀντάμειψε πλούσια, ποιήσας αὐτοὺς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας του, καὶ οὐ μόνον εἰς τοὺς οὐρανούς τοὺς ἀποδίδει τὸν μισθὸν τῶν καμάτων μυριοπλάσια, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ εἰς τῆν γῆν τοὺς δίδει χάριν καὶ δύναμιν νὰ κάμνουν θαυματουργίας καὶ τέρατα, δοξαζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ παρακινουντες διὰ τοῦ παραδειγματός των καὶ τοὺς λειψοὺς εἰς ἀπόλαυσιν τῶν καλῶν ἔργων καὶ εἰς μίμησίν των, τὸ κατὰ δύναμιν, ὡς ὁ ὁσιομάρτυς Νικόλαος, τοῦ ὁποίου αἱ θαυματουργίαι ἐκίνησαν τὸ σέβας πάντων τῶν χριστιανῶν, οἵπινες τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἔχοντα παρρησίας μετὰλας ἐνώπιον τοῦ Παναγίου θεοῦ.

Ἐκ τῶν πολλῶν δὲ θαυμάτων αὐτοῦ, ἀκούσατε ἓν, ἐκ τοῦ ὁποίου δύνασθε νὰ συμπεράνητε καὶ τὰ ἐπίλοιπα· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ μέρους ἰνωρίζεται τὸ ὄλον.

Εἰς τῆν ἐπαρχίαν τῆς Ἀνατολῆς ὅπου ἔπενθη καὶ ἀνεῖράθη ὁ ὁσιομάρτυς καὶ ἱαματικός Νικόλαος ἦτον ἄρχων τις κατὰ πολλὰ πλούσιος, τοῦ ὁποίου συνέβη μετὰ ἡ ἀσθένεια ὀνομαζομένη λώβα, ἥτις τὸν ἔρωσεν πολὺ καιρὸν καὶ ἐκατάδα πάντα τὰς σάρκας του· ὅστις κατέξοδύων εἰς τοὺς ἰατροὺς πολλὰ χρήματα, δὲν

εἶδε καμμίαν ὠφέλειαν, ἀλλὰ μάλιστα ὅσον αὐτὸς ἐξόδευε, τοσοῦτον ἢ ἀσθένεια ἐπερίσσευε, διὰ τοῦ ὁποίου εἶχε θλίψιν ἀνείκαστον· λοιπὸν μίαν νύκτα ἐνώ ἐκοιμᾶτο ὁ ἄρχων, τοῦ φαίνεται εἰς τὸν ὕπνον ὁ Ἅγιος Λέων· «διαπὶ κοπιάζεις καὶ ἐξοδεύεις τὸν πλοῦτόν σου ἀνωφέλευτα; ὕπατέ δὲ εἰς τὰ μέρη τῆς Λαρίσης καὶ ἠρώτησε νὰ μάθῃς ποῦ κεῖται τὸ βουνὸν τῆς Βουνένης, ἐκεῖ ἀφοῦ ἐρευνήσεις καλὰ τὸν τόπον, θέλεις εὔρει εἰς μίαν βρύσιν τὸ λείψανόν μου τὸ ὁποῖον θέλει δώσει τὴν ἰατρείαν τῆς δεινῆς ἀρρωστίης σου. Τὸ πρῶτ' λοιπὸν ὅταν ἐξημέρωσεν, ἠέρθη τῆς κλίνης ὁ ἀρρωστός, καὶ χωρὶς νὰ παραπείλῃ τι διὰ τὸν οἶκον τοῦ, πορευθεὶς παρευθὺς εἰς τὸ παράλιον ὅπου εὐρῶν πλοῖον εἰσαξίδευσεν εἰς τὴν Λάρισαν. Ἀφοῦ ἐβῆθασεν εἰς τὸν τόπον ὅπου τὸν εἶπεν ὁ Ἅγιος, εὔρε τὴν βρύσιν, ἀπέχουσαν μακρὰν τοῦ μνήματος τοῦ ἁγίου δεκαπέντε σχεδὸν ποδῶν· ἀβθονὸν δὲ ἅμα καὶ ἰλυκύτατον ῥέουσαν ὕδωρ, τὸ ὁποῖον κατὰ πολλὰ τὸν ἐχαροποίησεν. Ἐπειτὰ ἐρευνῶν μὲ πολὺν κόπον ἐπιμελέστατα, διότι ἦτον δάσος πολύδενδρον καὶ ἐκτεταμένον, εὔρε τὸ πάντιμον τοῦ μάρτυρος λείψανον μὲ τὴν θείαν βοήθειαν, τὸ ὁποῖον θαυμασίως εὐρέθη, ἀκόμη σῶον καὶ ἀκέραιον μετὰ τόσους χρόνους καὶ εὐωδιάζεν ἀμέτρα· τότε ὁ ἄρχων ἐπλύθη εἰς τὴν βρύσιν πρότερον, ἔπειτὰ κατασπαθεὶς τὸ ἅγιον ἐκείνο λείψανον μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως, παρευθὺς, ὡς τοῦ θαύματος, ἐλυτρώθη ἀπὸ τῆς ἀσθενείας του, ἥτις ἠφανίσθη, καθὼς τὸ σκοῖος ὑπὸ τοῦ φωτός· καὶ ἐτένετο εἰς μίαν στήμην ὅλος ὑγιής, χωρὶς παντάπασιν νὰ μείνῃ ἀσχημία εἰς τὴν σάρκα του· ὅθεν διὰ νὰ μὴ φανῆ πρὸς τὴν τοιαύτην μείστην εὐεργεσίαν ἀχάριστος, ἐκαθάρισεν ὅλον ἐκείνον τὸν τόπον ὅπου εὔρε τὸν πάντιμον αὐτὸν θησαυρόν, καὶ κτίσας ἐκκλησίαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου (ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας, κεῖται ὁ ἱερός καὶ θαυματόβρυτος τάφος τοῦ θείου τουτοῦ ὁσιομάρτυρος· περίξ δὲ τοῦ μνήματος τουτοῦ εἰσὶ διάφορα χωρία, καὶ μετὰξὺ αὐτῶν τὸ χωρίον τῆς Ζαπαζλάρ, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἱερὰ εἰκὼν τοῦ ἁγίου, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ ἀποκομίζουσιν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκκλησίᾳ οἱ τὴν ἱερὰν πανήγυριν ἐπιτελοῦντες κατ' εἶκος, ἐν ᾗ ἀθροίζονται πλῆθος χριστιανῶν εἰς χιλιάδας πολλὰς), ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀταλλόμενος, δοξάζων τὸν θεὸν καὶ εὐχαριστῶν τὸν Ἅγιον. Ἐπῆρε δὲ καὶ ὀλίγον μέρος ἀπὸ τὸ ἅγιον λείψανον, καὶ χῶμα ἀπὸ ἐκείνον τὸν τόπον, τὰ ὁποῖα ὅσοι ἠσπάζοντο ἰατρεύοντο ἀπὸ πάσαν ἀσθένειαν. Οὐ μόνον δὲ τουτοῦ τὸ θαυμάσιον ἐτέλεσεν ὁ Ἅγιος τοῦ Χριστοῦ ὁσιομάρτυς Νικόλαος, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ διηγήσεως ἄξια, διότι ὁ ἰατρευθεὶς ἐκείνος ἄρχων, τὸ ἐκήρυξε πανταχοῦ, καὶ ὄχι μόνον ἐκεῖ, εἰς τὴν Ἀνατολήν ὅλην τὸ ἔμαθον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν Δύσιν ἢ φήμη του ἐβῆθασε, καὶ ἔτρεχον ἀπὸ κάθε τόπον ὅσοι εἶχαν ἀσθένειαν, καὶ παρευθὺς ἰατρεύοντο, κατὰ τὴν πίστιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν καὶ τὴν πρὸς τὸν Μάρτυρα εὐλάβειαν· καὶ οὐ μόνον τότε ἐθαυματούργει ὁ Ἅγιος, ἀλλὰ καὶ τὴν σήμερον ἐνεργεῖ μέγιστα θαυμάσια εἰς τοὺς ὅσοι ἔχουν πίστιν ἑκάρδιον εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν καὶ εὐλάβειαν θερμὴν εἰς τὸν Ἅγιον καὶ τὸν πανηγυρίζουν θεαρέστως μὲ ὕμνους, μὲ ψαλμωδίας καὶ μὲ συντριβὴν καὶ ταπεινώσιν. Ἀρμῶδιον δὲ

εἶναι νὰ εἰποῦμεν, ὅτι εἰς τὴν νῆσον, Ἄνδρον καλουμένην, διατελεῖ ἱερὸν καὶ σεβάσμιον Μοναστήριον, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, ἐν αὐτῷ δὲ τῷ σεβασμίῳ Μοναστηρίῳ εὐρίσκειται, ὥσπερ τις θαυμαστός, καὶ ἡ θαυματουργὸς καὶ χαριτόβρυτος κάρα τοῦτου τοῦ ἐν ὁσίοις, καὶ μάρτυσι Νικολάου τοῦ Νέου, ἥτις ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ διατελούντων πατέρων, πολλάκις ἐν Κωσταντίνουπόλει μετακομιζομένη, μέτοχον ἐν τῷ κατὰ Βλάχ σαράτι ἔχοντος τοῦ διαλαβθέντος Μοναστηρίου, πολλὰ καὶ ἄπειρα θαύματα ἐπιτελεῖ, ὅπου ἂν προσκλήθῃ εἰς ἄπασμόν. Ἄς χαρῶμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς σήμερον καὶ ἄς εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι· ἄς τιμήσωμεν τὸν Ἅγιον καὶ ἄς τὸν ἐκωμιάσωμεν μὲ καθαρὰν καρδίαν καὶ μὲ σώφρονα λογισμόν· καὶ ἄς τὸν εὐχαριστήσωμεν ὅχι μὲ ἄπρεπα ἔργα ἀνάρμοστα εἰς τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν, δηλονότι μὲ πολυφαίαις καὶ μέθαις καὶ μὲ χοροὺς καὶ φωναῖς ἄτακτες· ἀλλὰ μὲ ἐλεημοσύνας, μὲ προσευχὰς καὶ μὲ δάκρυα, καὶ μὲ ἄλλα ἔργα θεάρεστα· διότι τότε ἔχομεν μισθόν, ὅποταν τοιοῦτοτρόπως ἐορτάζωμεν· ἄς κακοπαθήσωμεν ἐδῶ πρόσκαιρα, ἐκκόπτοντες τὰ σαρκικὰ μας θελήματα, διὰ νὰ ἴνωμεν τῶν μαρτύρων συμμετοχοὶ καὶ νὰ λάβωμεν ἴσον μισθὸν μὲ τοὺς μάρτυρας· ἔαν ὅμως νικηθῶμεν ἀπὸ τὰ σαρκικὰ πάθη καὶ πῆσωμεν εἰς τὰς παίδας τοῦ διαβόλου, εἶναι σχεδὸν τόσον ἀμάρτημα, ὡς νὰ ἐπροσκυνούσαμεν τὰ ἀναίσθητα εἰδωλα· νίκησον λοιπὸν τὰ πάθη καὶ ἐλαττώματα, ἄνθρωπε, ἂν ἐπιθυμῆς νὰ ἴνης μάρτυς εἰς τὴν προαίρεσιν χωρὶς νὰ χύσῃς τὸ αἷμά σου· τοῦτέστιν ὅποταν τινὰς σὲ ὑβρίσῃ, ἢ ἀδικήσῃ, ἢ σὲ δείρῃ, μακροθύμησον καὶ ὑπόμεινον τὴν ὑβρίν διὰ τὸν Κύριον, διὰ νὰ τιμηθῆς ὑπ' αὐτοῦ αἰώνια. Ἐὰν ὅμως ὀρίσθῃς καὶ ἀποδώσῃς τῷ πταίσαντί σοι κακόν, καὶ κακὸν περισσώτερον εἶπες παραβάτης τῆς παραπέλλιας τοῦ Χριστοῦ λείοντος, «ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀπαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν»· καὶ σχεδὸν ἐπροσκύνησες τὸν Ἄρην· τὸ αὐτὸ ἴνεται καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα πάθη καὶ ἀμαρτήματα· δηλαδὴ ἔαν ὁ ἐχθρὸς τῶν ψυχῶν διάβολος παρακινή νὰ πορνεύσῃς καὶ σὺ ἐναντιωθῆς ἀνδρείως μὲ προσευχὰς καὶ νηστείας καὶ δάκρυα, καὶ διὰ τῆς ψυχικῆς σου ἀνδρείας νικήσῃς τῆς σαρκὸς τὸ σκάνδαλον, λογίζεσαι μάρτυς τῆς σωφροσύνης κατὰ ἀλήθειαν· ἔαν ὅμως πορνεύσῃς, ἐπροσκύνησες τῆς μιαρᾶς Ἀφροδίτης τὸ εἶδωλον· ἔαν μεθύσῃς, ἐθυσιάσῃς εἰς τὸν Διόνυσον· ἔαν βλασφημήσῃς ἢ ἐπιορκήσῃς, ἀρνηθῆς λογίζεσαι· ἔαν εἶσαι φιλόρτυρος καὶ ἄσπλαχνος καὶ δὲν συμπονεῖς τοὺς πένητας εἰς τὴν ἀνάγκην τους, ἀλλ' αὐτοὶ μὲν πεινοῦν καὶ παίωνωσιν ἀπὸ τῆν ἰμνωσιν, σὺ δὲ φυλάτεις εἰς τὸ κιβώτιόν σου τὰ χρήματα καὶ τὰ προσκυνεῖς ὡς εἰδωλα, εἰδωλολάτρης, κατὰ τὸν Ἀποστόλον λογίζεσαι. Στοχάσου λοιπὸν χριστιανέ, ὅτι ὅταν δανεῖζῃς τὸν χρεῖαν ἔχοντα, καὶ ἐλεῆς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Χριστοῦ μὲ ἰλαρότητα, θέλει σοι τὰ ἀποδώσει ὁ μισθαποδοτῆς Χριστὸς εἰς τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἡμέραν τῆς κρίσεως μυριοπλάσια, καὶ θέλεις ζῆ τὴν αἰώνιον ζωὴν συναγαλλόμενος μετὰ τῶν ἁγίων πάντων εἰς τὴν Βασιλείαν τὴν οὐράνιον· ἔαν ὅμως φανῆς ἄσπλαχνος καταχωνίων καὶ φυλάττων τὰ χρήματα, σοῦ ἀποθανόντος, τὰ παίρνουν ἄλλοι, καὶ ἐσοῦ

Τρισάθλιε κληρονομείς τὴν Γένναν τοῦ πυρὸς καὶ συμφλέεσαι αἰωνίως, καθὼς καὶ ὁ εὐαγγελικὸς ἐκεῖνος πλούσιος, ὡς ἀνελεήμων καὶ ἄσπλαγχνος καὶ φιλάργυρος. Ὅσοι λοιπὸν εἶσθε πλούσιοι, σπεύρατε εἰς τὰς κοιλάς τῶν πενήτων τὸν πλοῦτον, διὰ νὰ ἐσοδιάσειε εἰς τὴν οὐράνιον ἀποθήκην πρὸς παντοῖα τῶν εὐφροσύνων· καὶ ὅσοι πανηυρίζετε τὴν μνήμην τῶν ἁγίων, μὴ προσκαλεῖτε πλουσίους εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους, διότι οἱ πλούσιοι μὲ τὰς ἀμοιβὰς τῶν, ἐδίασεις καὶ προσκλήσεις σὰς ἀνταμείβουσι· ἐνῶ ἕξ ἐναντίας ὅταν χορτάσῃτε πτωχοὺς, σὰς ἀνταμείβει τὴν χάριν πλουσιοπάροχα ὁ Πανάτατος Κύριος, καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πρόσκαιρον ζωὴν καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν μέλλουσαν, χαριζόμενος ὑμῖν τὴν οὐράνιον αὐτοῦ Βασιλείαν, ἥς ἴενοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν. Ἀμήν.

* * *

Σημείωσις: Ὅχι μόνον εἰς τὰ Βούνενα (εἰς τὰ ὑπωρεῖας τοῦ ὄρους Ὀθρυος) ἔνθα ὁ ἅγιος ἐμαρτύρησεν, ὑπάρχει ἱερὸς Ναὸς ὅπου Τιμάτα καὶ προσκυνεῖται, ὑπῆρχε καὶ ἄλλος Ναὸς εἰς τὸ ὄνομά του εἰς τὴν κώμην Κορίσα, ἀνάμεσα εἰς τὰ βουνὰ τῶν Ἀράφων καὶ Τυμφρηστοῦ ὅπου τὸ χωρίον «Κλειστός Ἀράφων». Ἐκεῖ ὑπῆρχε πρὸς τιμὴν τοῦ ὁσιομάρτυρος ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου, Ναὸς κτισθεὶς πρὸ ἀμνημονεύτου χρόνου, καὶ ἱερὰ Μονὴ ἔνθα ἐμόναζον κορίσια, ἕξ οὓς ἔλαβεν καὶ τὸ χωρίον τὸ ὄνομα «Κορίσα», ὅστις κατέρρευσε. Καὶ τὸ ἔτος 1907 ἀνηέρθη περικαλέστατος ναὸς, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔτοιποθεῖσθαι ἐκ τῆς κατάρρευσάσης ἱερᾶς Μονῆς, εἰς ἣν ἐστελάζετο πρὸ 600 ἔτων, τὸ ἱερὸν κειμήλιον. «Ὁ πῆχυς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος τῆς χειρὸς τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ὅστις ὑπῆρξε περίφημος ἁγιογράφος». Ὁ περικαλέστατος οὗτος Ναὸς κατέρρευσε ἐκ βομβαρδισμοῦ ἐν εἰεὶ 1947, διασωθέντος ὡς ἐκ θαύματος τοῦ ἱεροῦ κειμηλίου τοῦ ἁγίου Λουκᾶ. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ βομβαρδισθέντος καὶ καταστραφέντος ἱεροῦ Ναοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου, ἀνηέρθη νέος τοιοῦτος, εἰς ὃν ἔτοιποθεῖσθαι καὶ στελάζεται τὸ ἱερὸν κειμήλιον τοῦ ἁγίου Λουκᾶ. Ἐύρηνται καὶ ἀλλαχόθι ἱεροὶ ναοὶ καὶ μοναστήρια τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου, ὡς εἰς τὰς νήσους Ἄνδρον καὶ Σαλαμίνα, εἰς Ἄλμυρον Βόλον, ἐν Τριπόλει, εἰς τὰ χωρία Χάλια καὶ Βασιταμίτζα τῶν θηβῶν, εἰς αὐτὰς τὰς θήβας, εἰς Λούτσαν Ἀπικῆς, ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσιν, νήσοις καὶ χωρίοις.

Ώδιον Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραϊτανανίτου.

Εὐλοῖσαντος τοῦ ἱερέως, Ὁ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ το θεὸς Κύριος,
ὡς συνήθως καὶ τὸ ἔξης :

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δσκητικῶς εὐαρεσίσσας Κυρίω, ἀθλητικῶς τὸν σὸν ἐπέλεσας βίον, Ὁσιομάρ-
τυς Ἁγίε Νικόλαε. Ὅθεν τοὺς προσωπίοντας, τῆ ἁγία σου Κάρα, καὶ
ἐξαιτουμένους σου, τὴν θερμὴν προστασίαν, πάσης ἀνάγκης λύτρωσαι σοφέ,
καὶ νοσημάτων, παντοίων καὶ θλίψεων.

Δόξα... τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν... θεοτόκιον.

Ὁ σιωπήσομεν ποτὲ θεοῦκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἴμῃ τὰρ
σὸν προίτασο πρεσβέουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ
διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους· οὐκ ἀποστῶμεν δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς
τὰρ δούλους σώσεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' φαλμὸς καὶ ὁ κανὼν οὗ ἢ ἀκροστιχίς.

«Νίκην ἡμῖν Νικόλαε δίδου. Γερασίμου».

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ὑπὸν διοδεύσας.

Μικήσας δολίου τὰς μηχανάς, Νικόλαε μάκαρ, ἐκνικῆσαι τὰς χαλεπὰς αὐτοῦ καθ' ἡμῶν ἐπινοήσεις, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον.

Βάματα βλύζει ποταμῆδόν, ἡ θεία σου Κάρα, ἐνεργεία τῆ θείκῃ, καὶ νέμει παθῶν τὴν θεραπείαν, τοῖς πρὸς αὐτὴν προσιοῦσι Νικόλαε.

Καθάρας τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, παθῶν ἀκαθάρτων, τῆ τοῦ Πνεύματος δωρεᾷ, χαρὰν καὶ εἰρήνην καὶ ὑγίαν, δίδου ἡμῖν Ἀθλοφόρε Νικόλαε.

θεοτοκίον.

Τέξασα λόγον τὸν τοῦ θεοῦ, ἀπερινοήτως, τῆ οὐσίας τῆ καθ' ἡμᾶς ἐκ πάσης ὑλώδους προσπαθείας, θεοῖενήτορ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ Ἦ. Οὐρανίας ἀφίδος.

Μοσημάτων παντοίων, ῥύμην δεινὴν Ἄϊε, παύεις τῶν πεισῶς προσιόντων, τῆ προστασίας σου, ἐξ ὧν με λύτρωσαι, Ὁσιομάρτυς Κυρίου, καὶ πταισμάτων αἴτει μοι, θεόθεν ἄβρυσιν.

Ἠλία σου Κάρα, ἁπασμὸν βλύζουσα, πάντας ἀπιάζει Ἄϊου, Πνεύματος χάριτι, ἧ κατὰφεύγοντες, χαρᾶς πληρούμεθα θείας, καὶ δεινῶν ῥυόμεθα, πόνων Νικόλαε.

Μέλας ἄφθης προστασίας, καὶ ἀρωγὸς εἰσιμος, τῶν ἐιλικρινῶς προσιόντων, τῆ ἀντιλήψει σου· διὸ βοῶμέν σοι· Μετάλων θλίψεων ῥύου, Ἄϊε Νικόλαε, ἡμᾶς ἐκάστωτε.

θεοτοκίον.

Πησοῦν τὸν Σωτήρα, καὶ Ποιητὴν Τέξασα, πλουτίω εὐσπλαχνίας λαβόντα, ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, Κόρη Πανάμωμε, αὐτὸν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς ὡς θεοτόκον σε, πείθει δοξάζοντάς.

Ιάσωσον Ὁσιομάρτυς Νικόλαε πάσης βλάβης, τοὺς ἐν πίστει τῆ προστασίας σου σπεύδοντάς, ὡς δεδεϊμένος θεόθεν πλουσίαν χάριν.

Πσίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλλοτ.

Ἄπσις καὶ τὸ Κάθισμα.

ᾠχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Σκέσας καλῶς, ἐν τοῖς βουνέοις ᾿Αἰε, ἐχθρὸν δυσμενῆ, ἀθλητικῶς κατέβαλες, οὗ τῆς κακίας λύτρωσαι, τοὺς προστρέχοντάς πώθῳ τῆ σκέψῃ σου, καὶ ἐν εἰρήνῃ κυβέρησον ἡμᾶς, τῷ θείῳ θελήματι Νικόλαε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μερωθέντας τοῖς πάθεσι, τῆ ζωοποιῶ πρεσβείᾳ σου εἴειρον, τοὺς προστρέχοντάς Νικόλαε, τῆ σῆ ἐκ θεοῦ πλουσία χάριτι.

Νοῦν ἀλάστορα ἤσχυνας, τοῖς ἀθλητικοῖς σου σκάμμασιν ᾿Αἰε· διὰ τοῦτο δυσωποῦμέν σε, ἐκ φθορᾶς τὸν νοῦν ἡμῶν ἀνύψωσον.

Αἰρεῖον ἀδάπανον, τὴν σεωπὴν σου Κάραν ἔχοντες ᾿Αἰε, πάσης νόσου καὶ κακώσεως, τάχος ἐκλυτρώμεθα Νικόλαε.

θεοτοκίον.

Καθαρᾶς πολιτείας με, νῦν ἐπιλαβέσθαι Κόρη ἀξίωσον, ὡς ἂν πάσης καθαρότητος, τοὺς καρποὺς προσάξω τῷ θεῷ ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Μβρησον ἡμῖν, ταῖς πρεσβείαις σου Νικόλαε, οἰκτιρῶν τῶν θείκων τὸν Πλυκασμόν, τοῖς παθῶν ἐν τῆ πικρίᾳ δεινῶς σίνουσι.

Αέοντα δεινόν, τὸν ἀόρατον Νικόλαε, ὠρυόμενον ἀπαύστως καθ' ἡμῶν, κατασύνηριψον τῆ ράβδῳ τῆς σῆς χάριτος.

Δύτρον φαιινόν, ἔξ Ἐώας ὡς ἀνέλειλας, πρὶν τὰ Βούνενα ἐλάμπρυνας σοφέ, νῦν τὴν Ἄνδρον ἀτιάζεις ἐν τῇ Κάρᾳ σου.

θεοτόκιον.

Χουσα Ἄνῃ, συμπαθείας πλοῦτον ἄπειρον, κατοικτείρησον ἡμᾶς καὶ συνοχῆς, συμπτώμάτων θλιβερῶν τάχος ἀπάλλαξον.

ᾠδὴ σ'. Τὴν δέησιν.

Δυνάμει, τῇ θεϊκῇ ἀριστεύσας, δι' ἀθλήσεως ἐν ὄρει Βουνένων, ὡς βοῦθός τοῖς ἐν Ἄνδρῳ ἐπέστῃς, διὰ τῆς θείας σου Κάρας Νικόλαε, ἦν ὡς θησαύρισμα σεπίον, ἢ εἰς Μονὴ αὐτῆς κέκτιται.

Δέω, ἴδε ἐν ὄμματι Μάρτυς, τοὺς ἐπίστας τῇ παντίμῳ σου Κάρᾳ καὶ δίδου τοῦτοις ψυχῶν καὶ σωμάτων, Ὁσιομάρτυς Νικόλαε ἴασι, ὡς εἰληφῶς παρὰ θεοῦ, τῶν θαυμάτων τὴν θείαν ἐνέρπειαν.

Δαιμόνων, ἀποδιώκων τὴν ῥύμην, ἀσθενείας χαλεπῶς ἰατρεύεις, καὶ τὸν λεωρὸν ἐκ τῆς λύβης καθαίρεις, καὶ τὴν ὑτίαν παρέχεις τοῖς χρεζουσι, Νικόλαε θαυματουργε, τῶν ἐν Ἄνδρῳ πιστῶν ἀταλλίαμα.

θεοτόκιον

Δλόφωτέ, τοῦ Δεσποτοῦ καθέδρα, χρυσοστόλιστέ παστῆς θείας δόξης, Παρθενομήτορ Ἄνῃ θεοτόκε, τὴν σκοπισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, ἐκκάθαρον καὶ φωταυτέ, τοῦ Υἱοῦ σου ἀνάδειξον σκίνωμα.

Διάσωσον Ὁσιομάρτυς Νικόλαε πάσης βλάβης, τοὺς ἐν πίστει τῇ προστάσει σου σπεύδοντας, ὡς δεδιμένους θεόθεν πλουσίαν χάριν.

Διχαρῆτε ἢ διὰ λότου τὸν λότον ἀνεμνεύτης, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρηρησίαν.

Ἄησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

ᾠχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Κ τῆς Ἐύας ἐκλάμφας Νικόλαε, καταπυρσεύεις ἡμᾶς θείαις χάρισι· διὸ ὡς σεπτὸν ἱλασῆριον, τὴν σὴν ὑπέρτιμον Κάραν πλουτήσαντες, λαμβάνομεν χάριν καὶ ἔλεος.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελεῖν ἀπολοῖσθαι· εἶπὼ γὰρ δώσω ὑμῖν ὄμμα καὶ σοφίαν, ἧ οὐ δύνησονται ἀντιπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ τόνεων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἕξ ὑμῶν. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπολήπαι. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα...

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλῆθη, τῶν ἐμῶν ἔκκλησιῶν.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον**

Ταῖς τῆς θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλῆθη, τῶν ἐμῶν ἔκκλησιῶν.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μίκην ἡρας ἐνθεον, κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων, Ἄγιε Νικόλαε, πόνοις τῆς ἀσκήσεως καὶ ἀθλήσεως, καὶ διπλοῦν εἰληφας, σέβανον ἀξίως· διὰ τοῦτο ἐκβοῶμέν σοι. Ἡμᾶς ἐνίσχυσον, πάσας ἐκνικῆσαι τοῦ δράκοντος, ἐπιβουλάς μακάριε, ῥῶσιν καὶ ὑτίαν καὶ ἴασιν, ἅπασιν παρέχων, καὶ ἀφῆσιν πταισμάτων ἐκ θεοῦ, Ὁσιομάρτυς τοῖς σπυροῦσι, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου...

ᾠδὴ 7'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Πὸ σοῦ ἐξ Ἑβραῶν, ὁ νοσῶν πάλαι ἄρχων καθοδητούμενος, ἐπέστῃ ἐν Βουνένοις, εὐρών δὲ τὸ σὸν σῶμα, ἐξιάθῃ τῆς μάστιγος· ἴασαι οὖν Ἀθλητᾶ, καὶ μὲ πικρᾶς ὁδύνῃς.

Νοὺς τῆν σὴν Μάρτυς χάριν, ὁ ῥυσθεὶς ἐκ τοῦ πάθους τῆ ἀνίληψι σου, ναόν σοι ἀνελείρει· ναὸν οὖν κάμε δεῖξον, θεομάκαρ Νικόλαε, τῆς ἐπισημοῦς θεοῦ, θερμῆ σου ἐπισκέψῃ.

Νερτοῦσα ἀπαύσιως, ἢ σκηνοῦσα τῆ Κάρα σου χάρις ἀνωθεν, ἰάματα ποικίλα, τελεῖ ἐν Βυζαντίῳ, καὶ παρέχει τοῖς χηρῆσιν, Νικόλαε θαυμαστέ, τὰς θεοδότους δόσεις.

θεοτοκίον.

Πυπομένῃν ἀθλίως, τῆν καρδίαν μου Κόρη Ἰνώμῃ ἀνώμονι, ἀπόπλυνον τοῦ ἄτους, καὶ σύνεσίν μοι δίδου, τοῦ ποιεῖν τὰ ἐντάλματα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ θεοῦ, ἵνα σε μακαρίζω.

ᾠδὴ 8'. Τὸν Βασιλέα.

Ανδρὸς ἢ νῆσος, τῆ παναίᾳ σου Κάρα, ἀπάγεται Νικόλαε θεόφρον· ὅθεν καὶ κηρύττει, τὰ θαύματά σου Μάρτυς.

Ασμάτων δίδου, καὶ τῶν φυχῶν θεραπείαν, τοῖς προστρέχουσι τῆ Κάρα σου τῆ θεία, ἢ ἢ θεία χάρις, ἐδόξασε πλουσίως.

Δὲ ὑψόθεν, τοὺς ἐν φυχῇ κατῶδύνω ἐκζητοῦντάς σου τῆν θείαν προστασίαν, καὶ τὰς τουτῶν πλήρου, Νικόλαε αἰτῆσεις.

θεοτοκίον.

Μῆτερ Κυρίου, θεοχαριτώτε Κόρη, τῶν τοῦ ὀφειως ἐκτόπων νομιμάτων, ῥῦσαι τῆν φυχήν μου, καὶ σῶσόν με Παρθένε.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτοκον.

 Μάρτυς ἐν Ὁσίοις, Νικόλαε μάκαρ, δυσχερειῶν τῶν τοῦ βίου ἀπάλλαξον, τοὺς τῆν σεωπῆν σου πρεσβείαν αἰτοῦντας Ἄγιε.

 σώσω μετάνοίᾳς, Νικόλαε μάκαρ, τῆν ῥυπωθεῖσαν καρδίαν μου κάθαρσον, καὶ πρὸς ὁδὸν τῆν εὐθείαν αἰεὶ ὁδηγεῖ με.

 πᾶν τῶν σὲ ὑμνούντων πάντοτε δυσώπει, τὸν ἐλεήμονα Κύριον Ἄγιε, πᾶσι δίδόναι ἀπαύστως τὸ θεῖον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

 πέραντε Μαρία, κεχαριτωμένη, χαριῶσόν μου καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, τοῖς μητρικοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἵνα δοξάζω σε.

Τὸ Ἄξιόν ἐστὶ καὶ τὰ μετ' αὐτῶν.

 αἰροῖς τῆς Ἐσῆας θεῖος βλαστός, ὁ ἀνδραγαθήσας, ἐν Βουνέοις περιφανῶς· χαίροισ, ὁ τῆν Ἄνδρον τῆν νῆσον ἀπιάζων, Νικόλαε παμμάκαρ, τῆς θεῆς Κάρρα σου.

 νθος τῆς νεοπῆτος παριδῶν, καὶ ῥέουσιν δόξαν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, ἀσκήσεως πόνοις, καὶ ἀθλοῖς μαρτυρίου, Νικόλαε ἐντεῦθεν, λαμπρῶς δεδόξασαι.

 ᾧ νοσοῦντι ἄρχοντι ἐποφθείς, ὑπέδειξας τοῦτ' αὖ ποῦ τὸ σκῆνος σου τὸ σεωπτόν, ὃ εὐρών παμμάκαρ, τῆν θεραπεῖαν εὔρε, κερύππων σου τῆν χάριν, Μάρτυς Νικόλαε.

 ἔδοται τῆς Ἄνδρῳ ὡς θεσαυρός, πολυτίμος μάκαρ, ἡ εἰς σου κεφαλὴ, ἣν περικυκλοῦντες, λαμβάνομεν ἐκ ταύτης, εἰσασμὸν καὶ ῥῶσιν, Μάρτυς Νικόλαε.

 αἰροῖς τῶν Βουνέων λύχνος λαμπρός, καὶ τῆς Θεσσαλίας, λαμπαδοῦχος ὁ φαινός· χαίροισ τὸ τῆς Ἄνδρου, Ὁσιομάρτυς κλέος, καὶ πρὸς Χριστόν μεσίτης, θερμὸς Νικόλαε.

Χων παρρησίαν πρὸς Τὸν Χριστὸν, πρέσβευε ἀπαύδως, πάσης ῥύεσθαι συμφορᾶς, τοὺς τῆν ἀθλησίν σου, Νικόλαε Τιμῶντας, καὶ ἀπεκδεχομένους, τῆν θείαν χάριν σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στραταίαι, Πρὸδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη Τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἧν ψάλλομεν τὰ ἑξῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσώπωντας πιστῶς, τῆ σῆ θαυμαστῆ προστάσια, καὶ εὐφρομυνίας σε, Ἄγιε Νικόλαε, Ὁσιομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τῆν πάντιμον Κάρα σου, κατασπαζομένους, σκέπε καὶ διάσωζε, ἐκ πάσης θλίψεως, λύων συμφορῶν τὸν χειμῶνα, καὶ πικρῶν λυτρουμένους πόνων, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἰκεσίαις σου.

Ἐσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λυτρώσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθῃμι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τῆν σκέπῃ σου.

Δίσιχον.

Νικητῆν Νικόλαε παθῶν με δείξον
Γεράσιμον σπεύδοντά τῆ σῆ πρεσβεΐα.

Οἴκοι εἰκοσιτέσσαρες

εἰς τόν ἅγιον ὁσιομάρτυρα

ΝΙΚΟΛΑΟΝ

Τόν ἐν βογνένοις

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραϊτανανίτου.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἐξ Ἑώας ὡς ἀστέρα ἀνατείλαντα
 Καὶ ἐν Βογνένοις ἱερῶς ἀνδραγαθήσαντα
 Καταστέφωμεν ἁσμάτων ταῖς εὐφημίαις·
 Τοῦ Χριστοῦ τὰρ ἐνδυσάμενος τὴν δύναμιν
 Ἐν Ὀσίοις τε καὶ Μάρτυσι διέπρεψε
 Τοῦτ' αὖ λέγοντες, χαίροις μάκαρ Νικόλαε.

Ανθρωπος οὐρανόφρων, ἐνωρίσθης ἐν κόσμῳ, Νικόλαε Χριστοῦ ἄθλοφόρε,
 καὶ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ σαρκί, ἀπ' ἐλικὴν διαίτην ἐβίωσας· διὸ τὰς ἀριστείας
 σου, θαυμάζοντες βοῶμεν οὕτω·

Χαῖρε δι' οὗ ὁ θεὸς εὐφράνθη
 Χαῖρε δι' οὗ ὁ φθορεὺς ἐφθάρη
 Χαῖρε τῆς ἀλάτῃς Χριστοῦ ἢ κατὰ κτῆσις
 Χαῖρε τῆς ἀπάτῃς τοῦ πλάνου κατὰ πῶσις
 Χαῖρε ὕψος τῆς ἀσκήσεως ἀνυφούν τοὺς εὐσεβεῖς
 Χαῖρε βάθος τῆς ἀθλήσεως, ἐκπτοούν τοὺς δυσμενεῖς
 Χαῖρε ὅτι ἐκλάμπεις τῆ λαυτῶς ἐξ Ἑώας
 Χαῖρε ὅτι πυρσεύεις Θεσσαλίας τὰς χώρας
 Χαῖρε κλεινῶν Ὀσίων ὁμότροπε

Χαῖρε στεῤῥῶν Μαρτύρων δόζη#λε
 Χαῖρε δι' οὗ νεουρήϊται καρδιά
 Χαῖρε δι' οὗ παλαιούϊται κακία
 Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

Βάθρον ἐν τῆ ψυχῆ σου, ἐκ νεότητος ἔθου, Τὸν φόβον τοῦ Κυρίου Τρισμάκαρ-
 ῶ οἰκοδομούμενος σοφῶς, ἐκ προοιμίων τὸ μέλλον προείραφας, ἀμέμπτως
 πορευόμενος, ταῖς ἐντολαῖς τοῦ λόγου φάλλων.
 ᾠλλ#λούϊα.

Γνώσεώς σου τὸν πλοῦτον, ὁ ἀνάσων θαυμάζων, ὁλοκῆν σε ὑπαίτιας ἐνδύει,
 ἦν ποικίλας ἐν ταῖς ἀρεταῖς, νοῦν ἠγεμόνα κατὰ παθῶν ἔειπσας, ἀλ#θεύου-
 σαν τῆν κλησιν, τοῖς ἔργοις δείξας ὁ ἀκούων.

Χαῖρε ἠθῶν ἱερῶν πυξίον
 Χαῖρε σεωτῶν ἀρετῶν ταμεῖον
 Χαῖρε τῶν ῥημάτων Χριστοῦ ἢ ἐκπλήρωσις
 Χαῖρε τῶν σιπμάτων αὐτοῦ ἢ ἐκτύπωσις
 Χαῖρε ἀνθος εὐωδέστατον εὐπρεπειᾶς ψυχικῆς
 Χαῖρε κρίνον ὡραιότατον χάριτος πνευματικῆς
 Χαῖρε ὅτι ἐδείχθης εὐπρεπῆς ἐν τοῖς τρόποις
 Χαῖρε ὅτι ὑψώθης ὑπαίτιας τῆ δόξης
 Χαῖρε σοφῶν λαμπρὸν ἀφομοίωμα
 Χαῖρε πιστῶν ἀπάντων ἐντρυφήμα
 Χαῖρε ἰσχυρὸς εὐσεβῶν βασιλέων
 Χαῖρε βολίς κατ' ἐχθρῶν ἀνημέρων
 Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

Δύναμιν ἐν πολέμοις, θαυμασίαν δεικνύων, τὸν λόγον συνερτὸν κεκτῆμένος,
 δυνατὸς καὶ ἀνδρεῖος σοφέ, ἐν αἰῶσιν ἱερεῖς ἀναδέδειξαι, νικήσας τῆν παρὰ-
 ταξιν, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ φάλλων.
 ᾠλλ#λούϊα.

Ελαφος ὡς διψῶσα, εἰς Βουνένων τὸ ὄρος, ἀνῆλθες μετὰ πόθου αἵλου, ἐν ῶ
 ὑδατος ζωοποιοῦ, τὰ νάματα δεξάμενος Νικόλαε, ἐνθέως κατεδρόσισας,
 τοὺς ἐκβοῶντᾶς σοι τοιαῦτα.

Χαῖρε τοῦ κόσμου ὁ ὑπερόπτης
 Χαῖρε Κυρίου ὁ στρατιώτης

Χαῖρε ὁ στρατεῖαν λιπῶν τῆν ἐπίγειον
 Χαῖρε ὁ ἀνδρείαν πλουτήσας ἀπὸ τῆς
 Χαῖρε ὁ παδὸς πανάριστος τοῦ καλέσαντος Χριστοῦ
 Χαῖρε μιμητῆς δυσμίμητος τοῦ Σωτήρος Ἰησοῦ
 Χαῖρε ὅτι ἐπ' ὤμων τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ ἤρας
 Χαῖρε ὅτι τῆς ὑλῆς τὸ φορτίον ἀπεῖπας
 Χαῖρε κανὼν Ὁσίων περιδοξος
 Χαῖρε πιστῶν λυχνία πολύφωτος
 Χαῖρε ἀνθῶν τῆν ἀθάνατον χάριν
 Χαῖρε πλουτῶν τῆν ἀείφωτον λάμψιν
 Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

Κέσιν ἐν τοῖς αἰῶσιν, ἀπαθείας πλουτήσας, διέλυσας παθῶν καταιγίδα· καὶ
 θερμῶς πρὸς τὰ πρὸσω χωρῶν, τοὺς ῥαθύμους πρὸς ἔρημορσιν ἡείρας,
 ὁρῶντάς σου τὸ πρόθυμον, Νικόλαε, ἔνθεν ἔβῶν·
 ᾠλληλούϊα.

Κλιος ὡσπερ μέλας, μυστικῶς ἀναλάμψας, τῶν σῶν συνασκητῶν τῆ χορείᾳ,
 ἀστέρας αὐτοῦς φωτολαμπεῖς, τῆ τῶν σῶν πόνων μιμήσει ἀνεδειξας· μεθ' ὧν
 καὶ νῦν ἰκέλευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκβοῶντων·

Χαῖρε τὸ φέλλος τῶν Μονοτρόπων
 Χαῖρε τὸ κλέος τῶν Ἀθλοφόρων
 Χαῖρε ἔκτρατείας τὸ θεῖον ὁσφράδιον
 Χαῖρε ἀλθθείας τὸ μέλα προπύριον
 Χαῖρε νέος ὦν τῷ σώματι, πολιοδὸς δὲ τῆν ψυχὴν
 Χαῖρε σύνοικον κτησάμενος ἐκ παιδὸς τῆν ἀρετῆν
 Χαῖρε ὅτι πυρσεύεις τῶν Βουνένων τὸ ὄρος
 Χαῖρε ὅτι σκεδάζεις τῶν δαιμόνων τὸ στίφος
 Χαῖρε καλὸν ἀσκούντων παράδειμμα
 Χαῖρε λαμπρὸν ἀθλούντων ὑποδειγμα
 Χαῖρε λαμπτήρ φαεινὸς τῆς Ἑλλάδος
 Χαῖρε φωστῆρ ἱερὸς τῆς Τριάδος
 Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε

Κεωρία καὶ πράξει, τῆν ψυχὴν σου κοσμήσας, νεκρώσας τῆς σαρκὸς τὰς ὀρέ-
 ξεις, τοῖς τῶν αἱμάτων σου σταλαῖμοις, ὡς ἐν πορφυριδι ταύτην ἐστόλισας,
 καὶ ὡς νύμφην πανάμωμον, τῷ Χριστῷ προσήλατες κρᾶζων·
 ᾠλληλούϊα.

Βσχυρὸς καὶ τένναϊος, ὡς Χριστοῦ στρατιώτης, κατὰ τῶν ἀσεβούντων ὠράτης·
τὴν πανοπλίαν τῆς τοῦ φωτός, ἀναλαβὼν, βαρβαρικὴν ὠμότητα, ἀνδρικῶς
κατέπαλαισας· διό σοι βοῶμεν ἐκ πόθου·

Χαῖρε τὸ νίκος τῆς εὐσεβείας
Χαῖρε ἡ πῶσις τῆς ἀσεβείας
Χαῖρε τῆς ἀνδρείας λαμπρὰ ὑποτύπωσις
Χαῖρε τῆς μανίας ἐχθρῶν κατὰσύντριψις
Χαῖρε φοῖνιξ εὐθαλέστατος ἀρείων ἀσκητικῶν
Χαῖρε κέδρος ἀκαθαίρετος ἀθλων τῶν μαρτυρικῶν
Χαῖρε ὅτι ἐδείχθης Ἀθλητῶν ὠραιότης
Χαῖρε ὅτι εἶενου βαρβάρων ἀμαυρότης
Χαῖρε Χριστοῦ τρανώσας τὴν δύναμιν
Χαῖρε ἐχθροῦ αἰσχύνας τὴν σύναρσιν
Χαῖρε δι' οὗ ἀσκηταὶ κραταιοῦνται
Χαῖρε δι' οὗ πρὸς αἰῶνας τονοῦνται
Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

Καταπίτας οὐρανόθεν, Ἄγγελος φωτοφόρος, σοὶ τῶ μετὰ σώματος ἀπέλας,
πρὸς πάλας θείας μαρτυρικής, ἐξ ἀσκητικῶν ἰδρωτίων θαρρύνει σε, καὶ
τοὺς μετὰ σοῦ ἔνδοξε, βοῶντας θεῶ ὁμοφρόνως·
Ἄλληλούϊα.

Αἰδίχαις τὸ ἱερόν σου, καὶ πολυάθλον σῶμα, πῖρῶσκονίτες ἐχθροὶ οἱ λυσώ-
δεις, σύμμορφον τῶν δεσποτικῶν, ἀπειρίτσαντό σε παθῆμάτων Ἄλτε, δι' ὧν
εὐρῶν ἀπάθειαν, παθῶν λυτρουσαι τοὺς βοῶντας·

Χαῖρε ὁ σύναυλος τῶν Ὁσίων
Χαῖρε ὁ σύναθλος τῶν Μαρτύρων
Χαῖρε ἀσεβούντων ἐχθρῶν ὀλετήριον
Χαῖρε εὐσεβούντων πιστῶν κατὰφύτιον
Χαῖρε μάχαιρα τοῦ Πνεύματος τεθημένῃ Γραφικῶς
Χαῖρε ἄικυρα σωτήριος, ναυτιώντων ψυχικῶς
Χαῖρε ὅτι εἰρώθης πανταχόθεν τὸ σῶμα
Χαῖρε ὅτι Κυρίῳ ἀνατείνεις τὸ ὄμμα
Χαῖρε Χριστοῦ ἐν πᾶσιν ὁ σύμμορφος
Χαῖρε φωτός τῆς δόξης ὁ σύσκηνος
Χαῖρε δεσμὰ καὶ αἰκίας ἐνέπικας
Χαῖρε Τρυφῆς ἀνωλέθρου μεθέξας

Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

Μάστιξι τὸ σεπτὸν σου, θεοφόρε σαρκίον, οἱ πλάνοι κατατέμνοντες σφόδρα, τῆς νεκρώσεως καὶ τῆς φθορᾶς, ἀπεβάλου τοὺς χιτῶνας Νικόλαε, καὶ ἀφθαρσίας ἔνδυμα, ἐνεδύσω θεῶν προσάδων.
ᾠδὴ Ἁλλουῖα.

Μάμασι τῶν σῶν λύθρων, τῶν χυθέντων ἀδίκως, ἀρδεύεις τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἥτις δικαιοσύνης καρπούς, ὠρίμους καρποφοροῦσα Νικόλαε, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, ἱεραίρει βοῶσά σοι ταῦτα.

Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς Ἐκκλησίας
Χαῖρε ἢ λύσις τῆς ἀθυμίας
Χαῖρε τῆς Ἐύας βλαστὸς εὐθαλέστατος
Χαῖρε τῶν Βουνένων οἰκίστωρ Ἰσάπτελος
Χαῖρε ὅτι ἠκολούθησας ἐκ νεότητος Χριστῷ
Χαῖρε ὅτι ἔπραυμάτισας τὸν πολέμιον ἐχθρὸν
Χαῖρε φωταῖωτῖα Μοναστῶν καὶ Μιτάδων
Χαῖρε χειραῖωτῖα Ὁρθοδόξων ἀπάντων
Χαῖρε ζωῆς μετέχων τῆς κρείττονος
Χαῖρε ἐχθροῦ αἰσχύνῃ τοῦ χείρονος
Χαῖρε δι' οὗ δαίμονες ἐκμειοῦνται
Χαῖρε δι' οὗ ἄνθρωποι φωταυτοῦνται
Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

Κύλω ὡς προσεδέθης, ἀπηνῶς Ἀθλοφόρε, βασάνων ὑπομένων τὴν πείραν, τῷ τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἀποκατέστης ξύλω καθάπερ Ἴεραπταί, ἐν μέτοχῃ θεούμενος, Νικόλαε Κυρίῳ φάλλων.
ᾠδὴ Ἁλλουῖα.

Λος ὢν ἠνωμένος, κεφαλῆ τῆ τῶν ὅλων, Χριστῷ τῷ ἀθλοθέτῃ σου Μάρτυς, τῆ τῆς κεφαλῆς σου ἐκτομῆ ἀνακεκαλυμμένως μετ' αὐτοῦ ἠνωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν εὐλαβῶς σοι ἐκβοώντων.

Χαῖρε τοῦ λότου ὁ στεφανίτης
Χαῖρε τοῦ πλάνου ὁ καταλύτης
Χαῖρε ἀριστεὺς στρατηγίας τῆς πίστεως
Χαῖρε θησαυρὸς τῶν χαρίων τοῦ Πνεύματος
Χαῖρε τύπος ἐν τοῖς σκάμμασι θεοφόρων ἀσκητῶν

Χαῖρε κλέος καὶ ἀλλάϊσμα νικηφόρων Ἀθλητῶν
 Χαῖρε ὅτι λαμπρύνεις Θεσσαλίαν ἐνθέως
 Χαῖρε ὅτι ἀνύεις τὸν αἴωνα νομίμως
 Χαῖρε εἰκῶν τῆς θείας ἀσκήσεως
 Χαῖρε λαμπρῆς αἰτίας ἀθλήσεως
 Χαῖρε ἐχθρῶν καθελῶν τὴν μανίαν
 Χαῖρε πιστῶν φωταυτῶν τὴν χορείαν.

Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

Κἄσα ἢ Θεσσαλία, Ἑλλάς τε καὶ ἢ Ἑῶνα κερύππουσιν ἦν εἰληφας χάριν, τὴν
 τῶν θαυμάτων παρὰ θεοῦ· πᾶσι γὰρ τοῖς πρίτοι σοι προστρέχουσι παρέχεις
 τὰ αἰτήματα, ἰώμενος τοὺς ἐκβοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Κἡμασί σου ἐνθέοις τῆς Ἑῶνας ὁ ἄρχων, ὑπείξας ὡς Νικόλαε ὠφθης, σπεύ-
 σας ἐν Βουνένοις εὐλαβῶς, τὸ ἱερόν σου εὗρε Μάρτυς λείφανον, καὶ ἰαθεὶς
 τῆς μάστιγος, ἐν εὐφροσύνῃ σοι ἔβόα·

Χαῖρε ἢ ῥῶσις τῶν ἀσθενούντων
 Χαῖρε παράκλησις τῶν πενθούντων
 Χαῖρε τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος
 Χαῖρε τῶν δαιμόνων τὸ κράτος τρεφάμενος
 Χαῖρε ὅτι ἐθεράπευσας τὸν νοσοῦντα χαλεπῶς
 Χαῖρε ὅτι τοῦτω δέδωκας τὴν υἱείαν θαυμασιῶς
 Χαῖρε ὁ διασῶσας ἀφθαρτὸν τὸ σὸν σκῆνος
 Χαῖρε ὁ διαλύσας τῶν φθορέων τὸ σμῆνος
 Χαῖρε θερμὸν ψυχῶν ἰλαστήριον
 Χαῖρε πολλῶν ταχὺ ἰατήριον
 Χαῖρε δι' οὗ ἐλυτρώθη τὸ πᾶθος
 Χαῖρε δι' οὗ ξένου πῶπλησμαι θάμβους

Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

Κῶμα τὸ ἱερόν σου, ἀφθαρτὸν διαμεῖναν, τῆς θείας θαυμασιῶς ἐνεργείας, ὥσπερ
 πολυτίμος θησαυρός, ἐν τῶ τῶν Βουνένων ἄλσει ἀνεύρηται, τῆς νεύσει σου
 Νικόλαε, χάριν παρέχον τοῖς βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Εἶχος Τῆς Ὁρθοδόξου, καὶ ἀνίληψις θεία, ἐδόθης πρὸς Θεοῦ Ἀθλοφόρου·
διὸ κατοχύρωσον ἡμᾶς, τῶν ἱκεσιῶν σου ταῖς πυρτοβάρεσιν, ἐκ πάσης περι-
στάσεως, ἐκλυτρουμένους τοὺς βοῶντας·

Χαῖρε ἢ σκέπη τῶν Ὁρθοδόξων
Χαῖρε ἢ δόξα τῶν Ἀθλοφόρων
Χαῖρε Ἐκκλησίας φρουρὸς ἀσφαλέστατος
Χαῖρε Θεσσαλίας πυρσὸς χρυσαυτέστατος
Χαῖρε οἷ ἀπεκάλυψας τὸ σὸν λείψανον ἡμῖν
Χαῖρε οἷ ἐφάνερωσας ἰαμάτων τὴν πηλὴν
Χαῖρε παραμυθία τῶν πιστῶν σου προσφύτων
Χαῖρε παρηγορία ἀληθῆς ἀναπήρων
Χαῖρε πλουτῶν τὴν θείαν συμπάθειαν
Χαῖρε ἡμῶν οἰκτείρων τὰ δάκρυα
Χαῖρε δι' οὗ εὐλογία δωρεῖται
Χαῖρε δι' οὗ ἢ κακία νεκροῦται
Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

Μνησεν τὴν σὴν χάριν, ὁ πρὶν λελωθήμενος, τῆ σῆ θεραπευθεὶς ἀνίληψι, καὶ
οἱ ἐν Βυζαντίῳ πιστοί, τῶν σῶν χαρίων τυχόντες Νικόλαε, τὸν Κύριον
ἐδόξασαν, τὸν δοξάσαντά σε βοῶντες·
Ἀλληλουῖα.

Ωταυτῆς ἢ σὴ μνήμη, τῆ τοῦ ἔαρος ὥρα, ὡς ἔαρ μουσικὸν κόσμῳ ὤφθη, καὶ
τοῖς ἀνθεσι σῶν δωρεῶν, εὐωδιάζει πιστῶν τὴν διάνοιαν· ὁσμήν ἴαρ πνέει
ἅπασι, τῆς ἀφθαρσίας τοῖς βοῶσι·

Χαῖρε Χριστοῦ λοτικῆ θυσία
Χαῖρε πιστῶν θερμὴ προστάσια
Χαῖρε ἀφθαρσίας λειμῶν ὁ πολύανθος
Χαῖρε Ἐκκλησίας λιμὴν ὁ ἀχείμαστος
Χαῖρε εὐωδία πίστεως καὶ θυμίαμα ζωῆς
Χαῖρε μυροθήκη ἔμφυχος χάριτος θεαρχικῆς
Χαῖρε οἷ παρέχεις ἰαμάτων τὴν χάριν
Χαῖρε οἷ εὐφραίνεις τὴν σὴν ποιμνὴν ἐν πᾶσι
Χαῖρε πιστῶν μεσίτης πρὸς Κύριον
Χαῖρε ἡμῶν τὸ θεῖον προσφύτιον
Χαῖρε χαρᾶς ἀπολαύων ἀλκήτου
Χαῖρε ζωῆς ὁ τρυφῶν αἰδίου
Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

 αίρει ἢ νῆσος Ἄνδρος, ὡς οὐράνιον πλοῦτον, τὴν θείαν κεκτῆμένῃ σου Κάραν, καὶ τοῦ ἐν Μύροις θείου Πατρὸς, ἀταλλιάται ἢ Μονῆ Νικόλαε, ἐν κόλποις ταύτην φέρουσα, καὶ τῷ Σωτήρι ἐκβοῶσα.
Ἄλλουῖα.

 άλλων ἐν τοῖς ὑψίστοις, σὺν ἀπέλων χορείαις, Κυρίῳ τὸν Τρισάγιον ὕμνον, δυσώπει Νικόλαε αἰεὶ, πάσης ἀνάγκης λυτροῦσθαι καὶ θλίψεως, τοὺς πῖσται σοι προστρέχοντας, καὶ ὁμοφρόνως ἐκβοῶντας.

Χαῖρε Ἀπέλων ὁ συμπολιτῆς
 Χαῖρε Κυρίου ὁ μαρτυρίτης
 Χαῖρε θεοφόρων Πατέρων ἰσοτίμος
 Χαῖρε Ἀθλοφόρων αἰῶν ὁμόσηφος
 Χαῖρε ὁσίου ἐν Μάρτυσι, καὶ τῶν ἄνω κοινωνός
 Χαῖρε χάριτος τῆς κρείττονος θεοφόρος χορηγός
 Χαῖρε ὅτι τυχεάνεις τῶν ἀρρητῶν ἐπόπτης
 Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις τῶν ἐν θλίψει ῥύστης
 Χαῖρε δι' οὗ παθῶν καθαρθήσομαι
 Χαῖρε δι' οὗ φωτὸς πληρωθήσομαι
 Χαῖρε ζωῆς τῆς ἐμῆς προστασία
 Χαῖρε παντὸς εὐσεβοῦς θυμηδία
 Χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

 Νικόλαε Μάρτυς, στρατιῶτα Κυρίου, τῶν Ὁσιομαρτύρων ἢ δόξα, ἐκ πάσης θλιβεῶς συνοχῆς, καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων ἀπάλλαπτε, τοὺς πόθῳ σε ἱεραίροντας, καὶ τῆ Τριάδι ἐκβοῶντας.
Ἄλλουῖα.

Καὶ αὐτῶς τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἐξ Ἐώας ὡς ἀστὲρα ἀνατείλαντα
 Καὶ ἐν Βουνέοις ἱερῶς ἀνδραταθῆσαντα
 Καταστέφωμεν ἀσμάτων ταῖς εὐφημίαις.
 Τοῦ Χριστοῦ Ἰὰρ ἐνδυσάμενος τὴν δύναμιν
 Ἐν Ὁσίοις τε καὶ Μάρτυσι διέπρεψε
 Τοῦτῳ λέγοντες, χαίροις Μάκαρ Νικόλαε.

Ἄιστιχον.

Νίκην ἀλθῆν Νικόλαε παράσχου
 Ἐρασίμῳ πλεξάντι τοὺς δέ σοι Οἴκους. #

Ἦχος πλ. α'. Ἡ ζωὴ ἐν Τάφῳ.

Μακαρίζομέν σε, εὐσεβῶν οἱ χοροί, θαυμαστὲ Ὁσιομάρτυς Νικόλαε, ὡς μεσίτην ἡμῶν μέλαν πρὸς Χριστόν. (Δίς).

Ἀκροστιχίς ἢ ἐξῆς:
Τερασίμου Μοναχοῦ Μικραϊτανανίτου.

Εωρπία θεία, ἀρείων ἱερῶν, ἐν Βουνένοις διαπρέφας Νικόλαε, δι' ἀθλήσεως ἐδόξασας Χριστόν.

Ξῦσας λάμφας, καταυτᾶλεις ἡμᾶς, ταῖς ἀκρίσι τῶν θαυμάτων Νικόλαε, ὡς κλεινὸς Ὁσιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ.

Ρείθροις σῶν αἱμάτων, κατακλύσας ἐχθρόν, ταῖς ῥοαῖς τῶν ἰαμάτων Νικόλαε, ἐκκαθαίρεις ἀσθενείας χαλεπᾶς.

Δπὸ πάσης βλάβης, καὶ παθῶν χαλεπῶν, ἀνωτέρους διατῆρει Νικόλαε, τοὺς τὴν Κάραν σου τιμῶντας τὴν σεωτήν.

Ωμάτῳ σου μάκαρ, παριδὼν αἰκισμούς, τῶν σωμάτων θεραπεύεις νοσήματα, ὦ Νικόλαε δυνάμει θεϊκῇ.

 αἴτη καρκίνου, ἀνεδείχθῃ σοφέ, τῆ δοθείσῃ σοι Νικόλαε χάριτι, ἀσινεῖς ἔξ οὗ διάσωζε ἡμᾶς.

 Μαρτυρίου σκάμμα, διανύσας εἰρηρῶς, θαυμασίοις ἐδοξάσθῃ Νικόλαε, καὶ παρέχεις τὰς ἰάσεις τοῖς πιστοῖς.

 θαυμάτων ρεῖθρα, ἀναβλύζων αἰεὶ, τοῖς προστρέχουσι τῆ Κάρᾳ σου Ἄγιε, ἡμῖν δίδου τὴν βοήθειαν τὴν σὴν.

 περτέραν ἔχων, ἀληθῶς τὴν ζωὴν, μαρτυρίου ἀνεδήσω τὸν στέφανον, ὡς Νικόλαε ἀθλήσας ἀνδρικῶς.

 Μείλας ἐν Βουνέοις, ἐν ἀσκήσει φανείς, μείζων ὤφθῃς ἐν ἀθλήσει Νικόλαε, καὶ μετᾶλων ἡξιώθῃς δωρεῶν.

 ὑρανόθεν μάκαρ, ἐπίδεδε ἐφ' ἡμᾶς, τοὺς προσωπίτοντας τῆ Κάρᾳ σου Ἄγιε, καὶ παράσχου τὰ αἰτήματα ἡμῖν.

 ὀσημάτων φλόγα, καταπαύεις πικράν, καὶ καρκίνον θεραπεύεις ὀλέθριον, καὶ παρέχεις τὰ αἰτήματα πιστοῖς.

 ὕδρου νῆσος χαίρει, ἐν τῆ Κάρᾳ τῆ σῆ, καὶ κηρύττει σου τὰ θαύματα Ἄγιε, ἀνιλήπτωρα πλουτοῦσά σε θερμόν.

 Ἀλεπῶν κινδύνων, ἀνωτέρους ἡμᾶς, διαφύλαττε Νικόλαε Ἄγιε, τοὺς προστάτην κεκτῆμένους σε θερμόν.

 Ἰ ἐν νόσοις ὄντες, κεφαλῆ τῆ σεωπῆ, τοῦ κλεινοῦ Ὁσιομάρτυρος σπεύσατε, Νικολάου καὶ πλεσθήσεσθε χαρᾶς.

δαΐ θεόφρον, μεσιτείας Τῆς σῆς, πρὸς Χριστὸν Ὁσιομάρτυς Νικόλαε, Τῆν ῥωπῶσάν μου ἀπόπλυνον ψυχῆν.

άσιξι παμμάκαρ, προστάσις Τῆς σῆς, Τῶν δαιμόνων ὁ ἔσμός ἀπελαύνεται, ὦ Νικόλαε καὶ σώζονται πολλοί.

λασμόν παρέχει, ἢ σὴ Κάρα ἡμῖν, καὶ ἰᾶται χαλεπὰ ἄρρωσθήματα, καὶ βραβεύει Τῆν ὑψείαν τοῖς πιστοῖς.

καὶ ἐν Βυζαντίῳ, ἢ σὴ χάρις ποτέ, θαυμασιῶς ἐμεγαλύνθη Νικόλαε, θεραπεύσασα τὸν πάσχοντα πικρῶς.

ύπων ἁμαρτίας, ἐκκαθαίρεις ἡμᾶς, ταῖς θερμαῖς σου πρὸς θεὸν παρακλήσεις, καὶ κινδύνων ἀπαλλάτεις τοὺς πιστοὺς.

σκηπῆς θεόφρων, καὶ στερρὸς Ἀθλητῆς, τοῦ Σωτήρος ἀνεδείχθης Νικόλαε, καὶ πλουσίῳν ἠξιώθης ἀμοιβῶν.

έρας Τῆν σὴν Κάραν, καὶ θαυμάτων ποιῆν, ὦ Νικόλαε ἢ Ἄνδρος πλουτήσασα, ἀνυμνεῖ σε ὡς θεράποντα Χριστοῦ.

αμάτων ρείθροις, νοσημάτων πυράν, ὀλεθρίων καταπαύεις Νικόλαε, καὶ οἰδήματα ἰᾶσαι χαλεπά.

θλητῶν τοῖς δήμοις, καὶ Ὁσίων χοροῖς, συνηδόμενος παμμάκαρ Νικόλαε, ἐκδυσώπει σὺν αὐτοῖς ὑπὲρ ἡμῶν.

εκρωθεις ἐν κόσμῳ, πρὸς ζωὴν ἀληθῆ, μετέτεθης Ἀθλοφόρε Νικόλαε, καὶ προστάτης ἀνεδείχθης τῶν πιστῶν.

Μόσων ἐπωδύνων, καὶ παθῶν θλιβερῶν, καὶ πικρῶν πειρατῆριων ἀπάλλαπτε,
Τοὺς Τιμῶνιάς σε Νικόλαε σοφέ.

Κνδρος νῦν ἢ νῆσος, εἴκαυχαῖται τῆ σῆ Κεφαλῆ, Ὁσιομάρτυς Νικόλαε, καὶ
προοδῖρέχει τῆ θερμῆ σου ἄρωτῆ.

Μέμεις τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίστει θερμῆ, προσιοῦσι τῆ σῆ σκέψῃ Νικόλαε, καὶ
δοξάζουσι Χριστὸν τὸν λυτρωτῆν.

Βασαι παμμάκαρ, τοὺς ἐν πόνοις δεινοῖς, καὶ πικροῖς συνεχομένοις
παθήμασιν, ὡς λαβὼν παρὰ Χριστοῦ χάριν πολλήν.

Τῆν σεωπῆν σου Κάραν, ἰατρεῖον κοινόν, κεκτῆμένοι ἀτάλλόμεθα Ἄπτε, καὶ τοὺς
ἀθλους μακαρίζομεν τοὺς σούς.

Δόξα... **Τριαδικόν.**

Πατῆρ καὶ λόγος, καὶ τὸ Πνεῦμα ὁμοῦ, ὁμοούσιε Τριάς καὶ συνάναρχε,
Νικολάου ἡμᾶς σῶσον ταῖς λιπαῖς.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον.**

Μπέρ πάντων Κόρη, ἐκδυσώπει αἰί, τὸν Υἱόν σου καὶ Δεσποτῆν καὶ Κύριον, τῶν
ὑμνούντων ὡς Μητέρα σε Θεοῦ.

Ἀπῆσις: Ἐπί καὶ ἐπί ἐν εἰρήνῃ...
Ἐπί ἡλόηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξαταί σου....

Στάσις β'.

Ἦχος πλ. α'. Ἀξιόν ἐστὶ.

Αξιόν ἐστὶ, μακαρίζειν σε Ὁσιομάρτυς, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῆσαντα, καὶ
αἰσχύναντα Νικόλαε ἐχθρόν. **(Δίς).**

Ἀκροστιχίς ἢ ἰδία.

Κνώσει ἀληθεῖ, λαμπρυνόμενος Ὁσιομάρτυς, ἐν Βουνένοις πρότερον ἡσκησας, καὶ ἐνήθλησας Νικόλαε στερῆρῶς.

Κίληφας σοφέ, ἐκ Χριστοῦ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, ὅθεν θεραπεύεις Νικόλαε, ἀρρωσθήματα καὶ πάθη χαλεπά.

Κἡμασι Χριστοῦ, καθυπεύκων ὀλιγκῆ καρδία, κόσμον ἀπονήσω Νικόλαε, καὶ ἰσάπτελος ὠράθης ἐν σαρκί.

Κνδρος τῆ σεωπῆ, ἔκταυχαῖται Κάρα σου θέοφρον· ἐξ αὐτῆς λαμβάνει τὰρ Ἄτιε, τὴν πλουσίαν εὐλοΐαν σου αἰεί.

Κύντρινον ἐχθροῦ, καθ' ἡμῶν Νικόλαε τὸ θράσος, καὶ εἰρήνην διδου καὶ ἴασι, τοῖς τὴν θείαν σου αἰτοῦσιν ἀρωγῆν.

Κασαι ἡμῶν, τῶν σωματίων πάσας τὰς ὀδύνας, καὶ φυχῶν τὰ βάρη Νικόλαε, τῆ θερμῆ σου μεσιτείας πρὸς Χριστόν.

Κέτας ἀρωγῆς, τοῖς ἐν πόνοις Ἄτιε εἰδείχθη· λύσιν τὰρ παρέχεις Νικόλαε, τοῖς ἐν λύπαις καὶ χαρὰν τὴν ἀληθῆ.

Κρος τὸ σεωπὸν, τῶν Βουνέων πάλαι ἠπιάσθη, τῆ σε πωλιτεία Νικόλαε· ἐν αὐτῶ τὰρ ἠγωνίσω ἀνδρικῶς.

Κμνοις ἱεροῖς, ἀνυμνοῦμέν σε Ὁσιομάρτυς, τὴν σεωπῆν σου Κάραν κατέχοντες, ὡς θεσαύρισμα καὶ πλοῦτον μυστικόν.

Κόνον τὸν Χριστόν, ἀπαπέσας ἐκ καρδίας Μάρτυς, τούτου τὸ ποτήριον πέσωκας, δι' αὐτὸν θανατωθεὶς ἰνώμη στερῆρῶ.

μιλοι πιστῶν, τὴν σεωπὴν σου προσκυνοῦντες Κάραν, ἕξ αὐτῆς καρποῦνται Νικόλαε, τὰ ἰάματα σωμάτων καὶ ψυχῶν.

όσου χαλεπῆς, ὁ Ἑώας, ἐλυτρώθη ἄρχων, προσελθὼν τῷ θείῳ λειψάνῳ σου, ἐν Βουνένοις καὶ εἰείρας σοι ναόν.

ΐμασι τοῖς σοῖς, τὴν Βουνένων ἀπιάσας χθόνα, νῦν καθαπιάζεις Νικόλαε, τῆ σῆ Κάρα τῶν Ἄνδρίων τοὺς χορούς.

άριν δαφιλῆ, ἐκ πηλῶν τοῦ σωτηρίου βλύζεις, καὶ κατασβεννύεις Νικόλαε, τοῦ καρκίνου τὴν ὀλέθριον πυράν.

νίως ὁ θεός, τοῖς σοῖς θαύμασιν ἐμεγαλύνθη, ὡς φησὶ Δαβὶδ ὁ θεόπνευστος· δι' αὐτὸν ἴαρ ἀπορησέσω σεαυτὸν.

φωσον ἡμᾶς, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπωλείας Μάρτυς, τῆ σῆ ἀντιλήφει Νικόλαε, καὶ κατεύθυνον ἡμᾶς φόβῳ θεοῦ.

έτας ἄρωτος, τῶν ἐν θλίψεσι Μάρτυς εἰδείχθης, καὶ θαυματουργὸς ὑπερθαύμαστος, θεραπεύων ἀσθενείας χαλεπᾶς.

ασιν εὐρών, ὁ ἐν Βυζαντίῳ νοσῶν Μάρτυς, τῆ σῆ μεσιτεία Νικόλαε, ἀνεκέρυπτε τὴν χάριν σου Τρανῶς.

όσμος Ἀσκητῶν, καὶ Μαρτύρων ἀληθῶς εἰένου, ὡς ἂν ἀμφοτέροις Νικόλαε, διαπρέφας καὶ δοξάσας τὸν Χριστόν.

ῶσιν ἀληθῆ, καὶ χαρὰν καὶ εὐφροσύνην θείαν, δίδου Ἀθλοφόρε Νικόλαε, τοῖς προσπιπτούσι τῆ Κάρα σου πιστῶς.

Κνωθεν ἡμᾶς, μὴ ἐλλείψῃς ἐποπτεύων Μάρτυς, τοὺς τῆν σὴν ζῆτοῦντας βοήθειαν, μετὰ πίστεως Νικόλαε θερμῆς.

Κέρας ἀλθές, πρὸς Χριστοῦ ἀπειλῆφας θεόφρον· ἐνθεν ἀντιλήπτωρ καὶ πρόμαχος, ἀνεδείχθῃς ὡς Νικόλαε ἡμῶν.

Καμα ψυχῶν, καὶ σωμάτων μάκαρ ἀναβλύζει, ἢ σεπτῆ σου Κάρα Νικόλαε, καὶ παρέχει πᾶσαν ῥῶσιν τοῖς πιστοῖς.

Κνωθεν ἡμῖν, ἐπιφάνῃσι Ὁσιομάρτυς, καὶ παράσχου πᾶσι Νικόλαε, τὰ αἰτήματα ὡς ἅπαν συμπαθής.

Κέκρωσον ἡμῶν, τὰς ὀρμὰς παθῶν τῶν ἀκαθέκτων, ταῖς πρὸς τὸν Σωτήρα πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἡμῖν αἴτει ἰλασμόν.

Κόσων ἰατῆρ, ἀναδέδειξαι Ὁσιομάρτυς, θεία ἐνεργεία τῆς χάριτος, καὶ καρκίνου πάθος παύεις χαλεπών.

Κρχοντὰ ποτῆ, τῆς Ἐώας Μάρτυς θεραπεύεις, ὃν ναόν σοι θεῖον ἀνήϊρεν, ἐν Βουνέοις μεταλύνων τὸν Χριστόν.

Κάμα μυστικόν, βλῦζον ἐκ πηλῶν τοῦ σωτηρίου, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Νικόλαε, τοῖς προδιδέχουσι τῆ σῆ ἐπισκοπῆ.

Κθυνον ἡμᾶς, πρὸς ὁδὸν τῶν θείων θελημάτων, τῆ σῆ ἀντιλήφει Νικόλαε, τοὺς προστάτην σε πλουτοῦντας ἀλθῆ.

Κρώσας τὸν ἐχθρόν, τῆ ἀπεριπέπτω σου ἐνστάσει, ἀτρωτὸν τὸν νοῦν μου Νικόλαε, ἐκ τῆς τοῦτου διαφύλαξον ὀρμῆς.

Δόξα... Τριαδικόν.

μῖνον ἡμῖν, ὁμοούσιε Τριάς Ἁγία, Ταῖς Τοῦ Νικολάου δεήσεσι, Τοῦ ἐλέους σου τὰ ρεῖθρα μουσικῶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

φιστον θεόν, μετὰ σώματος Κόρη Τεκοῦσα, ὕψωσον ἡμῶν τὴν διάνοιαν, πρὸς ὑψώσεις οὐρανίων ἐννοιῶν.

Ἀΐσις : Ἐπί καὶ ἔπι...

Ἐπί ἅπιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβείμ ἐπαναπαυόμενος...

Στάσις Γ.

Ἦχος Γ. Αἰ Ἰνεαὶ πᾶσαι.

Ἰνεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, Νικόλαε Τρισμάκαρ. (Αἴς).

Ἀκροστιχίς ἡ αὐτῆ.

νώμη θεολήπτω, ἠθλσας νομίμως, σοφὲ Ὀσιομάρτυς.

λαμφας ὡς ἄστρον, λαμπρὸν ἐκ τῆς Ἐώας, ἐν Ὄρει τῶν Βουνένων.

ύσαι πάσης βλάβης, Νικόλαε θεόφρον, τοὺς σὲ ὑμνολοῦντάς.

νδρος μετὰ λύνει, τοὺς ἄθλους σου θεόφρον, τιμᾶσα τὴν σὴν Κάραν.

ώματος ἰᾶσαι, καὶ τῶν φυχῶν Τρισμάκαρ, νοσήματα ποικίλα.

σχυσας νεκρῶσαι, ῥοπή τῆ οὐρανίῳ, Νικόλαε τὸν πλάνον.

είας ἀνεδείχθης, ἐν προδίασίαις Μάρτυς, τοῖς σὲ ἀνευφροῦσι.

 μβροις σῶν αἱμάτων, κατέσβεσας παμμάκαρ, τοὺς ἀνθρακας τῆς πλάνης.

 φωσον τὸν νοῦν μου, Νικόλαε Τρισμάκαρ, χαμαιζηλίας πάσης.

 μάρτυς ἐν Ὅσίοις, περιφανῆς ἐδείχθης, Νικόλαε ἀθλήσας.

 λη τῆ καρδία, προσώπιτομεν θεόφρον, τῆ θαυμαστῆ σου Κάρα.

 μόσων ἀνιάτων, ἀπάλλαξον Τρισμάκαρ, τοὺς σὲ ὑμνολοτοῦντας.

 νωθεν παμμάκαρ, μὴ παύσῃ προστάτεύων, τῶν πόθῳ σὲ Τιμώντων.

 ἄριν δεδεϊμένος, Νικόλαε ἰᾶσαι, ἡμῶν τὰς ἀσθενείας.

 ρος τῶν Βουνένων, ἠλίασται Τρισμάκαρ, τοῖς ἱεροῖς σου πόνοις.

 δατὶ αὐλῳ, κατάρδευσον θεόφρον, ἡμῶν τὰς διανοίας.

 νήμην σου τὴν θείαν, Νικόλαε Τελοῦντες, Χριστὸν δοξολοτοῦμεν.

 ασαι τὰ πάθη, τῆ σὲ ἐπιστάσις, τὰ θλιβοντὰ με Μάρτυς.

 όσμου τὴν ἀπάτην, Νικόλαε ἀπόσω, Χριστῷ ἀκολουθήσας.

 ώμη θεοδοτῳ, Νικόλαε καθεῖλες, ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν.

Δφθαρτον ἔδεξω, παρὰ Χριστοῦ πλουσίως, σοφὴ ἀντιμισθίαν.

Λώσῃ θεολήπτω, Νικόλαε κηρύπτεις, τὸ ὄνομα Κυρίου.

Να σου Τιμῶμεν, Νικόλαε τὴν μνήμην, ῥύου ἡμᾶς κινδύνων.

Λη καταπαύεις, καὶ τοῦ δεινοῦ καρκίνου, Νικόλαε τὸ πάθος.

Μόμφ εὐσεβείας, Νικόλαε ἀθλήσας, λαμπρῶς ἔθουμασιώθης.

Μόσων καὶ κινδύνων, καὶ πάσης ἐπιθρείας, ῥύου ἡμᾶς Τρισμάκαρ.

Εῖμασιν οἰκείοις, ἐπέχρωσας θεόφρον, τὴν ψυχικὴν δόλῃν σου.

Εκρῶσον παμμάκαρ, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν, ἐχθροῦ τοῦ ἀρχεκάκου.

Εθνον τὸν νοῦν μου, ἀτάσῃσιν πρὸς θείαν, Νικόλαε Τρισμάκαρ.

Εἶχος ἀσφαλείας, ἡμῖν ἢ σὴ πρεσβεία, τενέσθω ἄθλοφόρε.

Δόξα... **Τριαδικόν.**

Λη τῆ καρδιά, Τριάς Ὑπεραΐα, ὑμνοῦμέν σου τὸ κράτος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Εμοις ἔκωμιων, ὑμνοῦμεν Θεοτόκε, τὴν ἀρρητὸν σου δόξαν.

Αἴτησις: Ἐπί καὶ εἴ...
Σὺ ἴαρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Εὐλογῆτάρια.

Εὐλογῆτὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με Νικόλαον ὑμῆσαι.

Τῶν Ἀπέλων τὸν βίον, ἐν Βουνένοις ἀνύων, ἀρνησάμενος κόσμον, Ἀθλητῆς περιφανῆς, ἀνεδείχθης ἀθλήσας, καὶ ἀθλητικῆ δόξῃ ἐστεφάνωσαι, τὸν Χριστὸν δοξάσας μάκαρ Νικόλαε.

Εὐλογῆτὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με Νικόλαον ὑμῆσαι.

Τῷ Σωτήρι, ἀντὶ μύρων Ἄλιε, τὰ σὰ αἵματᾶ χαίρων προσήξας, καὶ ἐδέξω, παρ' αὐτοῦ Νικόλαε, τῶν θαυμάτων χάριν τῆν πλουσίαν, ὅθεν τοῖς πιστοῖς βρύεις τὰ ἰάματᾶ, καὶ λυτροῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων.

Εὐλογῆτὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με Νικόλαον ὑμῆσαι.

Μίαν θερμῶς, οἱ πιστοὶ προστρέχουσι, πρὸς τῆν Κάραν σου Ὁσιομάρτυς, καὶ ἐκ ταύτης, τὰς αἰτήσεις τάχιστα καρποῦνται, νόσων χαλεπῶν καὶ παθῶν λυτρούμενοι, καὶ τῆν χάριν τῆν σὴν, κηρύττουσι Νικόλαε.

Εὐλογῆτὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με Νικόλαον ὑμῆσαι.

Μυροφόροι Ἰναῖκες, τῷ Σωτήρι προσήτον, πάλαι δάκρυα ὁμοῦ σὺν μύροις· νῦν δὲ πιστῶν οἱ χοροὶ σοι βοῶσι· δίδου Ἀθλητῆ, ἀνωθεν βοήθειαν, τοῖς τῆ σκέωσῃ τῆ σῆ, πῶστε καταφεύτουσι.

Δόξα... **Τριαδικὸν**

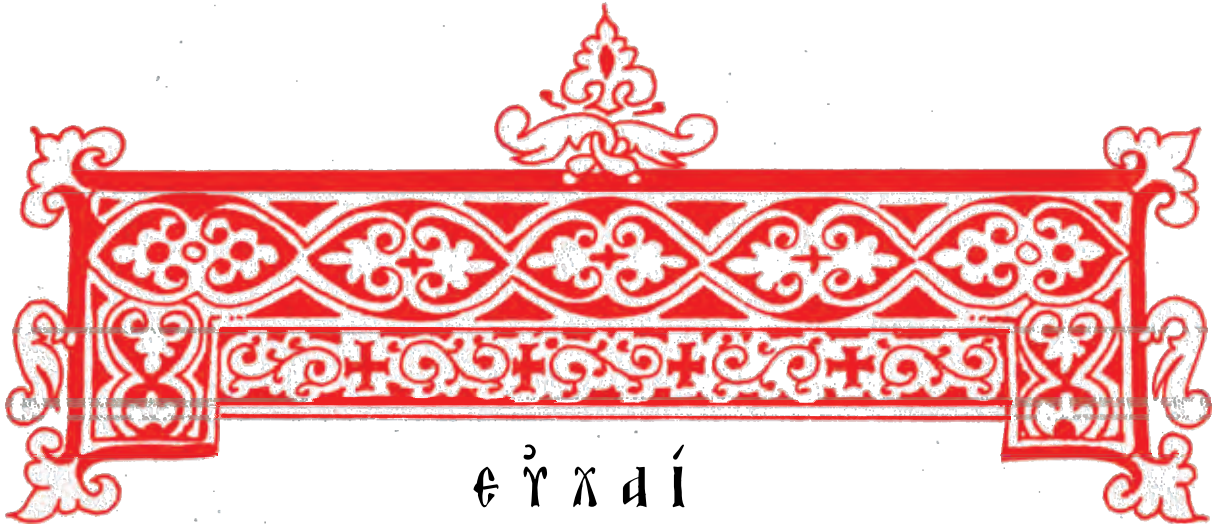
Προσκυνῶν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν σύνθρονον Λόγον, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τῆν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῆ οὐσίᾳ ἡθλήσας εἰεργῶς, ἐν Βουνένοις Ἄλιε, καὶ λαμπρῶς ἐδοξάσθης Νικόλαε.

Καὶ νῦν... **θεοτοκίον.**

Μωδοσίην τεκοῦσα, τοῦ θανάτου ἐρρύσω, τὸν Ἀδὰμ θεοτόκε· ὃν ἐν ἄθλοις δοξάσας, ὁ Νικόλαος Κόρη, εἴνυχε ζωῆς, τῆς ὑπὲρ κατὰληψιν, μεταλύνων τῆν ἄρρητον δόξαν σου.

Ἀλληλοῦία, Ἀλληλοῦία, Ἀλληλοῦία, δόξα σοι ὁ θεός, (ἐκ Μ).

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΥΧΑΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ἍΓΙΟΝ ὉΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΝ

ΤΟΝ ἘΝ ΒΟΥΝΕΝΟΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Μανένδοξε Ὁσιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἅγιε Νικόλαε, ὁ τοῖς ῥήμασιν αὐτοῦ ὅλη ψυχῆ καὶ καρδίᾳ ἀκολουθήσας, καὶ ἀσκητικῶς δι' Ἰσαπέλου πολιτείας αὐτῶ εὐαρεσθήσας· ὁ τὸ πανάγιον τοῦ Σωτήρος ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πάντων ὄνομα ὁμολογήσας, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως τὸ αἷμά σου ἐκχέας, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐπαξίως θαυμάτων δωρεᾶ καὶ ἰαμάτων δυνάμει δοξασθείς, καὶ πᾶσι παρέχων τῆς θερμῆς σου προστάσιος τὰς σωτηριώδεις ἀντιλήψεις. Σοῦ δεόμεθα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· ἑπίδεδε ἐκ θείων ὑψωμάτων καὶ πλήρου τὰς αἰτήσεις ἡμῶν, τῶν ἐν εὐλαβείᾳ καὶ πίστει προσιόντων τῇ πανσέπτῳ σου Κάρᾳ. Μὴ παρίδῃς, Ἅγιε, τὴν δέησιν ἡμῶν, καὶ ἀπάλλαττε ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ἀσθενείας καὶ θλίψεως, ὡς πολλὴν παρησΐαν πρὸς Χριστὸν κεκτῆμένος. Εὐλόγει τῇ μαρτυρικῇ σου πρεσβείᾳ καὶ χάριτι τοὺς οἴκους καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν, τῶν προσφευτόντων σοι θερμῶς. Αἰτεῖ ἡμῖν παρὰ Κυρίου ῥῶσιν καὶ ὑγίαν, τῆς εὐφορίας καὶ πᾶσαν εὐπραΐαν, καὶ ἀποδίωκε ἀφ' ἡμῶν πάντα πειρασμὸν καὶ πᾶσαν ἐπιβρίαν τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, τοῦ ζητοῦντος τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν, καὶ πρέσβευε πρὸς Κύριον δίδοναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, ἐν τῷ ἀπειρῶ αὐτοῦ ἔλεει, ὡς ἀταθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

ὑπὸ Καθηγουμένου Ἱσιδώρου Μοναχου Ἁγιοθεπισκου.

Αέσωτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ δυνατὸς ἐν ἰσχυρί καὶ ἐν ἔλεει ἀμέτρητος· ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀπαύσιως δοξαζόμενος· ὁ τῶν Ὁσίων τὰ δάκρυα εἰς ὄσμην εὐωδίας προσδεχόμενος, τούτων δὲ ταῖς παννύχιοις προσευχαῖς, ταῖς μακραις νηστείαις καὶ τοῖς ὅλοις ἀσκητικοῖς καμάτοις εὐφραίνόμενος· ὁ τῶν Μαρτύρων τοῖς ἄθλοις θυμαζόμενος, τούτων δὲ τοῖς αἵμασι εὐμενῶς ἰλασκόμενος· ὁ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ δι' ἡμᾶς τὸ ἐκούσιον πάθος ὑπομείνας, ἵνα ἡμεῖς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐνδυσώμεθα· ὁ τῆ λότης κενήθεις τὴν ἄχραντὸν σου πλευράν, ἵνα τῆς εὐχῆς τὸ ὀλίστημα ἐπανορθώσης Ἁγαθέ, ἣν ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ διέπλασας ἐν σοφίᾳ, τῆ χειρὶ σου τῆ Ἀχράντῳ· ὁ τῶν Ἁγίων ταῖς δεήσεσιν ἐπικαμπύζομενος, ταῖς δὲ πρεσβείαις τῆς Ἀειπαρθένου σου Μητρὸς, Παναγίας θεοτόκου Μαρίας, πάντας ἡμᾶς σώζων ὡς φιλόανθρωπος.

Αὐτὸς καὶ νῦν Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν τῶν σῶν ἀναξίων ἱκετῶν, τῶν ἐπικαλουμένων τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον. Πρόσδεξαι δεόμενον ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐνδοξόν σου Ὁσιομάρτυρα Νικόλαον, τὸν ἐν Βουνέοις τῆ ἀσκήσει διαλάμφαντα καὶ τῷ Μαρτυρίῳ τελειωθέντα. Καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς τὴν τῆς ἀσκήσεως ὁδὸν αἰσίως περαιῶσαι, ὁ τὰς ἀριστείας τῆς αὐτοῦ ἀσκητικῆς πολιτείας ἐν δόξῃ τῆ ἀφθάρτῳ στεφανώσας. Ἐνίσχυσον ἡμᾶς, Μακρόθυμε, τὴν καλὴν σου διδῆν ὁμολοσίαν, ἐν τῷ πράττειν τὰ ἔργα τοῦ φωτός, ὁ τὸν Ἅγιον σου Μάρτυρα Νικόλαον φώτισας, Σὲ μὲν ὁμολοῆσαι θεὸν ἀληθινὸν ἐνώπιον Τυράνων τῶν ἀνόμων, τοὺς δὲ αὐτοῦ συστρατιώτας καὶ συνασκήτας ἐνίσχύσας ἐν λόγοις σωτηρίοις, τοῦ πράττειν τὸ θέλημά σου τὸ Ἅγιον.

Εὐόδωσον ἡμῶν τὰ ἔργα, ἵνα ἐν ἐπινώσει τῆς σῆς ἀληθείας ταῦτα ποιῶμεν καὶ εἴποιοι γινώμεθα εἰς τὸ πάσχειν ὑπὲρ σοῦ, ὁ τὸν Μάρτυρά σου Νικόλαον ἀξιώσας τὸ σὸν πάθος ζῆλωσαι, ἐν τῷ ὑπομείναι τὰς τῶν μασιπώσεων ὀδύνας, τὴν διὰ τῆς λότης Τρῶσιν τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ἐν τῷ δένδρῳ αὐτοῦ πρόσδεσιν, ὅτι ἐν Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἥλωσας, ὅπως συνατάτης ἡμᾶς τοὺς παραβάσει ἀπὸ σοῦ ἀπωσθέντας.

Τὰς λοιπὰς ἡμῶν λατρείας πρόσδεξαι, ὡς ὀλοκάρπωσιν πνευματικῆν, ὁ εὐαρέστως δεξάμενος τοῦ σοῦ Μάρτυρος τὰ αἵματα, τὰ ὑπὲρ σοῦ χυθέντα καὶ τὴν τὴν πιάναντα, εἰς τὸ προσφέρειν σοι ἐν εὐλοπίαις ἁγίαθαις, καρπὸν δικαιοσύνης. Τὸν νοῦν ἡμῶν εἰρήνευσον. Καὶ τοὺς διαλοῖσμοὺς ἡμῶν μακρὰν

Τῆς πονηρίας Τῆρῃσον, εἰς τὸ ἐνθυμῆσθαι διαπαντός τὰ σὰ παραπέληματα, ὁ ἱκανώσας τὸν σὸν Μάρτυρα ὅλον ἑαυτὸν σοι προσάξει, ὡς αἰνέσεως θυσίαν εὐάρεστον τῷ τοῦ παντός ποιῆσῃ καὶ κυβερνήσῃ.

Τὰς καρδίας ἡμῶν διὰ τῆς μετάνοίας καθάρισον, ὁ τῆν τοῦ Μάρτυρός σου καρδίαν Μονῆν σου εἰπὴν ποιήσας καὶ ἐν αὐτῇ κατοικήσας σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι. Πάσας ἡμῶν τὰς εἰσόδους ἐν τῷ σῶ ἁγίασμαῶ διατῆρῃσον, ὁ τὸν Μάρτυρά σου εἰπιάσας ταῖς ὑπὲρ σοῦ παθήμασί τε καὶ τῆ μακαρία αὐτοῦ σφαιρῇ.

Τῶν δωρεῶν τῆς χάριτός σου μετόχους ἡμᾶς ἀνάδειξον, ὁ τῷ Μάρτυρί σου τῆν σὴν ἰσχὺν δωρησάμενος εἰς τὸ ὑπομένειν καρτερῶς τὰς διὰ Σε πικρὰς βασάνους.

Τὸν τῆς πίστεως αἰῶνα ἡμῶν τελειῶσαι ἐν ἀταθτοῖς ἐνίσχυσον, ἵνα τοὺς τῆς δόξης στεφάνους παρὰ σοῦ, τοῦ Ἄγωνοθέτου καὶ θεοῦ ἡμῶν ἀξίως λάβωμεν καὶ σοὶ τῆν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

(Ανατίνωσκομένη κατὰ τὴν Ἐλεσιν τοῦ Ἄγιασμοῦ)

Ὑπὸ Καθητούμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγιοθεϊπίσσης.

Τῶν αἰῶνων Βασιλεὺς καὶ Κύριος τῶν ἀπάντων, ὁ δοξάζων τοὺς δοξάζοντάς σε ὑπερένδοξε καὶ ἀπιάζων τοὺς εἰς Σὲ πιστεύοντάς μόνε ὑπεράτιε Δέσποτα· ὁ ἐπὶ θρόνου τῆς ἀπροσίτου σου δόξης καθεζόμενος καὶ ὑπὸ Ἀγγέλων ἀσιπῆτως ἀνυμνούμενος· ὁ τῶν Ἄγιων σου τὰς λιθὰς, ὑπὲρ παντός τοῦ κόσμου προσδεχόμενος· ὁ τοὺς εἰς Σὲ εἰλικρινῶς πιστεύοντάς, κοινωνοὺς ποιοῦμενος τοῦ φωτός τῆς Βασιλείας σου καὶ μετόχους τῶν πλουσίων δωρεῶν τοῦ ἁγίασμοῦ σου· ὁ ἐν Ἄγιοις σου ἀναπαυόμενος, τοῖς δὲ αὐτῶν λειψάνοις τὴν ἁγιοσύνην σου χάριν παρεχόμενος, εἰς τὸ ἐνεργεῖν δι' αὐτῶν τὰ σὰ θαυμάσια.

Αὐτός καὶ νῦν Πανοικτίρμον Κύριε, τῆς πρεσβείας τοῦ ἐνδόξου σου Ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἐπικαλουμένων σὲ ἐξ ὅλης καρδίας καὶ τοῦ σοῦ ἐλέους ἐπιδοσμένων· Δὸς τὴν χάριν τοῦ ἁγίασμοῦ σου τῷ ὕδατι τοῦτῳ, ὅπως γένηται ἡμῖν εὐλογίας πηγή, δωρημάτων τῶν χρησίων σου πλούτος, ἀταθῶν οὐρανίων προΐεσις, ἰάσεων ρεῖθρον, τῆς σῆς εὐσπλαχνίας ἀντιδοσις καὶ τῆς αἰωνίου σου ζωῆς ἡ Ἰλυκυτάτη ἀπόλαυσις.

Πάντας δὲ τοὺς Τιμώντας τὸ σεπτόν αὐτοῦ Μαρτύριον καὶ ἀσπαζομένους τὰ ἱερά αὐτοῦ λείψανα καὶ τὴν Τιμίαν αὐτοῦ Κάραν, ἦν τῷ ξίφει ἀπέτεμον διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, εὐλόγησον καὶ τῶν ἀμετρήτων δωρεῶν τοῦ ἐλέους σου ἀξίους ποιήσον· τοὺς τῶν αἱμάτων ποταμοὺς αὐτοῦ, τοὺς διὰ σὲ χυθέντας Κύριε, εἰς ὄσμην μύρου σου πρόσδεξαι, ἀντιπαραχόμενος ἡμῖν τὰς χάριτάς σου, τὰς ὑπερίμους καὶ εὐώδεις· τὰς ἀληθδόνας αὐτοῦ, ἃς διὰ σὲ ὑπέσθη, εἰς ἰλασμόν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πάθεσιν ἀλτουνίων πρόσδεξαι, τὴν ῥωστικὴν σου θεραπείαν ἀντιδωρούμενος.

Μνήσθητί δέ, Κύριε Φιλάνθρωπε, τῆς λόγχης, ἦν διὰ σὲ ὑπέμεινεν ἐν καρτερίᾳ, ὁ ἐνδόξός σου ἑβραϊώτης οὗτος Νικόλαος ὁ ἐξ Ἀνατολῆς καὶ ἐν Βουνένοις ἀθλήσας τὸ σὸν πάθος αὐτοθελῶς μιμούμενος· καὶ ἴασαι ἡμᾶς, τοὺς τρωθέντας τοῖς βέλεσι τοῦ ἐχθροῦ καὶ πρὸς σὲ κατὰφεύγοντας· δώρησαι ἡμῖν τῆς σῆς καταλλαχῆς τὴν Ἰλυκυτάτην ἀπόλαυσιν καὶ τῆς σῆς Βασιλείας ἐντός ἡμῶν τὴν παρουσίαν· ἵνα ἐν τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀληθείας πορευόμενοι, σὲ ἐπιπινώσκωμεν τὸν φωτοδότην καὶ θεὸν ἡμῶν καὶ σὲ ὁμολοῶμεν ἐν ἔργοις ἀταθοῖς· οἷ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, Τιμὴ καὶ προσκύνησις, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

(Ἀναίτωνσκομένῃ εἰς πᾶσαν θλίψιν καὶ ἀσθένειαν)

Ὑπὸ Καθητούμένῃς Ἱσιδώρας Μοναχῆς Ἀγιοθεϊπίσσης.

Τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ Βασιλεὺς τῶν ἀπάντων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἀληθὴς θεὸς ἡμῶν· ἡ Τῆς φιλανθρωπίας πατῆρ καὶ Τῆς ἀταθόπτος ἄβυσσος· τῶν οὐρανίων δωρεῶν ὁ ἔχων καὶ διανέμων τὸν πλοῦτον. Ὁ μόνος δυνατὸς ὑπάρχων καὶ τῆ ἰσχύϊ σου τὰ πάντα διακρατῶν καὶ συνέχων τῆ χειρὶ σου.

Ὁ τὸν ἄνθρωπον διαπλάσας, εἰς τὸ δεσπάζειν τῆς σῆς δημιουργίας, τῆς δὲ αἰωνίου σου Βασιλείας κοινωνὸς γένεσθαι καὶ τῶν ἀγαθῶν σου κληρονόμος· ὁ τῆς υἰοθεσίας τὴν χάριν, παντὶ τῷ σοὶ πιστεύοντι καὶ εἰλικρινῶς δουλεύοντι σοὶ δωρούμενος· ὁ τὰς δωρεὰς τῆς σῆς περιουσίας τοῖς σοῖς φίλοις χαριζόμενος, τὰς δὲ ἀντιδόσεις τοῦ σοῦ πλοῦτου, τοῖς ἁγίοις σου πιστεύομενος· ὁ τῶν θαυμασίων θεὸς καὶ τῆς ζωῆς ταμιοῦχος καὶ ἀρχηγός· ὁ τῆ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου καὶ Παντοκράτορος σου Πνεύματος, τὰς ἰάσεις παντὶ τῷ σοὶ προστρέχοντι παρέχων· ὁ πᾶσαν νόσον θεραπεύων ψυχῆς τε καὶ σώματος τῶν πιστῶν ἱκετῶν σου, πᾶσαν δὲ ἀσθένειαν καὶ δεινὴν ἐπιφορὰν τῶν σῶν δούλων συμπαθῶς ἰώμενος.

Ὁ ἑξαιρέτως τῆς παναχράντου σου Μητρός, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τὰς μεσιτείας ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν ἐν εὐμενείᾳ δεχόμενος καὶ τῶν σῶν ἁγίων τὰς ἱκεσίας καὶ δεήσεις ὑπὲρ τῶν ἐν ἀνάγκῃ καὶ πάσῃ θλίψει εὐρισκομένων δούλων σου φιλανθρώπως πληρῶν, τοὺς δὲ ἐν νόσοις κειμένους καὶ τραύμασι τραχομένους καὶ πάσαις πληγαῖς καὶ μώλωψι ὀδυνωμένους ὡς συμπαθῆς κουφίζων καὶ ἰώμενος·

Αὐτὸς καὶ νῦν φιλάνθρωπε Κύριε, μὴ ὑπεριδῆς τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, μηδὲ παρασιωπήσῃς τῆς φωνῆς ἡμῶν, ἣν ἐκ βαθέων προσφέρομέν σοι, ἐν ταπεινώσει βοῶντες καὶ λέγοντες:

Λέξαι ἁγίε, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐνδοξαζόμενος καὶ θαυμαζόμενος, καὶ νῦν τοῦ μέγα σου Ὁσιομάρτυρος Νικολάου τοῦ νέου τοῦ ἐξ Ἄνατολῆς καὶ ἐν βουνόις ἀθλήσαντος καὶ τελειωθέντος, τὰς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν ἐκτενεῖς αὐτοῦ ἱκεσίας καὶ δεήσεις· καὶ πρόσδεξαι αὐτὰς εὐμενῶς, ἡμῖν ἀντιπαρέχων τῶν ἰάσεων τὴν χάριν καὶ τῆς σῆς προμηθείας τὴν ἀντίληψιν, τοῦτῃ τὰρ τὴν μείστην καὶ ἑξαιρέτην παρέσχες χάριν, τοῦ ἴσθαι τὰς δερματικὰς καὶ ἀλλεργικὰς νόσους, τὰς κεφαλοπονίας καὶ πάσας τὰς δεινὰς τῆς σαρκὸς παθήσεις καὶ ὀδυνηρὰς παρενοχλήσεις.

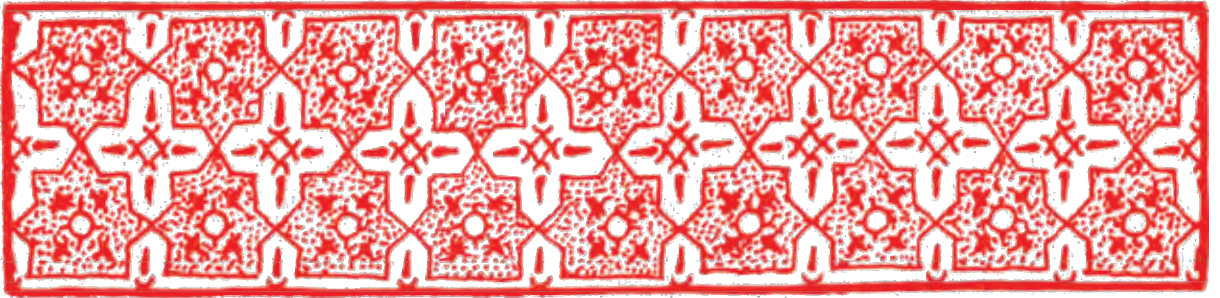
Δός, Ἄγιε ἄλιων, τὴν θεραπείαν τῷ πιστῷ σου δούλῳ (τῷ δεῖνα), τῷ ἐν νόσοις κειμένῳ καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς ὀδυνωμένῳ, τῇ δὲ ἀθυμίᾳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ θλιβομένῳ, τὴν ῥῶσιν καὶ ἄμφω τουτίῳ χαριζόμενος, ταῖς πρεσβείαις Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις ἀθλήσαντος ἐπικαμπτόμενος καὶ ταῖς αὐτοῦ εὐπαρησιαστοῖς εὐχαῖς τε καὶ δεήσεσιν, εὐίλατος καὶ νῦν ἰερόμενος.

Ἰαῦσον τῆς σαρκὸς τὸν πυρετὸν· κούφισον τῆς ταλαιπωρίας τὴν στένωσιν· δρόσισον τῆς ἀσθενείας τὸν καύσωνα· πρᾶννον τὸν ἐπικείμενον τῆς νόσου κλύδωνα· χάρισαι τὰνάματα τῆς σῆς εὐεργεσίας, τῇ ἀοράτῳ καὶ πανσθενεῖ σου ἐπιστάσιᾳ. Ἰαντὶ δὲ τῷ εὐλαβουμένῳ τὸν ὅσιον σου θεράποντα καὶ Μάρτυρα Νικόλαον τὸν ἐν Βουνένοις τελειωθέντα, βράβευσον τοῦ ἁγιασμοῦ σου τὰς δωρεὰς, τῆς σῆς ἰσχύος τὸν θώρακα περιζωννύων ἡμᾶς.

Δός τοῖς ἀσπαζομένοις τὴν τιμίαν τουτίου καὶ χαριτόβρυτον κἄρα, τῶν θαυμάτων σου τὸν ἀκένωτον πλοῦτον. Ἀπάλλαξον ἡμᾶς τῆς ὀδύνης τῶν δυσχερῶν συμπτώσεων· ἴασαι ἡμῶν τῆς σαρκὸς τὰ ἐκζέματα, πᾶσαν ἀποκαθιστῶν ἐκ τουτίου βλάβην καὶ δεινὴν κάκωσιν, συμπαθῶς τὴν θεραπείαν παρεχόμενος.

Ἐπίθες τοῖς τραύμασιν τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνα) τὴν σὴν συμπαθεστάτην χεῖρα καὶ τῆς πατρικῆς σου στοργῆς τὸ ἀπόσταγμα τελείαν καὶ ταχινὴν τὴν ῥῶσιν ποιούμενος, ἅμα δὲ ψυχῆς τὴν ἄνεσιν πλειόνως χαριζόμενος, ὡς θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ τῶν σοὶ προστρέχόντων ἀντιλήπτωρ καὶ κηδεμὼν φιλόστοργος. Ὅτι παρὰ σοῦ ζωῆς τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ἐλάβομεν καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ θεῷ ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἁγίῳ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΜΕΡΙΚΆ ΘΑΨΜΑΤΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ

ΤΕΛΕΣΘΈΝΤΑ ΕἶΣ ΤΟΥΣ ἘΣΚΆΤΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ
 ἘΝ Τῆ ΘΕΟΦΡΟΥΡῆΤΩ ΝΗΣΩ ἌΝΑΡΩ ΚΑΪ ἈΛΛΑΧΟΥ
 Τῆ ΠΡΕΣΒΕΪΑ ΤΟΥ ὍΣΙΟΜΆΡΤΥΡΟΣ

Ν Ι Κ Ο Λ Α Ο Υ Τ Ο Υ Ν Ε Ο Υ

Συλλεγμένα ὑπὸ ἀρχιμανδρίτου π. Λωροθέου Θεμελιῆ
 Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Θαῦμα 1ον

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ὁ Ἡπούμενος, κατ' ἐπίμονον αἰτήσιν εὐσεβῶν κατοίκων τῆς νήσου Σαλαμῖνος τῆς ἐπιλετομένης Κούλουρης, μετέφερε τὴν Ἄϊαν Κάραν εἰς τὴν νῆσον ταύτην πρὸς προσκύνῃσιν ἐκ μέρους τῶν ἐκεῖ εὐλαβῶν κατοίκων.

Μετὰξὺ τῶν συρρεόντων προσκυνητῶν εὐρίσκετο καὶ ἡ κ. Καλλιόωη Ἀτάθικη, κάτοικος Παλουκίων Σαλαμῖνος, ὁδὸς Κορυτσαῶς 3. Ἡ τὴν αὐτῆ εἶχεν κακότητες σφυρίον εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς μύτης τῆς τὸ ὁποῖον σφυρίον οἱ ἰατροὶ διέτνωσαν ὡς καρκίνον. Προσελθοῦσα εἰς προσκύνῃσιν τῆς Τιμίας Κάρας ἡ εὐλαβῆς Καλλιόωη ἔλαβε διὰ βάμβακος ἔλαιον ἐκ τῆς παρακειμένης κανδήλας καὶ ἰκέτεύσασα θερμῶς τὸν Ὅσιομάρτυρα ἐσταύρωσεν μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ ἠΐασμένου βάμβακος τὸ σφυρίον καὶ ἐν συνεχείᾳ κατεκλίθη.

Τὴν ἐπομένῃν πρωΐαν ἔερθεῖσα ἐκ τοῦ ὕπνου μετὰ μετᾶλλης ἐκπλήξεως, παρέϊρησεν, ὅτι τὸ σφυρίον εἶχεν ἐκπέσει ἐκ τοῦ δέρματος τῆς καὶ εὔρεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς σινδόνης.

Προσπρέξασα ἐν ἀταλλιάσει πρὸς τὴν χαριτόβρυτον Κάραν ἐδόξασε τὸν θεὸν καὶ τὸν Ὅσιομάρτυρα Αὐτοῦ Νικόλαον.

θαῦμα 2ον

«Ἀπὸ τὸ 1968 ὑπέφερα ἀπὸ φοβεροὺς πονοκεφάλους, καὶ εἶχα νοσηλευθῆ καὶ σὲ νοσοκομεῖον ἐπὶ δῖμνον καὶ ὄχι μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ δσάκις ἐδοκίμαζα μετᾶλην χαρὰν ἢ μετᾶλην λύπην, ὁ πονοκέφαλος μὲ ἐνοχλοῦσε ἀκόμη περισσότερο καὶ ἐτένετο ἀνυπόφορος.

Τὴν 21ην Δεκεμβρίου 1975 Τελευταίαν ἡμέραν τῆς παραμονῆς τοῦ αἵτου λειψάνου τοῦ ᾿Αἵτου Νικολάου εἶτον ἱερὸν ναὸν ᾿Αἵτου Βασιλείου Ῥούφ, μὲ ἐσταύρωσε ὁ ἐφῆμεριος τοῦ ναοῦ π. Κωνσταντῖνος μὲ τὴν χαριτόβρυτον Κάραν τοῦ Ὁσιομάρτυρος καὶ ἐπεκαλέσθην μετᾶ μετᾶ τῆς πίστεως τὴν ἱαματικὴν χάριν τοῦ ᾿Αἵτου. ᾿Αἵτος ἔκαμε τὸ θαῦμα τοῦ καὶ δὲν μὲ ἐνοχλοῦν πλέον πονοκέφαλοι, καὶ δοξάζω πάντοτε τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ᾿Αἵτου».

Εἰρήνη Κοτσίκου
Σαμαρὰ 16, ᾿Αἵτος Λουκᾶς Πατῆσιων.

θαῦμα 3ον

Τὸ παρὸν θαῦμα ἐτέλεσθῆ εἰς ᾿Αποίκια Ἄνδρου τὴν 20ην Ἰανουαρίου 1940.

Ἡ Μαρίκα Νόβα ἠσθένεσε βαρέως μὲ συμφορῆσιν, ἔχασε τὴν ὀμιλίαν τῆς καὶ ἐκεῖτο ἡμιθανῆς. Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῶν τᾶ τέκνα τῆς τὴν 20ην Ἰανουαρίου 1940 προσεκάλεσαν τὸν τότε ἠγούμενο τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς μακαρίτην Πολύκαρπον Κεραμᾶν ἵνα τελέσῃ παρὰ τὴν μελλοθάνατον ἀπασμὸν διὰ τῆς ᾿Αἵας Κάρας τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ὁ ἠγούμενος πρᾶγματι παραλαβὼν τὸ ᾿Αἶον λειψάνον μετέβῃ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς σοβαρῶς ἀσθενούσης καὶ κατανυκτικῶς ἐέλεσεν τὸν ἀπασμὸν. Ὁ ᾿Αἵτος ἔκαμε πάλιν τὸ θαῦμα τοῦ. Ἐντὸς ὀλίγου ἢ ἡμιθανῆς ἀνέλαβεν, ἤρχισεν νὰ ὀμιλῇ καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ ἀνέκτισεν τελείως τὰς δυνάμεις τῆς. Ἐζῆσε ἐκτότε εἶπ 17 δοξάζουσα τὸν θεόν, ὅστις ἐθεράπευσεν ταύτην διὰ πρεσβειῶν τοῦ ᾿Αἵτου.

θαῦμα 4ον

Κατὰ τὸ παρελθὸν εἶτος 1976 καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ὁσιομάρτυρος τὴν 9ην Μαΐου, ἢ Βασιλικῆ Γραμματικῆς, Περσεφόνης 17, Σαλαμῆς, ἤκουσεν διὰ πρῶτην φορὰν περὶ τῆς θαυματουργοῦ χάριτος τοῦ Ὁσιομάρτυρος, θεραπευόντος ἐκζέματα, ἐξανθήματα, καὶ παντοίας πλῆθους.

Ἡ ἰδία δεινῶς ἔπασχεν ἐξ ἐκζέματος καὶ εἰς μάτην ἀνεζητεῖ τὴν θεραπείαν εἰς κοινὸς ἰατροὺς, καὶ νοσοκομεῖα.

Ὁ σύζυγός τῆς τὴν προέβρεψε νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ ἐν ᾿Αλμυρῶ Βόλου Τερατοῦρτον ἀπασμα, κείμενον παρὰ τὸν ἐκεῖ ἱερὸν ναὸν τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ἡ

εὐλαβῆς Βασιλικῆ πάραντα προσέτρεξεν εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ ἐκεῖ ἔνιψε μὲ τὸ ἄπασμα τὰ ἔξανθήματα καὶ ὦ! τοῦ θαύματος ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἔθεραπεύθη παντέλως.

Σημειωθήτω, ὅτι ἡ ἰαθεῖσα ἐπὶ 26 ὁλόκληρα εἴη ὑπέφερεν μετὰ λως ἐκ τῶν ἐκζημάτων τούτων.

θαῦμα 5^ο

Ἡ κ. Αἰκατερίνη Καρακλήσου, Δυαλέων 4 μας ἰράφει.

«Σεβαστέ μου π. Ἡπόμμενε,

Ἐχω πάθει εἰκεφαλικὴ συμφορῆσῃ καὶ εἶχα πόνους φοβεροὺς εἰς κεφάλι μου. Ἐχω δὲ καὶ καταρράκτη καὶ κεραττιδα εἰς τὰ μάτια καὶ βλέπω λίτο καὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου πού μου ἀκουμπήσατε τὴν Ἁγίαν Κάραν καὶ μὲ σταυρώσατε εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Ρουφ μου πέρασαν οἱ πόνοι τῆς κεφαλῆς μου τελείως.

Ἐύχομαι δὲ ἡ χάρις τοῦ να μου διατηρήσῃ τὸ φῶς μου μέχρι τελευταίας μου πνοῆς.

Παρακαλῶ προσεύχεσθε καὶ δι' ἐμέ.

Δοξάζω τὸν Ἅγιον Πατὸ θαῦμά πὸν εἰξε σὲ μένα τὴν ἀμαρτωλὴν».

θαῦμα 6^ο

Ἡ κ. Μηνιάτη Ἀδαμαντία, Ἀφιδνέων 16, Ἀθῆναι μᾶς ἰράφει.

«Ἄγιε Καθητούμμενε,

Ἐπὶ δύο καὶ πλέον εἴη ὑπέφερα ἀπὸ τρομεροὺς πονοκεφάλους.

Ἐπληροφόρηθην, ὅτι ἔφεραν τὴν Κάραν ἐνὸς θαυματουργοῦ Ἁγίου εἰς τὸν Ἅγιο Βασίλειο Ρουφ. ἤλθα καὶ εἶπὼ καὶ προσκύνῃσα τὸν Ἅγιον, τοῦ ζήσῃσα τὴν βοήθειάν του, μετὰ δακρύων καὶ πίστεως, ἐπικαλέσθην να μὲ θεραπεύσῃ ἀπὸ τοὺς φοβεροὺς τούτους πόνους.

Κατὰ τὴν εἰπῆν πὸν προσκυνούσα τὴν Ἁγίαν Κάρα μὲ ἐπλημμύρισε μία εὐωδία, ἡ ὁποία, ἐξεχύνετο ἀπὸ τὸ ἄγιον λείψανον, καὶ τὴν ὁποίαν οὐδέποτε θά λησμονήσω ὅσο ζῶ.

Εἰσήκουσεν ὁ Ἅγιος τὰς προσευχὰς μου καὶ παρακλήσεις μου καὶ μὲ ἐθεράπευσε εἰς τὸ παντέλως.

Δοξασμένο τὸ ὄνομά του ».

θαῦμα 7^ο

Ἡ κ. Ἀσπασία Μυτιουλλάκη, Θεσείως 2, Σαλαμίνα

ἡξιώθη ὡς ἡ Ἰδία μᾶς ἐδήλωσεν ἐνώπιον πολυπληθῶν προσκυνητῶν, νὰ ἴδῃ τὸν Ἅγιον μὲ στρατιωτικὴν πανοπλίαν καὶ νὰ τῆς λέγῃ, ὅτι θὰ φέρουν τὴν Κάρα μου εἰς τὸ μέρος σας καὶ νὰ μοῦ φέρῃς ἄρτον. Πράγματι ἡ εὐσεβὴς Ἀσπασία ἔφερον ἄρτον εἰς τὸν Ἅγιον κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν ἱερὰν ἀγρυπνίαν.

Σημειωθήτω, ὅτι ἡ κ. Μυτουλλάκη οὐδὲν ἐνώριζεν περὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου, οὔτε περὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Του.

θαῦμα 8^ο

Φοβερὰ ἕξανθήματα μὲ πόνους φρικτοὺς εἶχεν, ἡ εὐλαβὴς πρεσβυτέρα Καλλιόπη Δημίδου, Ἀμφικτύονος 3, Ἀθῆναι, ὥστε νὰ φθάνῃ σὲ σημεῖον νὰ μὴν ἡμπορῇ οὔτε νύκτα οὔτε ἡμέρα νὰ ἀναπαυθῇ.

Πληροφορηθεῖσα περὶ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου μας, τὸ ἔτος 1972 κατὰ μῆνα Μάρτιον, μᾶς ἐπέειλεν ἐπιστολὴν ἐξιστοροῦσα εἰς ἡμᾶς τὴν ἀσθένειαν τῆς καὶ παραλλήλως μᾶς παρεκάλει νὰ τελώσωμεν ἀΐασμόν πρὸς τῆς Ἁγίας Κάρας ὑπὲρ τῆς υἱείας τῆς, μιὰ πὺν ἐκείνη ἀδυνατοῦσε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Μονὴν μας νὰ προσκυνήσῃ.

Ἐτελέσαμεν ἀΐασμόν καὶ ἐμνημονεύσαμεν τοῦ ὀνόματός τῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ἔποσθηκαμεν σὲ ἓνα φυαλίδιον μέρος ἀπὸ τὸν τέτελεσθέντα ἀΐασμόν καὶ τῆς τὸ ἀπεστέιλामεν ταχυδρομικῶς.

Μετὰ πάσης εὐλαβείας λαβοῦσα ἡ πάσχουσα πρεσβυτέρα τὸν ἀΐασμόν ἐνίφε τὴν πρῶσαν ὅλας τὰς πλῆθας πὺν τῆς εἶχαν δημιουργήσει τὰ ἕξανθήματα ἐκ τῶν κνησμῶν, ὡς καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ ἕξανθήματα, καὶ ὦ! τῶν ἀπειρῶν καὶ ὑπερφυῶν σου θαυμάτων Ἅγιε, ἡ ἀσθενοῦσα πρὸς τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ἦτο τελείως υἱής, δοξάζουσα καὶ μετᾶλύνουσα τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, τοῦ θαυμαστοῦ ἐν τοῖς αἰῶσις αὐτοῦ.

θαῦμα 9^ο

Κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ σωτηρίου ἔτους 1975 ἡ κ. Ἐλευθερία Σταυρουλάκη, Χελιδόνων 3, Ρούφ, ἡξιώθη νὰ ἴδῃ τὸν Ὁσιομάρτυρα καθ' ὕπνον, ὅστις τῆς εἶπεν τὰ ἑξῆς ὡς μᾶς ἐδήλωσεν.

«Ἐἰς τὴν περιοχὴν σας ἔχει ἔλθει ἓνας μετᾶλος ἰατρός πὺν θεραπεύει πάσας τὰς ἀσθενείας, καὶ νὰ ἐλθῆτε νὰ τὸν προσκυνήσῃτε».

Ἦτο τότε ἡ Ἁγία Κάρα εἰς λαϊκὸν προσκύνημα εἰς ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Ρούφ.

θαῦμα 10^ο

Φοβερὲς πλῆθες εἶχαν δημιουργηθῆ εἰς τὴν στοματικὴν κοιλοτήτα τῆς δισωτιάτης

Μοναχῆς Φιλοθέης Τουρκαμωῆς ἀδελφῆς τῆς κοινοβιακῆς Γυναικείας Μονῆς Ἁΐας τῆς νήσου Ἄνδρου.

Ἡ ἀναφερομένη ἰνῶριζε καλῶς περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁΐου μας καὶ τῆς Ἁΐας Κάρρας Του, καὶ προσευχήθη μετὰ θερμῆς πίστεως ζητήσασα τὴν θαυματουργὸν ἐπέμβασίν Του.

Τὴν νύκτα παρουσιάζεται ὁ Ἁΐος εἰς τὴν Μοναχὴν καὶ τῆς λέγει «Φιλοθέη, μὲ ζητήσεις καὶ ἤλθα νὰ σοῦ ὑποδείξω τὸν τρόπον τῆς θεραπείας σου. θὰ πᾶς εἰς τὸν Ἄλμυρον Βόλον καὶ θὰ ζητήσῃς τὸ ἁΐασμά μου, θὰ πλυθῆς καὶ θὰ σβήσουν οἱ πληγῆς ἀπὸ τὸ στόμα σου ».

Ἡ μοναχὴ ἐντρομος ἐξύπνησε καὶ τὴν ἐπομένην μαζὶ με τὴν κατὰ σάρκα καὶ πνεῦμα ἀδελφὴ τῆς Ἐυπραξίαν ἠλουμένην ἀνεχώρησαν διὰ Βόλον, ζητοῦσαι τὸ ἁΐασμα σύμφωνα μετὰ τὴν ὑποδείξιν τοῦ Ἁΐου.

Τὸ ἀνεῦρον, ἐνίφεν ἢ πάσχουσα Μοναχὴ τὶς πληγῆς τοῦ στόματος τῆς καὶ τὸ θαῦμα ἔειπε. Μέχρι νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Μονὴν ἢ ἀσθενῆς ἦτο τελείως καλά.

Ἐάντιοτε δὲ ὠμολογεῖ τὸ θαῦμα τοῦ Ἁΐου εἰς τοὺς πιστοὺς πρὸς δόξαν τοῦ μεάλου θεοῦ.

Τὸ ἀνωτέρω θαῦμα ἔειπε κατὰ τὸ σῶτήριον ἔτος 1948.

θαῦμα 11ον

Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους τοῦ Ν. Κυριαζῆ ἐξ Ἀποικίων Ἄνδρου, εἶχεν ἐμφανισθῆ λίπωμα, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐνέβαλλεν διαφόρους ἀνησυχίας. Ἐσκέπτετο, ὅπως μεταβῆ εἰς Ἀθήνας πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν, ἐνθυμηθεὶς, ὅμως, τὸν Ὀσιομάρτυρα Νικόλαον τὸν Νέον, ἐζητήσεν ἁΐασμὸν ἐκ τῆς Μονῆς μας, τελεσθέντα διὰ τῆς χαριτοβρύτου Κάρρας Του, ἔπειν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐσταύρωσεν τὸ ὡς ἄνω λίπωμα, ἐπικαλεσθεὶς μεάλως τὴν θαυματουργὸν χάριν τοῦ Ἁΐου, καὶ ὦ! τοῦ θαύματος, πάραυτὰ ἐξήφανίσθη.

θαῦμα 12^{ον}

Ἡ κ. Μαρία Περιστερίδου κάτοικος Χαϊδαρίου Ἀθηνῶν, μετὰ θερμῆς πίστεως παρεκάλεσεν τὸν Ἁΐον νὰ χαρίσῃ τὴν υἱείαν εἰς τὸν πάσχοντα ἐξ ὄγκου εἰς τὴν κεφαλὴν, Γαμβρὸν τῆς Νικόλαον Προσκυνήτην.

Ἐλαβεν δὲ βάμβακα ἠΐασμένον ἀπὸ τῆς Ἁΐαν Κάρραν καὶ σταυρώσασα τοῦτον εἰς τὴν κεφαλὴν, πρὸς δόξαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐκπλήξιν τῶν ἰατρῶν ὁ ὄγκος ὦ! τοῦ θαύματος ἐξήφανίσθη.

θαῦμα 13ον

Τὴν 9ην Μαΐου τοῦ παρελθόντος ἔτους μετὰλωπρεπῶς ἐπανήρτισεν τὴν

μνήμην τοῦ Ὁσιομάρτυρος ὁ ἐν Ἀθήναις εὕρισκόμενος ἱερός ναὸς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Ῥούφ.

Ἐἶχεν δὲ ἐκτεθεῖ εἰς προσκύνῃσιν λειψανοθήκῃ εἰς ἣν ὑπῆρχεν μέρος ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ Ἁγίου. Τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς καὶ δὴ κατὰ τὴν τέλει τοῦ μετᾶλου ἐσωερινοῦ καθ' ἣν σπιμὴν ἐβάλλετο ἡ λίθῃ τοῦ Ἁγίου ἡ λειψανοθήκῃ ἀνέβλυσεν μῦρον τοῦ ὁποίου ἡ εὐωδία ἐπλημμύρισεν τὸν ναὸν πρὸς θαυμασμόν τοῦ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος.

Σύμπασα ἡ διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ναοῦ βεβαιοῖ τοῦτο πρὸς δόξαν τοῦ μετᾶλου θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου μας.

θαῦμα 14ον

Ἡ κ. Ἐλένη Ἀπτελοπούλου Νεμέσεως 4, Πατήσια, Τηλέφ. 8624.746, ἦλθεν μετ' ἄκρας εὐλαβείας νὰ προσκυνήσῃ τὸ μέρος ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἁγίου τὸ φιλοξενούμενον κατὰ τὴν ἑσπρίαν μνήμην τοῦ εἰς τὸν ἱερόν ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Ῥούφ. Αὕτῃ δεινῶς ἔπασχεν ἐκ φοβερῶν πονοκεφάλων, ἔλθοῦσα δὲ πρὸ τῆς λειψανοθήκης καὶ ἑπίσασα διὰ τῆς χειρὸς τῆς τὸ ἱερόν λείψανον, ἤσθάνθη μίαν ἰσχυρὰν δόνησιν εἰς ὅλον τὸ σῶμά τῆς καὶ αὐτίς ὑπὸ τῆς ἰσχύος ἀπαλλαγείσα ἀπὸ τούτων πονοκεφάλων τῆς.

θαῦμα 15ον

Ἡ κ. Ἀναστασία Παπακωνσταντῆ μᾶς τράφει διὰ τὴν θεραπείαν τῆς μητέρας τῆς κ. Ἀγγελικῆς Κοντοῦ, Ὁρφέως 79, Ἀθῆναι, Τηλ. 3458501.

Ἡ μητέρα μου ἦταν ἄρρωστὴ καὶ οἱ ἰατροὶ μᾶς εἶπαν ὅτι ἔχει καρκίνο τῶν ὀστέων. Ὅπως κλαίσαμε καὶ παρακαλούσαμε τὸν θεὸν τὰ τὴν θεραπείαν τῆς, εἶδα τὸν Ἅγιο – βρισκόμενον μετὰξὺ ὑπνοῦ καὶ ἔρητύσεως καὶ μοῦ εἶπε: «Μὴν κλαίτε, ἡ μητέρα σου δὲν ἔχει τίποτα». Ῥώτισα: «Τίποτος εἶσθε;». Καὶ μοῦ ἀπάντησε: «Γιὰ θυμίσου;». Ὅποτε ἐφώνησα: «Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Νέος» καὶ ὁ Ἅγιος ἐξαφανίσθηκε. Μετὰ δύο ἡμέρας, πῆραμε τὴν ἐξέτασιν τῆς μητέρας μου καὶ ἦταν ἀρνητικῆς.

Τὸ θαῦμα εἶπε τὸν Αὐγουστο τοῦ 1976. Ἡ κ. Παπακωνσταντῆ εἶχε εἶδε σπιλί τῆς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τῆς ἀφίσσεως πὺν εἶχαν τοιχοκολληθεῖ.

Ἄπολυτικιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολιτείας.

Ξ Ἐὼας ἐκλάμφας ἐν Βουνένοις ἠΰνισαι, Νικόλαε παμμάκαρ, ἐναθλήσας στερρότατα· διὸ καὶ δοξασθεὶς παρὰ Χριστοῦ, θαυμάτων ἀναβλύζεις δωρεάς, τοῖς προστρέχουσι τῆς Κάρᾳ σου τῆς Σεπτῆ Ὁσιομάρτυς ἔνδοξε. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

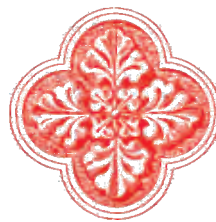
Ἡ Πάντιμος Κάρα τοῦ Ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς
 καὶ ἐν Βουνέοις ἀθλήσαντος,
 ἥτις φυλάσσειται ἐν τῇ βαρυτίμῳ ἀργυροχρυσῷ θήκῃ αὐτῆς
 ἐν τῇ Πατριαρχικῇ καὶ Σταυροπηγιακῇ Ἱερᾷ Μονῇ
 τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις
 εἰς τὰς Ὀφρας τῆς νήσου Ἄνδρου.

Ἐρὰ Ἐἰκὼν Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου (Ναυπογραφία 17ος αἰῶν), εἰς φερώνυμον Ναϊδριὸν τοῦ εὗρισκόμενον εἰς Παλαιοπανααίαν «Ἀσκηρὴ» Θηβῶν.

*Ἱερά Εἰκὼν Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου
(19ος αἶων),
εἰς φερώνυμον Ναὸν τοῦ ἐν Ἐλικῶνι Λεβαδείας*

*Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Νικολάου Νέου
Ἐλικῶνος Λεβαδείας.*

*Περίωνστος και θαυματουργός Άγια Εικόνα του Όσιομάρτυρος Άγιου Νικολάου του Νέου
 εξ Ανατολής του Ιαμαϊκού (18ος αιώνας), Τεθροισαυρισμένη εν τῷ φερωνύμῳ Ναῶ του
 ἐν τῇ πόλει τῶν Θηβῶν (Τάχι).*

Ὁ περικαλλὴς Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου πόλεως Θηβῶν Βοιωτίας (Τάχι).

Ἐκ τῆς λαμπρᾶς καὶ μετ' αὐτοῦ ὑποδοχῆς τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου εἰς τὸν φερώνυμον Ναὸν τὸν ἐν τῇ πόλει Θηβῶν Βοιωτίας (Τάχι) κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ σωτηρίου ἔτους 2000

Τὸ ἐν τῇ πόλει Ἀμφίσσης νοτιοδυτικῶς, εἰς Τοποθεσίαν Κούσκια ἐν σπηλαίῳ, ἐν ἀποτόμῳ καὶ ἐπικινδύνῳ βράχῳ κείμενον Ἱερὸν Ναῖδριον τοῦ Ὁσιομάρτυρος Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου (10ος αἰὼν).

Ἡ Ἱερὰ Ἐἰκὼν τοῦ σπηλαίου.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σπηλαίου.

Τὸ ἐν Λάκκῳ – Μάρμακα Ἰθάκῃς Ἱερὸν Ναῖδριον τοῦ Ὁσιομάρτυρος ἁγίου Νικολάου τοῦ νέου μετὰ τῆς νωπογραφίας (16ος αἰὼν).

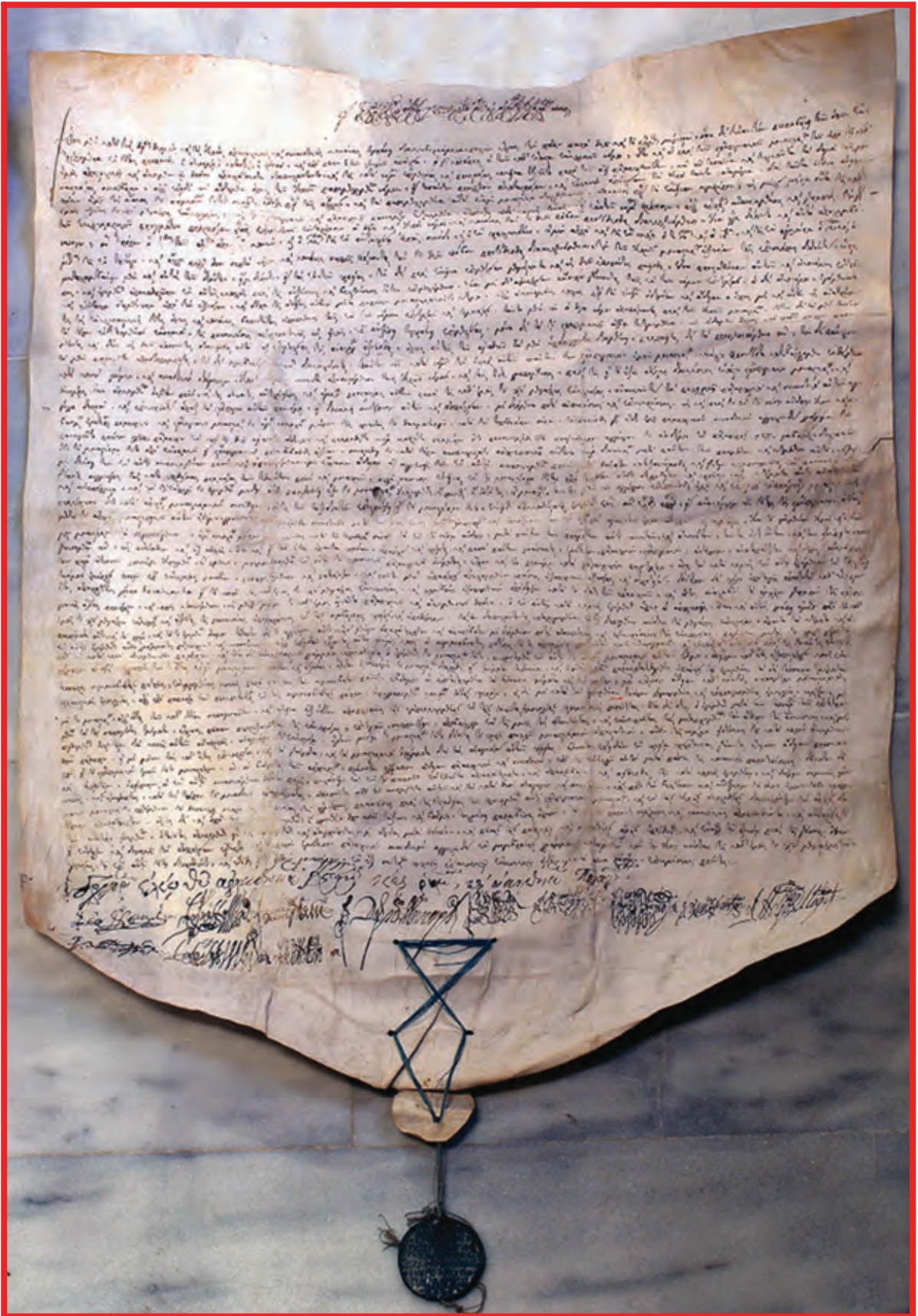

Τὸ ἐν τῇ νησίδι Ρομποῦ Ἰθάκῃς κείμενον Ἱερὸν Ναῖδριον ἁγίου Νικολάου τοῦ νέου (16ος αἰὼν).

Άπό τήν Γενομένην ἱεροσπερωπῆ ὑποδοχῆν τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίας Εἰρήνης Ἰάνθης, κατὰ τήν Β' εβδομάδα τῶν Νηστειῶν τοῦ 2006.

Ἐν ἑκ τῶν Σιλλίων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νεοφυτίου Γ'. 1740, ἐπὶ περὶ ἁμνήσεως μετὰ μολυβδοβούλλου.

*Τμήμα Ἱεροῦ λειψάνου ἐκ τοῦ ποδοῦ
τοῦ Ἰαμαίτικοῦ Ὁσιομάρτυρος Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς.*

*Σταυρός Ἀργυρεσίχρυσος
περιέχων Τμήμα Τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐν Βονέοις*

*Ἱερὸν Μετόχιακὸν Ναῖδριον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου
εἰς Ἄχλα Ἄνδρου.*

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ναιδρίου μετὰ τοῦ καθήμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἄρχ. Διωρθέου.

Ἀπὸ τῆν Ἰενομένην, κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἔτους 1976, λαμπρὰν ὑποδοχὴν τῆς Ἁγίας Κάρας ἐν τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι

Τὸ ἐν Σαλαμῖνι Ναΐδριον τοῦ Ὁσιομάρτυρος Νικολάου, ἰδιοκτησίας οἰκοτ. Νικολάου Δ. Πάλλα (12ος αἰών).

Ο Άγιος Νικόλαος ο Νέος ο ἔξ Ἀνατολῆς (Νωπογραφία 12ου αἰῶνος) εἰς φερώνυμον Ναΐδριον, ἐν Μπασιῶν Σαλαμῖνος.

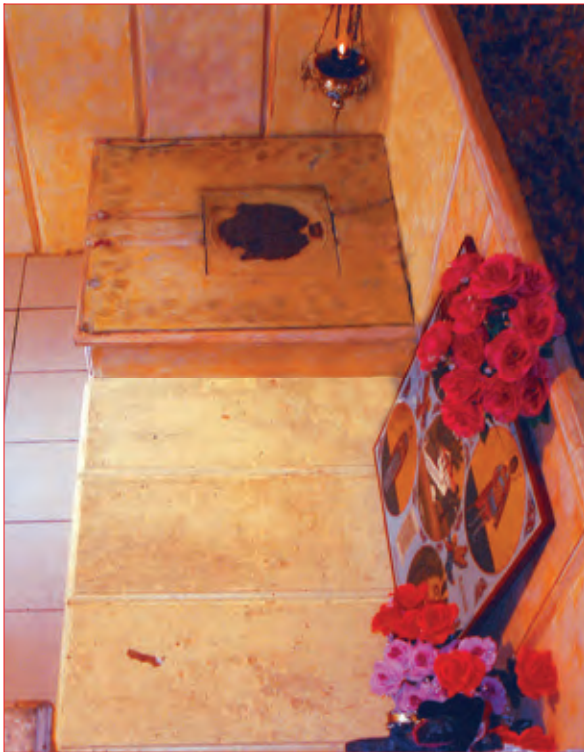

*Η θαυματουργός και ἀρνηροσκέπαστος Ἱερά Ἐικόνη τοῦ Ὁσιομάρτυρος Ἁγίου Νικολάου τοῦ Νέου
τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς (15ος αἰών),
κτῆμα οἰκογενείας Νικολάου Δ. Πάλλα, ἐκ Σαλαμῖνος.*

Ναΐδριον εἰς Τὸν Τόπον τῆς Τελειώσεως τοῦ Ἁγίου εἰς Βούνενα Θεσσαλίας.

Τὸ ἐν Βουνένοις Ἄλμασμα τοῦ Ὁσιομάρτυρος ἔνθα ὁ ἐξ ἑώρας λωβὸς ἀρχων νιφθεὶς ἴαθη.

Ὁ Τάφος τοῦ Ἁγίου εἰς Βούνενα Θεσσαλίας ὡς ἔχει σήμερον.

*Ο Άγιος Νικόλαος ὁ Νέος (Νισπορφασία 16ος αἰών),
εἰς Ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως Θεοτόκου Βυτιουμᾶ-Καλαμπάκας*

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Ἄνδρου

*Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Σύρου κ.κ. Δωροθέου Β',
πρὸ τῶν πυλῶν τῆς. (9 Μαΐου 2003)*

Βυζαντινὸς Ναὸς Μου αἰῶνος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς, Καμωρίων Διονύσου Βοιωτίας.

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐξ Ἀνατολῆς Καμωρίων Διονύσου Βοιωτίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Πρόλογος Α' Έκδόσεως.....	σελ. 7
2. Πρόλογος Β' Έκδόσεως.....	σελ. 9
3. ΆλληλοΓραφία.....	σελ. 11
4. Μικρός Έσπερινός.....	σελ.15
5. Μέγας Έσπερινός.....	σελ.17
6. Όρθρος.....	σελ.22
7. Θεία Λειτουργία.....	σελ.31
8. Βίος και Πολιτεία Του Άγιου ένδόξου και Ίαματικού Όσιομάρτυρος Νικολάου Του Νέου, Του έξ' Ανατολής και έν Βουνένις Άθλήσαντος	σελ.33
9. Παρακλητικός Κανών εις Τόν Όσιομάρτυρα Νικόλαον.....	σελ.41
10. Χαιρετίσμοι εις Τόν Όσιομάρτυρα Νικόλαον.....	σελ.49
11. Έκκώμια εις Τόν Όσιομάρτυρα Νικόλαον.....	σελ.57
12. Εύχαι εις Τόν Όσιομάρτυρα Νικόλαον.....	σελ.68
13. θαύματα Του Όσιομάρτυρος Νικολάου.....	σελ.74
14. ΦωτοΓραφικόν Άπάνθισμα	σελ.81

Θερμάς ευχαριστίας και ευχάς άπευθύνομεν εις πάντας Τους συντελεσαντας πνευματικώς και υλικώς εις Την Β' Έκδοσιν Της παρούσης βίβλου επευξημένης και βελτιωμένης Τά μάλα, ούς ό Τριαδικός Θεός δώη αυτοίς Την άνιμισθίαν έν ημέρα Κρίσεως Τη δξεία πρεσβεία Του Όσιου και Μάρτυρος Τούτου Νικολάου Του Νέου Του Ίαματικού έξ' Ανατολής.

Άρχ. Δ. Θ

ΤΈΛΟΣ ΚΑΙ Τῷ ἘΝ ΤΡΙΑΔΙ

ΜΟΝῷ ἈΛΗΘΙΝῷ ΘΕῷ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ

ΔΌΞΑ ΤΙΜῆ ΚΑΙ

ΚΡΆΤΟΣ

Τὰ ἐκ τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν προερχόμενα
διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας ἀνασπιλώσεως τῆς
ἐν Ἄνδρῳ Παλαιφάτου Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου
Νικολάου.

